XXX. ÉVFOLYAM, 30. SZÁM Ára: 1,80 Ft 1974. JULIUS 25.

Ludas Matyi

A METEOROLÓGIAI INTÉZETBEN

— Elmehetnénk holnap kirándulni, Mancika… De ki tudja, hogy milyen idő lesz?

KEDVES LUDAS!

EGY, KETTŐ...

(NYÍREGYHÁZÁRÓL)

1

A megyetanács előtt jókora park, a park közepén egy jókora kerek medence. Szavahihető emberek szerint szökőkút volna az istenadta, vagy ahogy itt nevezik: csobogó. De nem szökik, nem csobog, mert

víz nincs benne. Esős nyarunk volt az idén, van víz Nyíregyházán is bőségesen, még ott is, ahol nem kellene. Csak éppen az szökőkútban nincs. Márpedig egy szökőkút víz nélkül csak annyi, mint a Szahara homok nélkül.

Kiülnek a nyíregyházi kisöregek a park padjaira, nézdegélik a csobogót, s találgatják: ugyan, miért nem csobogtatják, ha már egyszer megépítették? Ha már azt a százezret rákölttötték. Elég nagy summába került, de ilyen alkalmakkor bizony a pénz könnyen szökik... Csak a víz nem szökik.

2

Szökik a megye is. Fel Pestre, Pest környékére.

A hatvanas évek nagy népvándorlása idején sok ember költözött Szabolcsból Pest megyébe. Most az emberek után eljönnek a házak is. A szentendrei skanzenben lelt új otthonra a mándoki és a nemesborzovai torony, a botpaládi ház, meg a felsőtiszai táj számos népi építészeti remeke. Nekem szülőföldem az a táj, ahonnan ezek származnak, s ha egy darab Szatmárt akarok látni, nem kell már háromszáz kilométereket utaznom, elég, ha kiruccanok Szentendrére.

De lassan a szatmári tájon élők is úgy lesznek, hogy ha egy darabkát akarnak látni a múltjukból, ide kell zarándokolniuk érte. Épül ugyan a megyeszékhelyen, Nyíregyházán is egy skanzen. Na, de hogyan? Öt év alatt négy ház készült el...

Bizony, bizony, a nyíregyházi skanzenépítkezés nem sorolható népi építkezésünk remeklései közé!

(r)

BALATONI ANZIKSZ

Osztrák származású, Budapesten élő barátnőm két kis balatoni történetet mesélt el. Az egyikből kitűnik, hogy milyen megbecsülés övezi nálunk a külföldieket (ez egyébként köztudott), a másikból pedig az, hogy a megbecsülés nem mindig indokolt. (Ezt is tudjuk.)

— A keszthelyi Helikon szállóba vittem bécsi barátnőmet, aki pompásan érezte ott magát. Dicsérte a szép, modern szállodát, az udvarias kiszolgálást, a

kosztot, és nem utolsósorban a Balatont. Egy meleg nyári délelőttön (elvétve ilyen is akadt) a terraszon napoztunk, majd melegem lett, és bementem a mosdóba, hogy letussoljam magam. A mosdó előterében egy takarítóasszony tevékenykedett, majd amikor meglátott, rámförmedt:

— Takarítok, nem látja? Menjen ki!

Elhűlten néztem a bősz teremtésre. Egy pillanatra átvillant rajtam, milyen jó, hogy barátnőm ezt nem hallja. Igaz, úgysem értené... De miért értsem én? Ezért legnegédesebb mosolyomat elővarázsolva, hamisítatlan bécsi dialektusban válaszoltam:

— Menjen a pokolba, de tüstént!

A takarítónő a német szó hallatára egyszerre alázatossá görnyedt. Összekapta vödrét, seprűjét, felmosóruháját, és miközben kifelé iszkolt, sűrű hajlongások közepette rebegte, németül:

— Bitte, gnädige Frau!

— — —

Még ugyanezen a napon a földszinten beszálltunk a liftbe. Barátnőm, én, egy mama két gyermekkel, és utánunk nyomult egy dagadtképű, termetes férfiú, szájában égő szivaroszloppal. A szivarból csodálatos karikákat eregetve másodpercek törtrésze alatt füstködbe vonta a felvonót.

A gyerekek prüszköltek, a mama könnyezett, de senki sem szólt semmit. Ekkor megpöccentettem a dagadtképű vállát, és a már jól bevált bécsi dialektusban megkérdeztem:

— Otthon is pöfékel a liftben, vagy csak a Balkánon engedi ezt meg magának?

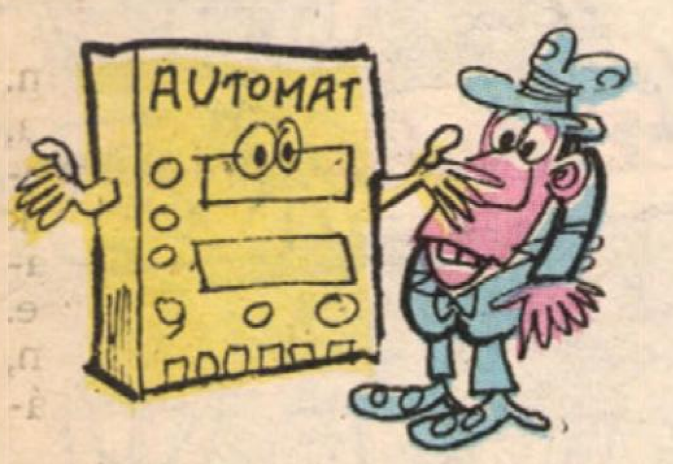
A férfiú vérvörös lett, hirtelen mozdulattal megnyomta a felvonó gombját, és a következő emeleten kiszállt. Hogy mit mormogott a foga között, szerencsémre, vagy az ő szerencséjére, nem hallottam.

(Feljegyezte: Kertész Erzsébet)

MÁSODSZOR AZ AUTOMATÁRÓL

Télvíz idején tettük szóvá először, hogy az Emke aluljáró élelmiszerautomatái többnyire üresek. Naponta rengetegen fordulnak meg az aluljáróban, és

elképzelhető, mennyire bosszankodnak az üres automatasor láttán.

Cikkünkre a Csemege Kereskedelmi Vállalat a következőket válaszolta: „Az Emke aluljáróban levő automatasor január 26-a óta ismét működik. Tájékoztatásul közöljük, hogy január 2-től az automata kezelője betegállományban van, csak most tudtunk helyette új kezelőt beállítani.”

Ez volt a télen. S mi van most?

Napjában többször is koptatom az aluljáró lépcsőit, s látom, hogy az üresen tátongó automatasorból mindössze egyetlen csomag Porti és egyetlen csomag Fecske cigaretta kandikál ki.

Hetek óta nem töltötték fel az automatát édességgel, keksszel, nápolyi szelettel. Csak a Porti és a Fecske! Semmi más!

Nem tudom, hogy az automatasor költségét megtérítette-e már a forgalma?

Miért állították fel ezen a nagy forgalmú helyen, miért költöttek rá annyit, ha nem üzemeltetik?

(f. i.)

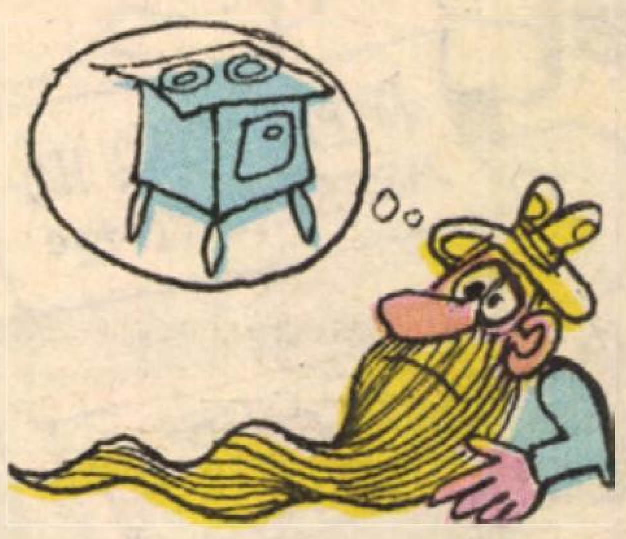
MIT KAPHAT EGY KÜLFÖLDI PESTEN?

Felhívtam a Belkereskedelmi Kölcsönző Vállalat Landler Jenő úti boltját, s megkérdeztem, hogy holland vendégeink számára kaphatunk-e két kerékpárt kölcsön egy napra? Udvariasan közölték, hogy van kerékpár, napi 15 forintért, de külföldieknek nem kölcsönözhetik. Ezen azóta is csodálkozom. Autót bármely ország állampolgára (letét ellenében) kölcsön vehet és használhat nálunk. Lovagolni, halászni, szarvasra vadászni lehet egy külföldinek, éppen csak biciklizni nem? Vajon miért?

Molnár László
Budapest

ÖTSZÁZNYOLCCAL ELTOLÓDVA

Több mint egy éve már, hogy vásároltunk egy gáztűzhelyet, s kértük a bekötését. Hamarosan közölték, hogy a bekötésre csak 1974-ben kerül sor. Tizenegy hónapi várakozás után elmentem a Gázszolgáltató

Vállalat Pécs, Légszeszgyár úti irodájába, reklamálni. Kérdésemre válaszként megjegyezték: „Ötszáznyolccal van eltolódva.”

Ezt nem értettem pontosan, ezért megmagyarázták: ennyivel kevesebb gáztűzhelyet sikerült bekötni eddig a tervezettnél, így rám csak valamikor az év második felében kerül sor. Pedig a gáztűzhelyet főként nyáron használná az ember, akkor volna rá a legnagyobb szükség. Nagyon bosszant, hogy több mint egy évi várakozás után még mindig csak további várakozásra biztatnak. Különösen bosszant ez azért, mert a községünkben mások is vásároltak velem egy időben gáztűzhelyet, s azokat már rég bekötötték. Miért csak én vagyok „eltolódva”?

Pavlovics György
7762 Pécsudvard,
Széchenyi út 57.

VAN JÁRÓKA!

Nemrégiben megírtam, hogy kerek járókát keresek, de sehol sem kapok. Az ország legkülönbözőbb részeiből (Budapestről, Pécsről, Hódmezővásárhelyről és számos más helyről) érkeztek segítőkész levelek. Problémánk itt helyben megoldódott, kislányunk boldogan használja a járókát. Köszönjük a segítséget!

Fazekas Istvánné
Szeged

AZ ÉJSZAKAI DARU

A VIII. ker. Práter utca, Lippa utca, Lósy Imre utca és Molnár Ferenc tér lakói nevében annak a rejtelmes talánynak a felderítését kérjük: mi teszi szükségessé, hogy a közelünkben folyó építkezésen kizárólag csak éjszaka dolgozzanak a daruval?

Az éjszakai csendben a motor búgása messzire elhallatszik. Nyitott ablaknál nem is lehet pihenni!

Ha a lakásépítkezés sürgőssége háromműszakos termelést tenne szükségessé, mit lehetne tenni? De

itt csak éjszaka járatják a darut!

Kovács Pál
1083 Budapest,
Molnár Ferenc tér 3.

SZESZMENTES?

Tavaly nyílt meg Tapolcán, a Batsányi utcában a helyi ÁFÉSZ szeszmentes presszója. A létesítmény mintegy 110 ezer forintba került. A bejárati ajtó mellett öles betűk hirdetik, hogy a helyiségben szeszes ital nem kapható. Ha azonban a kedves vendég betér, egészen mást tapasztal. Sört árusítanak, mert mint mondták, anélkül nem lenne kifizetődő a presszó üzemeltetése. Ha ez így van, akkor miért írják ki, hogy szeszmentes?

Nagy Péter
8300 Tapolca

VÍVÓVILÁGBAJNOKSÁG

Balázs-Piri Balázs rajza

Egy rámenős ellenfél...

Óva intem Angliát!

Óva intem Angliát! — írta volt a hajdani mucsai lapszerkesztő fulmináns vezércikke fölé, s megreszkettek a Buckingham palota urai.

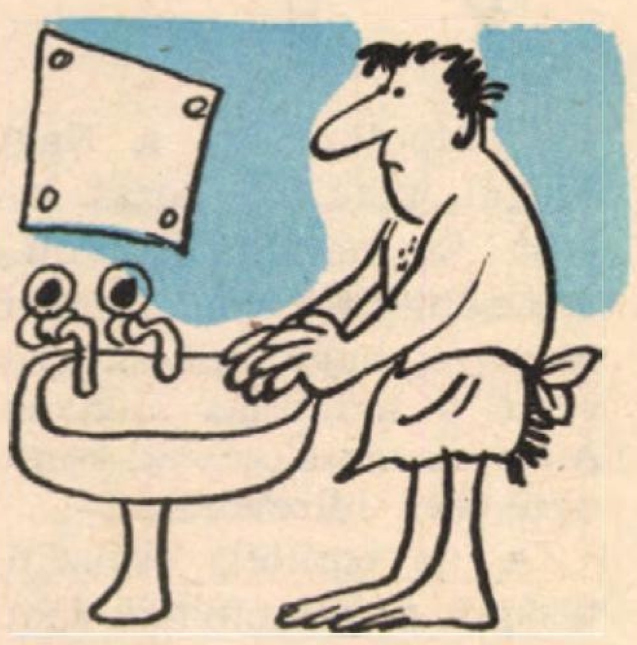
No, most én is alaposan rájuk ijesztek. Szigetországi látogatásom tapasztalataiból gondosan kiszűrtem a sok jót, kizárólag a kevésszámú rosszat adom közre. Őfelsége kormánya számolhat szigorú, de igazságos kritikámmal. Csak nyugalom, uraim, kíméletes leszek...

KEVERŐCSAP

Érdekes emberek ezek a britek. Felfedezik a szövőgépet, a gőzgépet, a mozdonyt, a kétkamarás parlamentet, a televíziót, a penicillint, sőt a futballt is. Megépítik a világ első földalatti vasútját, mélymerülésű hajóit, páncélozott harckocsijait, függőhídjait. De mind a mai napig nem fedeztek fel egy olyan egyszerű szerkezetet, mint a keverőcsap. Pedig nem is kellett volna felfedezni, csak átvenni, alkalmazni, beépíteni a fürdőszobába.

Lézersugár? Igen! Keverőcsap? Nem! Concorde-repülő? Yes! Keverőcsap-no!

Először azt hittem, hogy egyedi esetről van szó. A takaros, egyemeletes belső lépcsős családi házban, ahol laktam, minden kényelem megvolt, de a fürdőszobában (meg persze a konyhában is) külön volt hideg csap, külön volt meleg

csap. Ha az ember kezet akart mosni, előbb a hideget kellett beleengedni a kagylóba, aztán a meleget. Előbb bedugaszolni a kagylót, aztán kidugaszolni a kagylót. Persze zuhany sem volt, mert az is keverőcsapot feltételez. Gondoltam, ahány ház, annyi szokás. és ez még csak egy ház...

Azután megfordultam vasúti mosdóban, szállodában, kezet mostam vendéglőben, a British Museumban, moziban, színházban. Meg kell adni, mindenütt volt szappan, törülköző, kézszárító (!!), de keverőcsap az nem volt. Végre eljutottam egy luxuslakásba, a Citybe. Álnokul megkérdeztem a házigazdát, hogy merre moshatnék kezet, persze mert kíváncsi voltam. Színes csempék, légkondicionálás, fényűző, lépcsős kád — de keverőcsap sehol. Megint leforráztam a kezemet.

Elvetődtem azután a windsori királyi kastélyba. Turisták tudják, van ott egy babakiállítás a felséges gyermekek játékszereiből, egyebek között egy babaház is van, a Buckingham palota hű mása. Minden szakasztott olyan, mint az eredeti, csak apróban. Pici kis szalon pici kis fotelokkal, pici kis hálószobák pici kis párnákkal, pici kis konyha pici kis tűzhellyel, edényekkel, az edényekben pindurka sárgarépákkal és ürücombokkal. Ni csak! Pici kis fürdőszoba is van, pici kis káddal, pici kis mosdóval — elő a pápaszemet! — keverőcsap az itt sincs. Még egy pici sem.

Megnyugodtam. Angliában vagyok, a klasszikus demokrácia hazájában. Nincs keverőcsap az igaz, de a palotában sincs, a királynőnek sincs. Demokrácia az, ahol mindenkinek egyformán nincs keverőcsapja.

SKÓT VASÁRNAP

Ismerőseim figyelmeztettek: ha a vasárnap Skóciában ér, ne lepődjek meg, ha éhen és szomjan halok.

Invernessben, a skót felföld fővárosában éppen vasárnap volt. Csak úgy ömlött a sok turista a napfé-

nyes időben a Loch Ness és a tenger felé. Nagy baj nincs, gondoltam, a skótok vendégszerető emberek, csak nem veszejtik éhen-szomjan látogatóikat.

A skótok szeretik a vendéget, az igaz, de nem vasárnap. Vasárnap Skócia zárva van.

Éhes ugyan nem voltam, de szomjas annál inkább. Rövidre fogom. A kisvárosban van vagy félszáz kocsma, étterem, vendéglő, büfé, de vasárnap egyik sincs nyitva, még a vasúti resti sem, pedig oda egymás után futnak be a turistavonatok.

Szomjas vagyok, skót uraim, nagyon szomjas! De mit látnak szemeim? Miközben elepedek egy pohár sör, vagy szódás viszki után, miközben tikkadozok ebben a góbi sivatagban — ahány bennszülött skót szembe jön, mind dülöngél a részegségtől. Sörszaguk, viszkiszaguk van, a képük vörös mint a cékla, dúdolnak, dünnyögnek, motyognak és — boldogok.

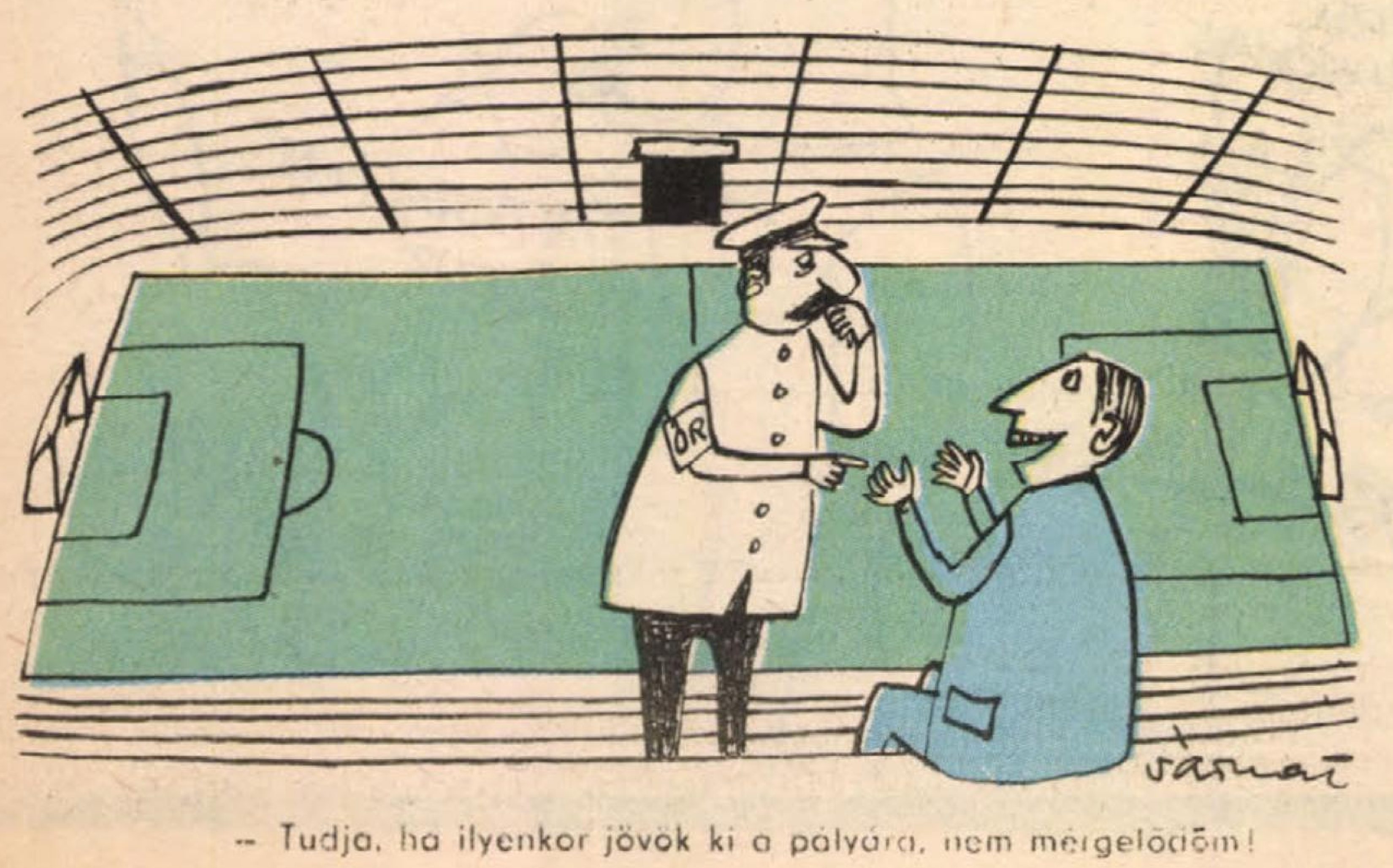
Tulajdonképpen oda kellene menni hozzájuk és mint a háziasszonyok kérdezik a piacon egymást: hol tetszett venni ezt a szép karfiolt? — megszólítani valamelyiket: — tessék mondani, hol tetszett ilyen szépen berúgni?

Ezt mégsem tehetem. Gyerünk ki az állomásra, keressünk egy mosdót, keressünk vizet, keressünk csapot. Tenyerembe folyatom, úgy kortyolok belőle. Már az ajtónál voltam, amikor furcsa érzésem támadt. Visszanéztem.

Keverőcsap volt.

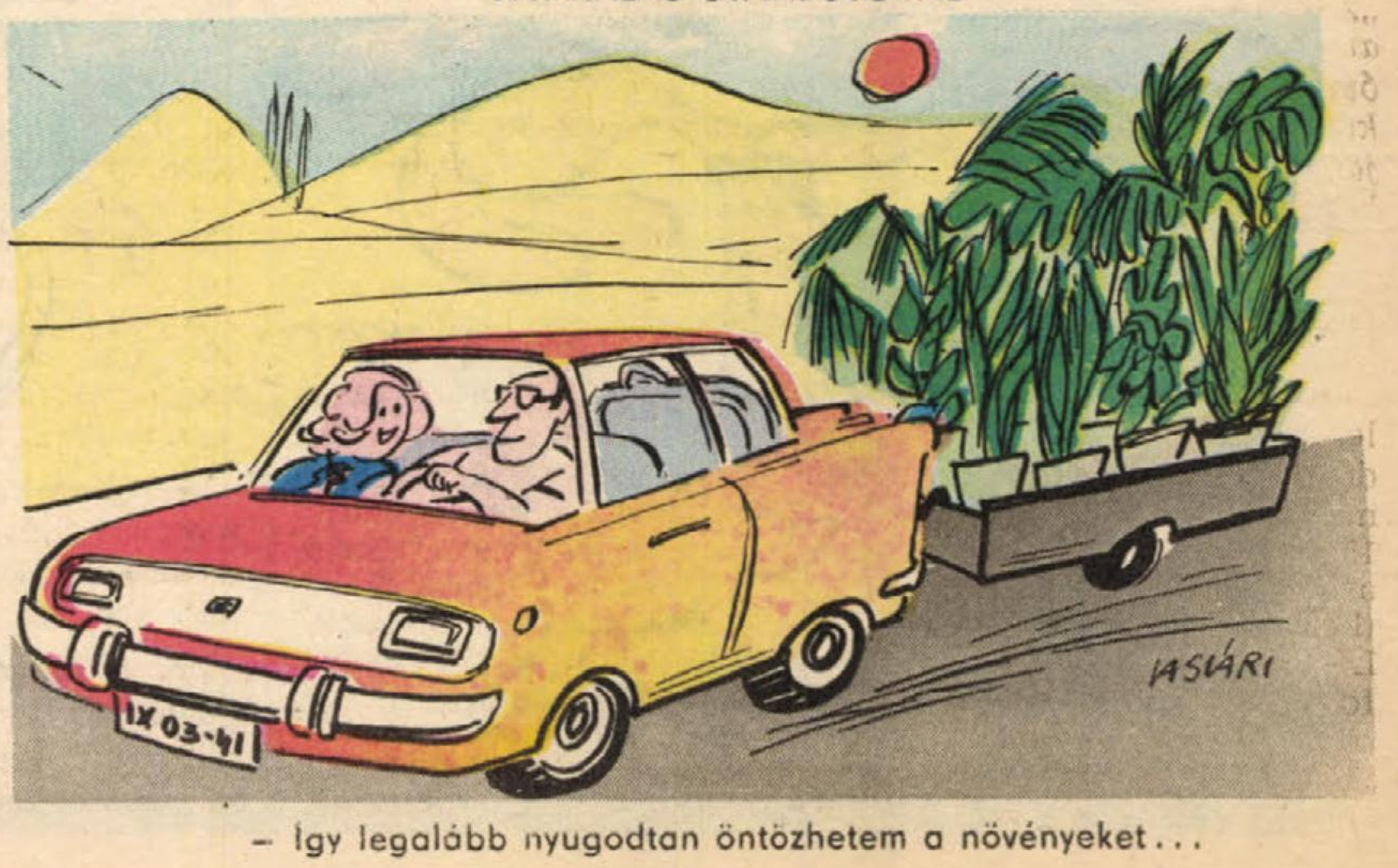
Novobáczky Sándor

OKOS SZURKOLÓ

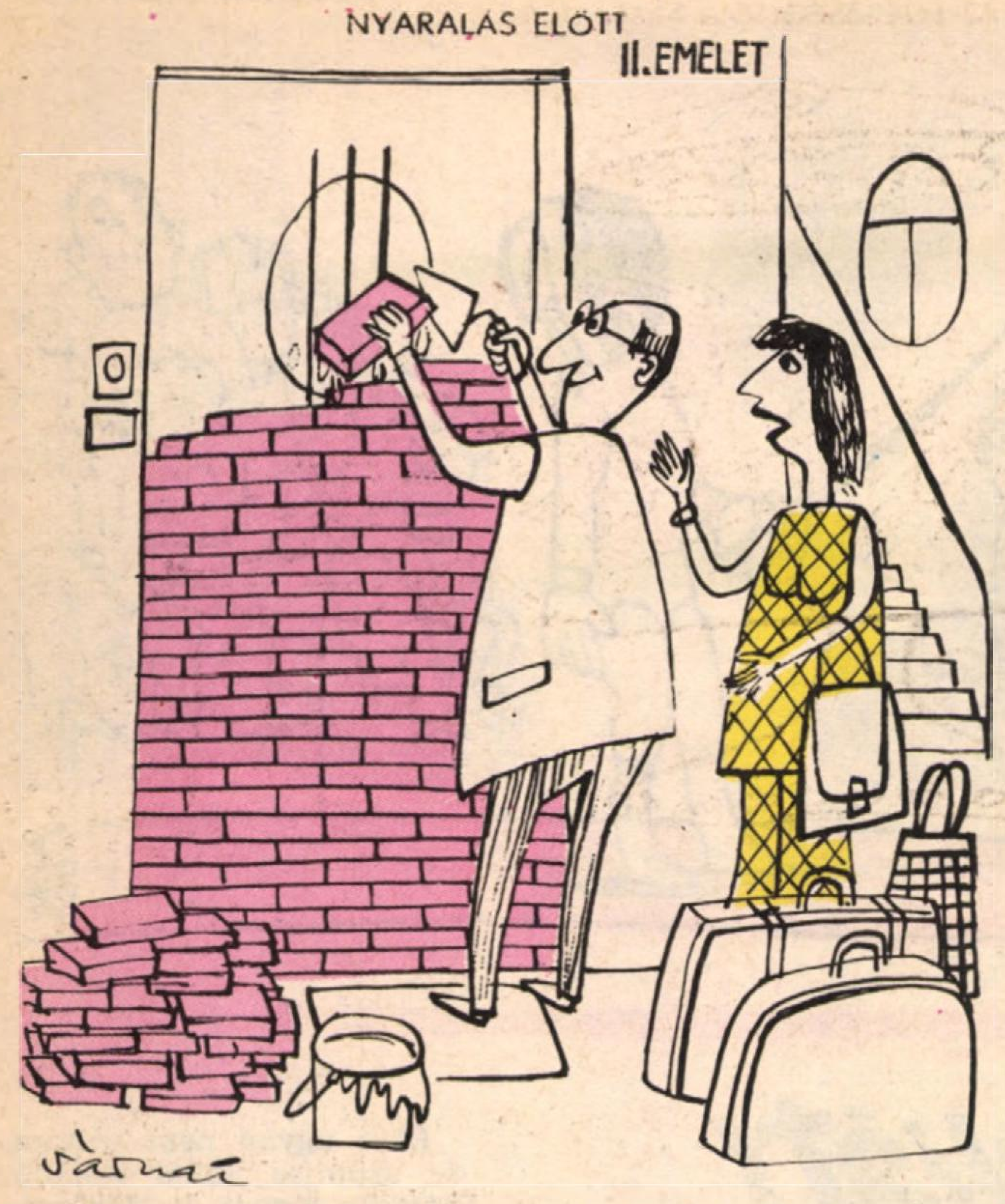
– Tudja, ha ilyenkor jövök ki a pályára, nem mérgelődöm!

NYARALÁS UTÁNFUTÓVAL

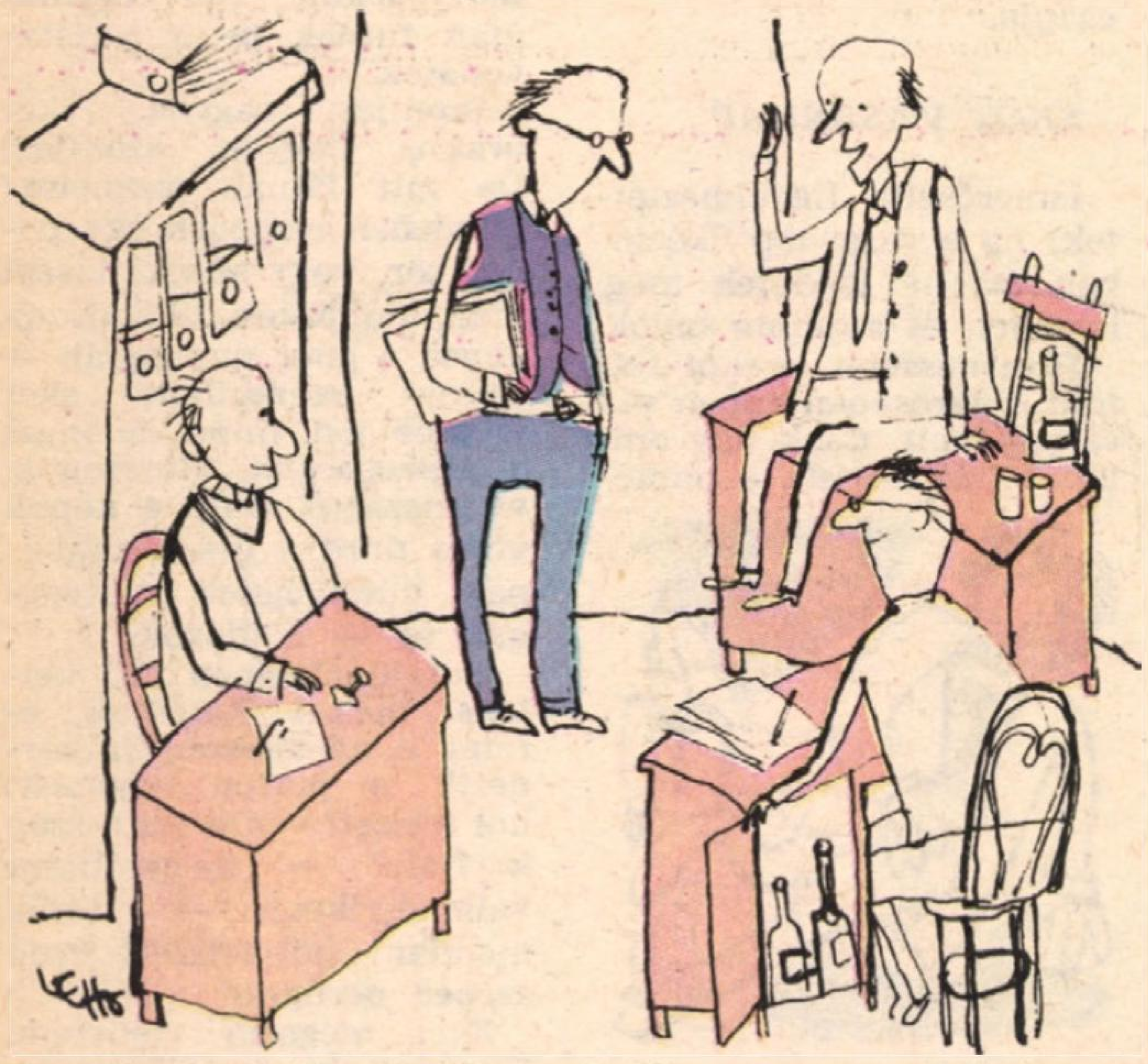
– Így legalább nyugodtan öntözhetem a növényeket...

NYARALÁS ELŐTT

– Nem gondolod, hogy ez már túlzott elővigyázatosság?

SZERVEZÉS

– Ne is tiltakozzék, Kovács kolléga, ma magának tartunk Matild napot!

LEVÉLVÁLTÁS A SIKKASZTÓ FŐKÖNYVELŐNŐRŐL

Kedves Szerkesztő úr!

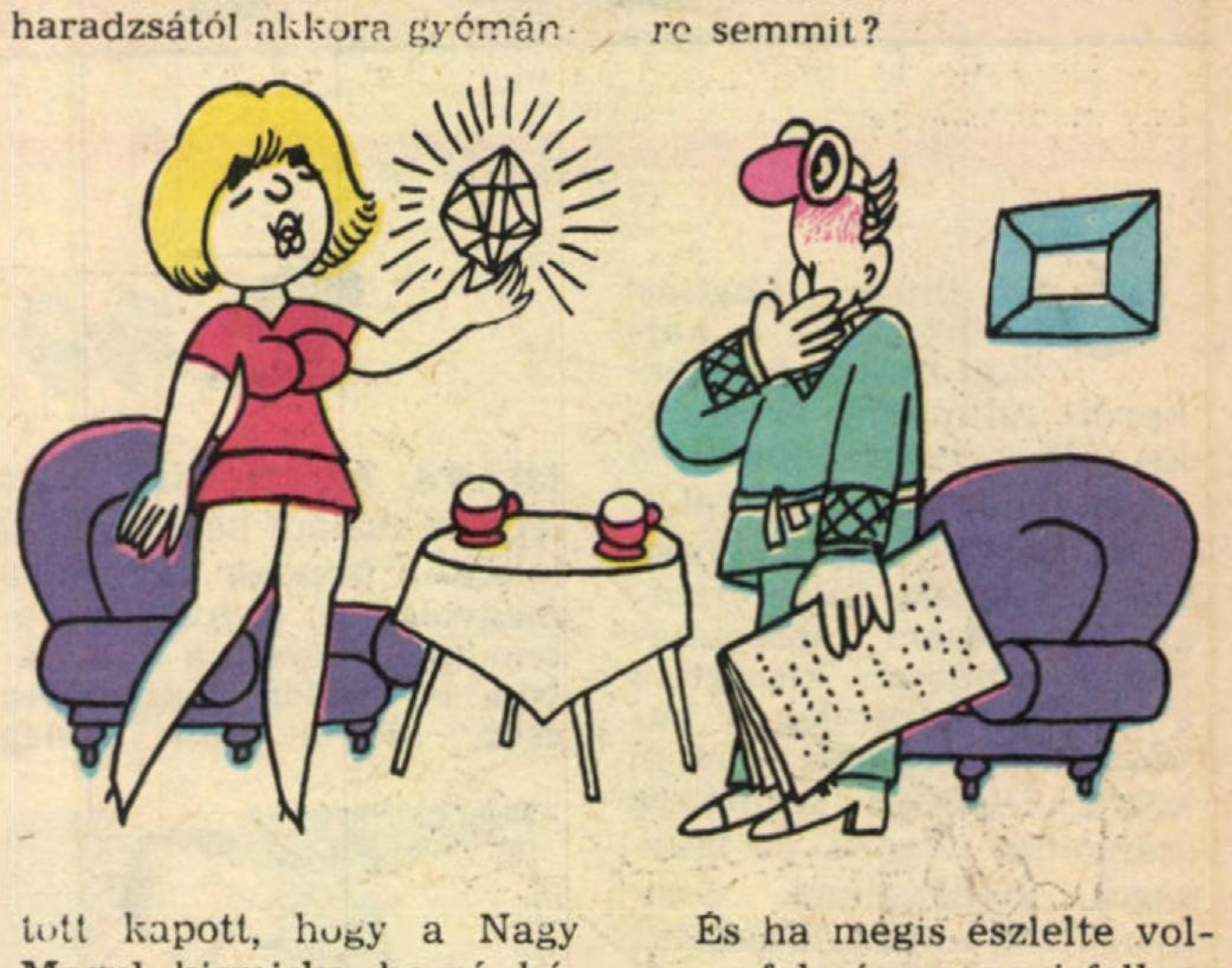
Az újságban olvastam, hogy egy főkönyvelőnő hét év alatt 950 000 forintot sikkasztott, mert az ellenőrzés hiánya, felületessége és más egyéb körülmények lehetőséget nyújtottak erre. Ami számomra érthetetlen, az a következő mondat a szóban forgó újságcikkből: „Az asszonytól nyomban elvált a férje, aki egyébként a sikkasztásról mit sem tudott." És arról sem tudott, hogy ezen a pénzen az asszony ötszoba-összkomfortos családi házat vásárolt, továbbá vett még egy ötszáz négyszögöles telket és ráépített egy kétszintes luxusnyaralót.

Kérdem tisztelettel, hogy a manóba lehetséges ez? 950 000 forint többletjövedelemről a férj semmit sem tudott?

Kedves Olvasónk!

Bármilyen különösnek tartja, gyanúja ellenére is hiszek abban, hogy az ügyben a férj ártatlan és valóban nem tudott semmiről. (Már a telekvásárlás után elvált a feleségétől.) Tegyen be ön kísérletképpen félmillió forintot az OTP-be, vegyen a saját nevére egy ötszobás házat, továbbá egy telket és építsen rá kétszintes luxusvillát. Azt fogja tapasztalni, hogy senki sem érdeklődik: tud-e erről a felesége? A sikkasztó főkönyvelőnőt sem kérdezték meg, hogy tud-e róla a férje?

Az asszony tehát mindent könnyen eltitkolhatott a férje előtt, de ha a férj a felesége üzelmeiből valamit is észrevett volna, akkor a minden hájjal megkent főkönyvelőnő mondhatta volna, hogy egymillió forintot nyert a lottón, érvelhetett volna azzal, hogy Joachim bácsi Detroitból, ahol már negyven év óta lakik és multimilliomos lett, egyszer tízezer dollárt, máskor húszezer dollárt küldött neki. Esetleg azt is mondhatta volna, hogy egy indiai maharadzsától akkora gyémán-

tott kapott, hogy a Nagy Mogul kismiska hozzá képest. És mondhatott volna a férjének sok más mindent is arról, hogy miként szerezte a hatalmas vagyont. A férjek hiszékenyek, könnyű őket félrevezetni.

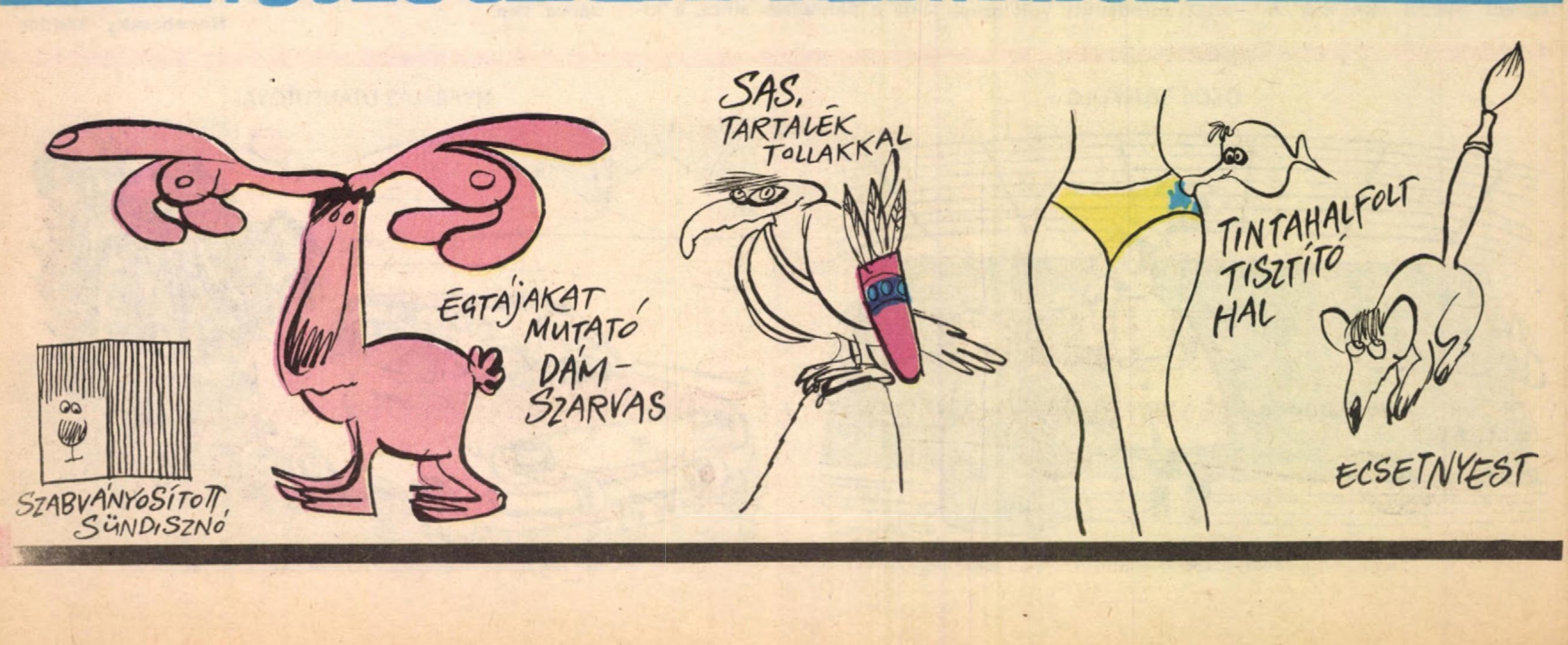
De az említett csalafintaságra az asszonynak semmi szüksége sem volt. Mint a cikkből kitűnik, annyira rossz volt a házasságuk, hogy az utóbbi időben a férfi már csak vacsorázni járt haza. És ha ilyenkor a ravasz asszony alibiből parizert vagy zsíroskenyeret adott a férjének vacsorára, akkor az legfeljebb arra gondolhatott: nyilván többre nem telik a kettőjük fizetéséből.

De miért is kellett volna a férjnek tudnia a főkönyvelő-feleség sikkasztásáról, ha a munkahelyén — a bűntett elkövetése helyén — hét éven keresztül sem a belső revizorok, sem a külső ellenőrzés nem vett észre semmit?

És ha mégis észlelte volna a felesége anyagi fellendülését, esetleg arra gyanakodhatott volna, hogy az asszonynak van valakije, aki dúskálódik az anyagiakban. Ezt az elképzelést is mellőzni vagyok kénytelen, mert köztudomású, hogy az ilyesmit is a férj tudja meg utoljára.

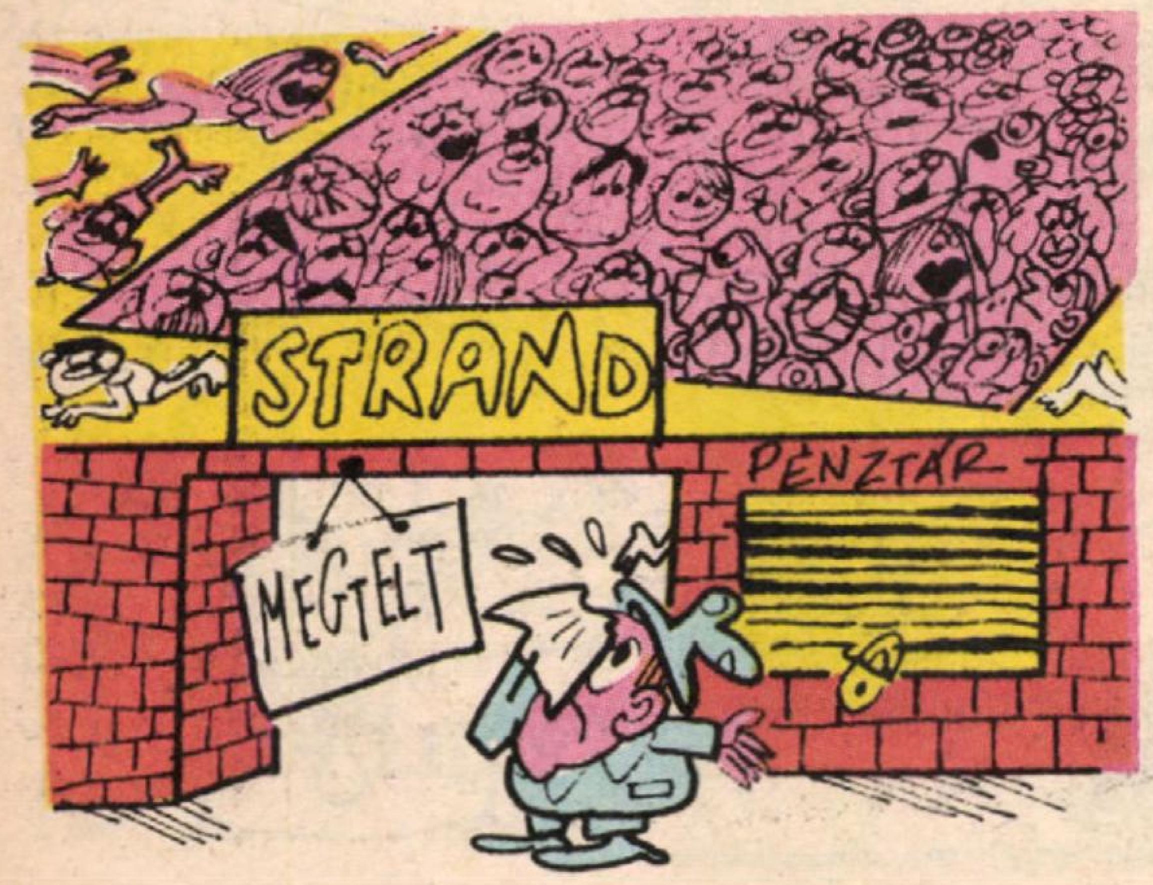
Földes György

SAJDIK: A JÖVŐ SZÁZAD ÁLLATAIBÓL

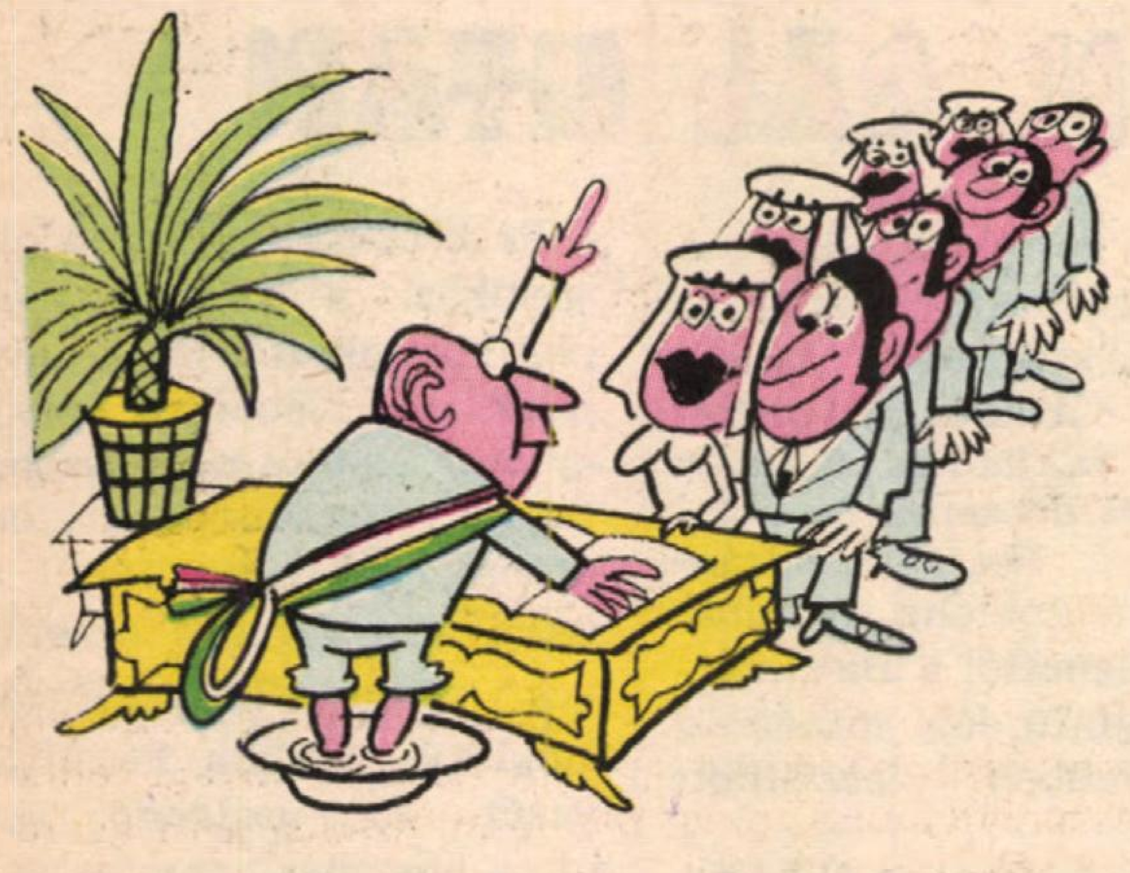

Hogyan védekezzünk a meleg ellen?

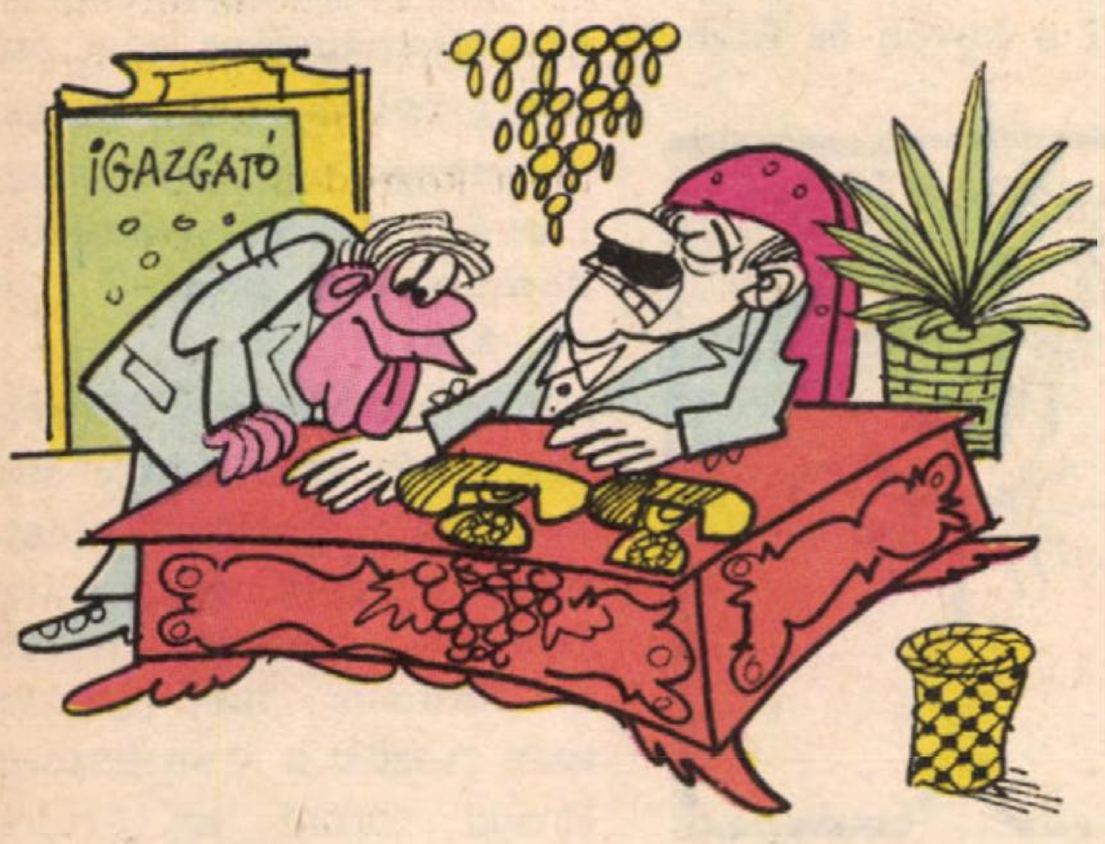
Fülöp György rajzai

– Ne adja búnak a fejét. Mindig akad valahol egy utcai csőrepedés.

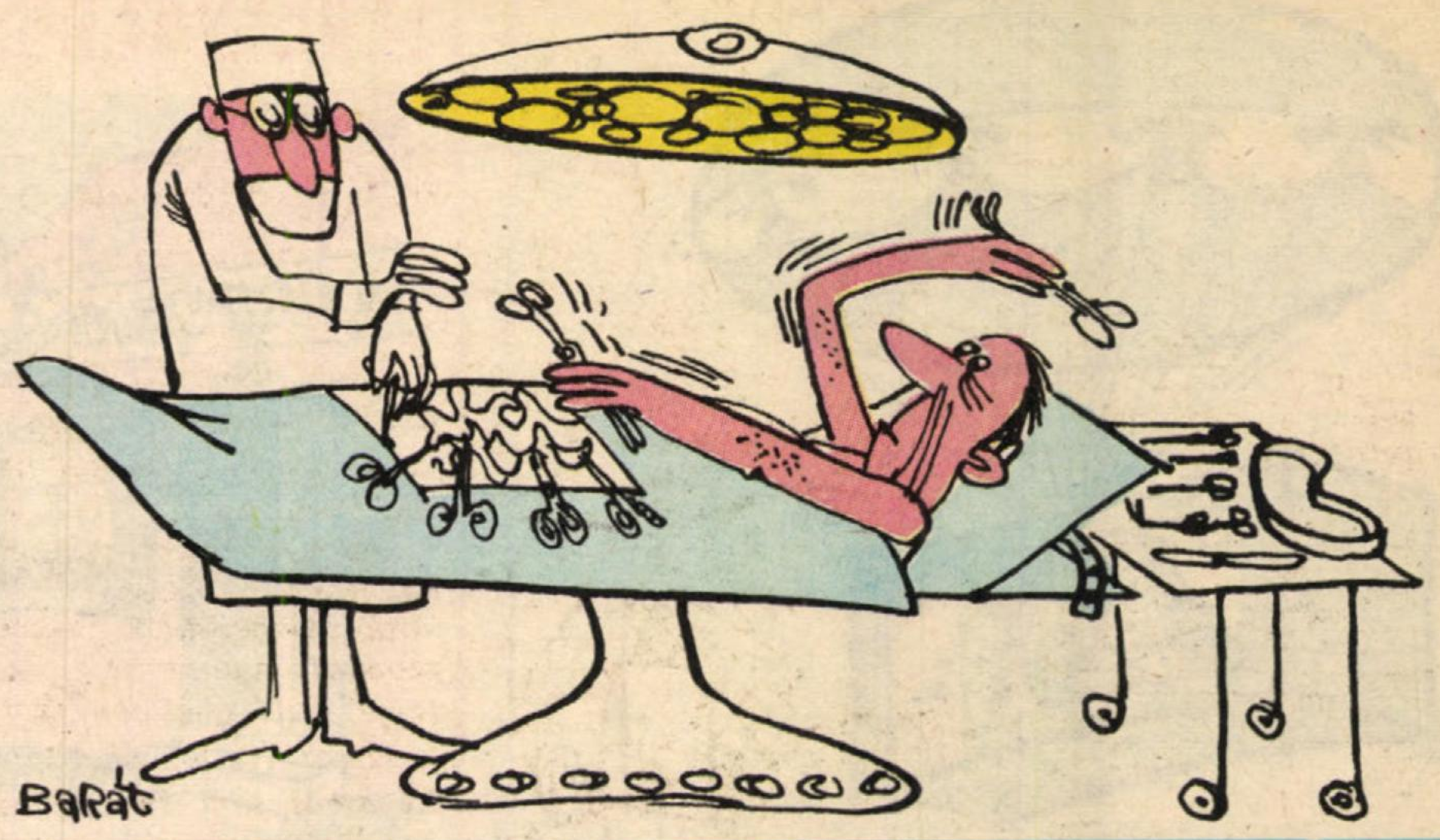

– Egy kis leleményesség sokat segít.

– Kánikulában nyalogasson inkább fagylaltot!

KEVÉS AZ EGÉSZSÉGÜGYI MUNKAERŐ

KATONA-PSZICHOLÓGIA

Valamelyik balatoni állomáson szállt föl a kiskatona a pesti vonatra. Hétköznap volt, délután, akadt hely a kocsiban bőven.

A barnára sült, lenhajú legény behúzódott az egyik sarokba és bámulta az elsuhanó tájat. Nemsokára jött a kalauz. Átadta a jegyét, és megérdeklődte, hol és hogyan érheti el a csepeli gyorsvasutat.

A kalauz szépen, szabatosan kezdte adni a fölvilágosítást, de csakhamar — jó hazai szokás szerint — körégyült vagy fél tucat kedves utas, és egymást túlkiabálva két tucat lehetőséget harsogtak a kiskatona fülébe. Ő hálásan bólogatott, majd hogy a tanácsadók a kelenföldi leszállást egyhangúan megszavazták, arra kérte a mellette ülő férfit (első számú tanácsadóját), hogy — ha netán elaludna — Kelenföldön keltse föl.

A kiskatona először csak maga elé ejtette a fejét, s időnként fölkapta, de azután engedelmeskedett a vonat ringatásának, és befordult a sarokba, szinte befúrta a fejét az üléstámlájába, és húzta a lóbőrt.

Már sötét van, mire Kelenföldre ér a vonat. A férfi, aki az ébresztői feladatot vállalta, gyengéden noszogatja a kiskatonát:

— Kelenföld. Megérkeztünk. Fölkelni, fiatalúr!

A kiskatona nem mozdul. Arra tart a vasutas bácsi, odalép, s a legény füle mellett összeveri a kérges tenyerét háromszor egymás után, hogy csak úgy zeng belé a kocsi.

A kiskatona dühösen fölmordul, de nem nyitja a szemét egy kis résnyire sem.

Ekkor egy férfi fölpattan a fülke távoli sarkából, ujját fölemelve int, hogy figyeljenek rá, majd egész halkan, de erélyesen sziszszenti:

— Ébresztő!

A kiskatona fölvágja a fejét. Már nyitva a szeme, nyoma sincs benne az álomnak.

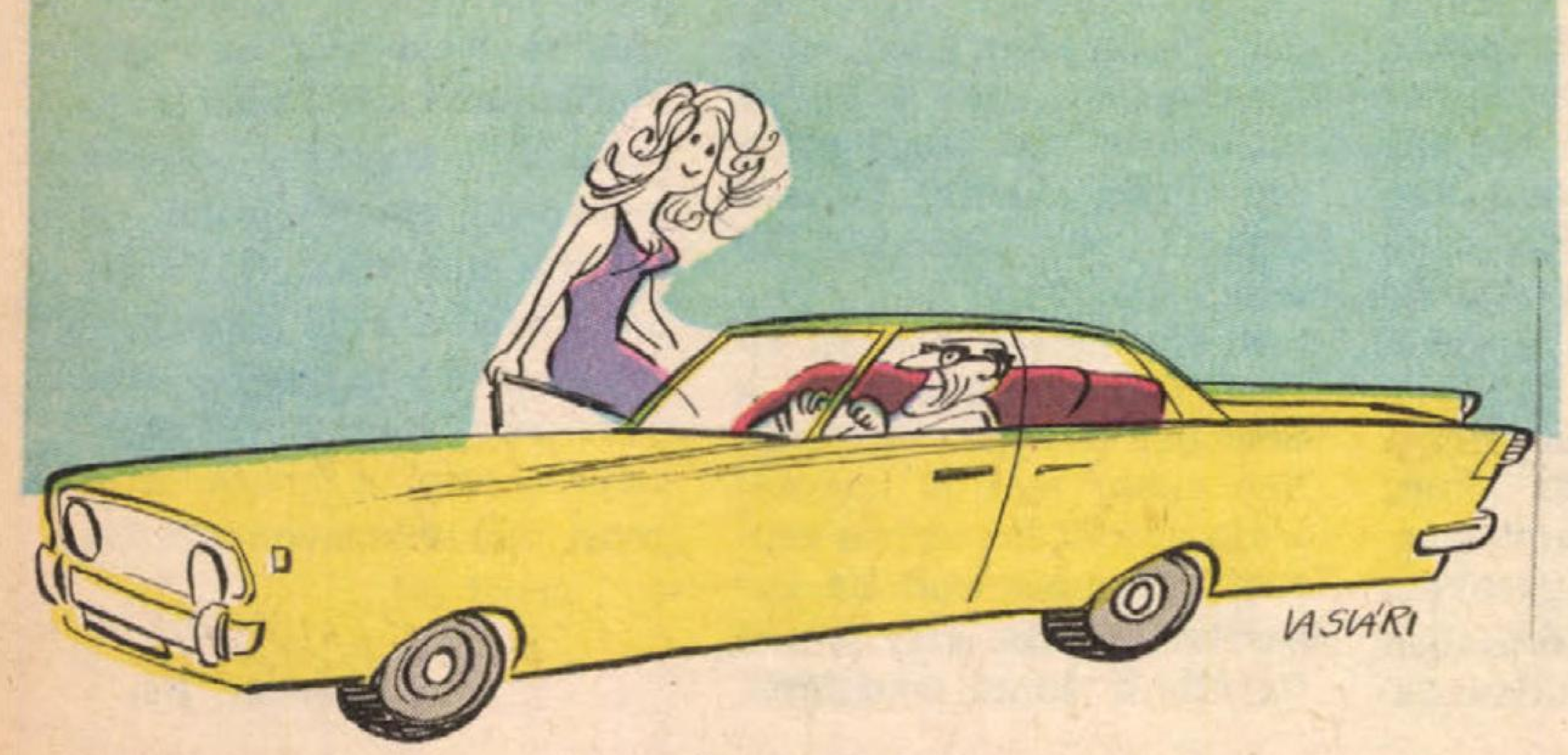
A következő percben frissen, egyenesen áll. Azután „balra át", és futólépésben eliramodik a kocsi ajtaja felé.

— Egy kis pszichológia az egész — mondja szerényen a csodatevő férfi, s visszaül a helyére.

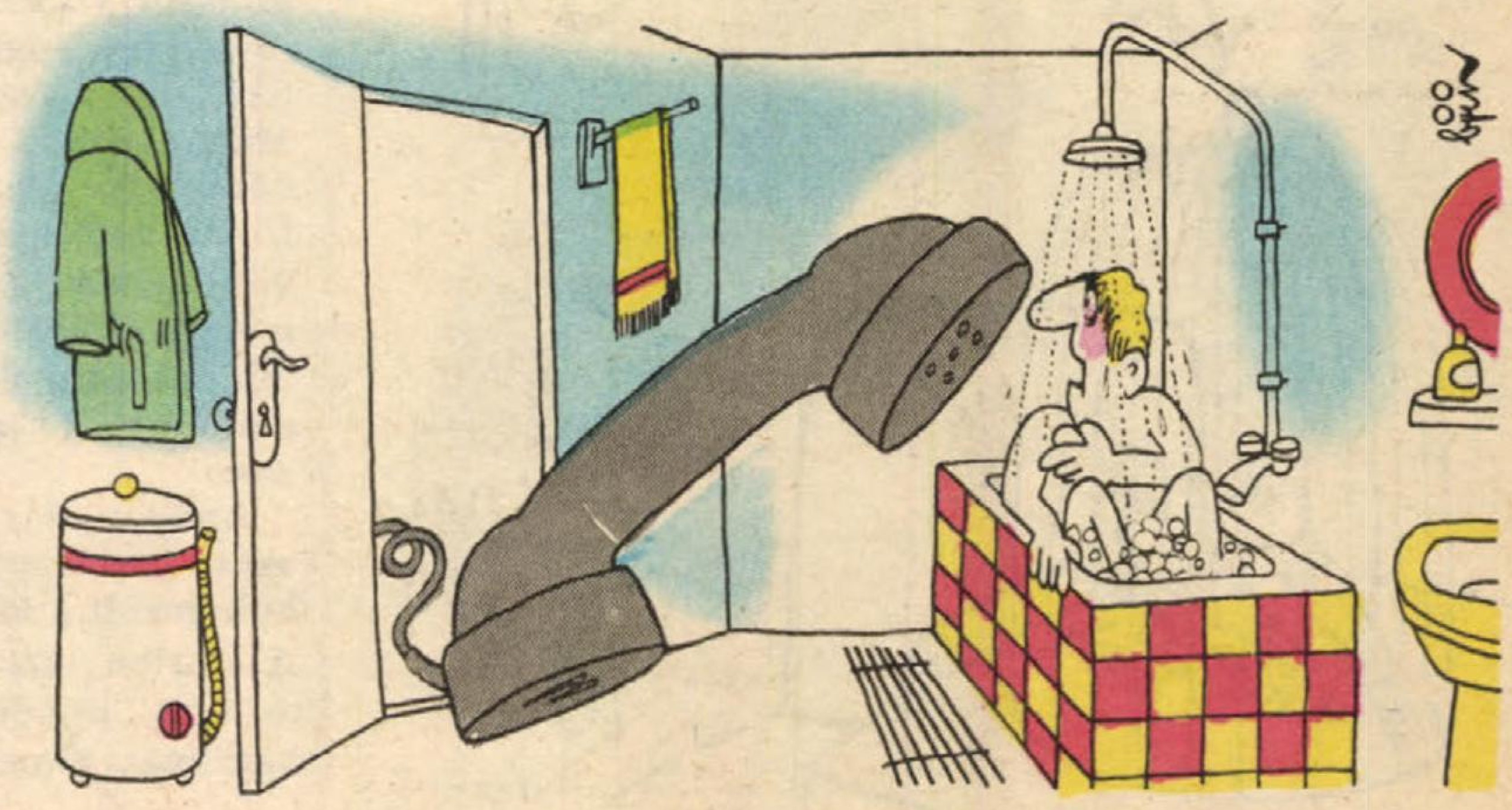

Sólyom László

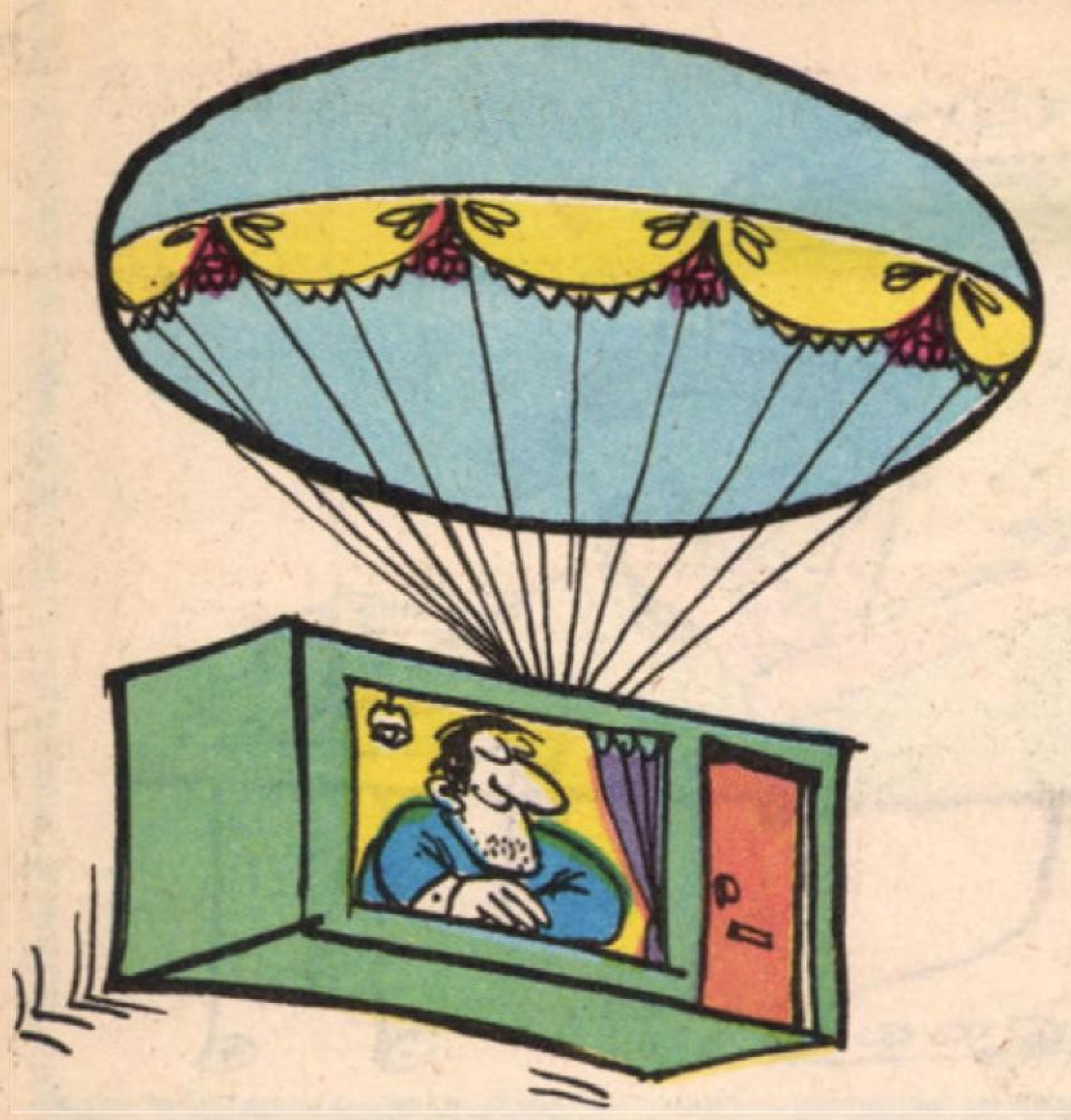
EGY JÓMEGJELENÉSŰ FÉRFI

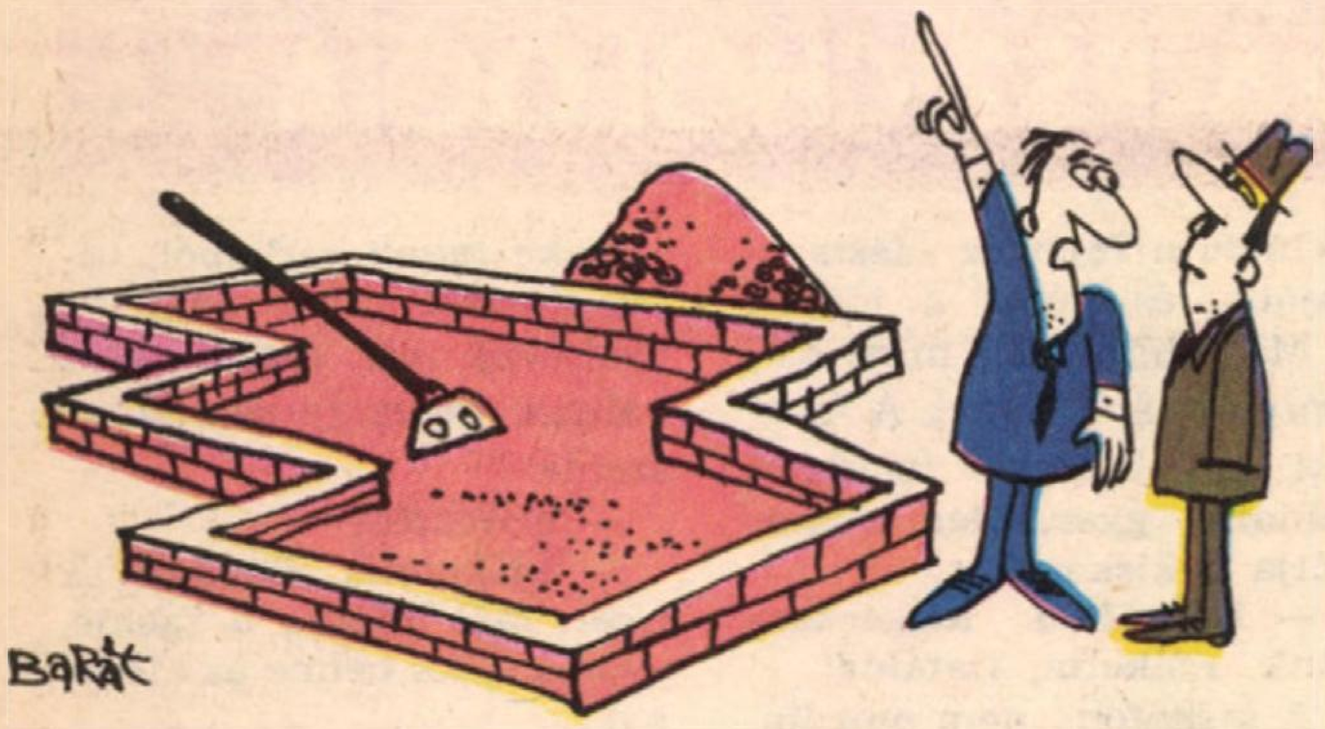

AGRESSZÍV TELEFONHÍVÁS

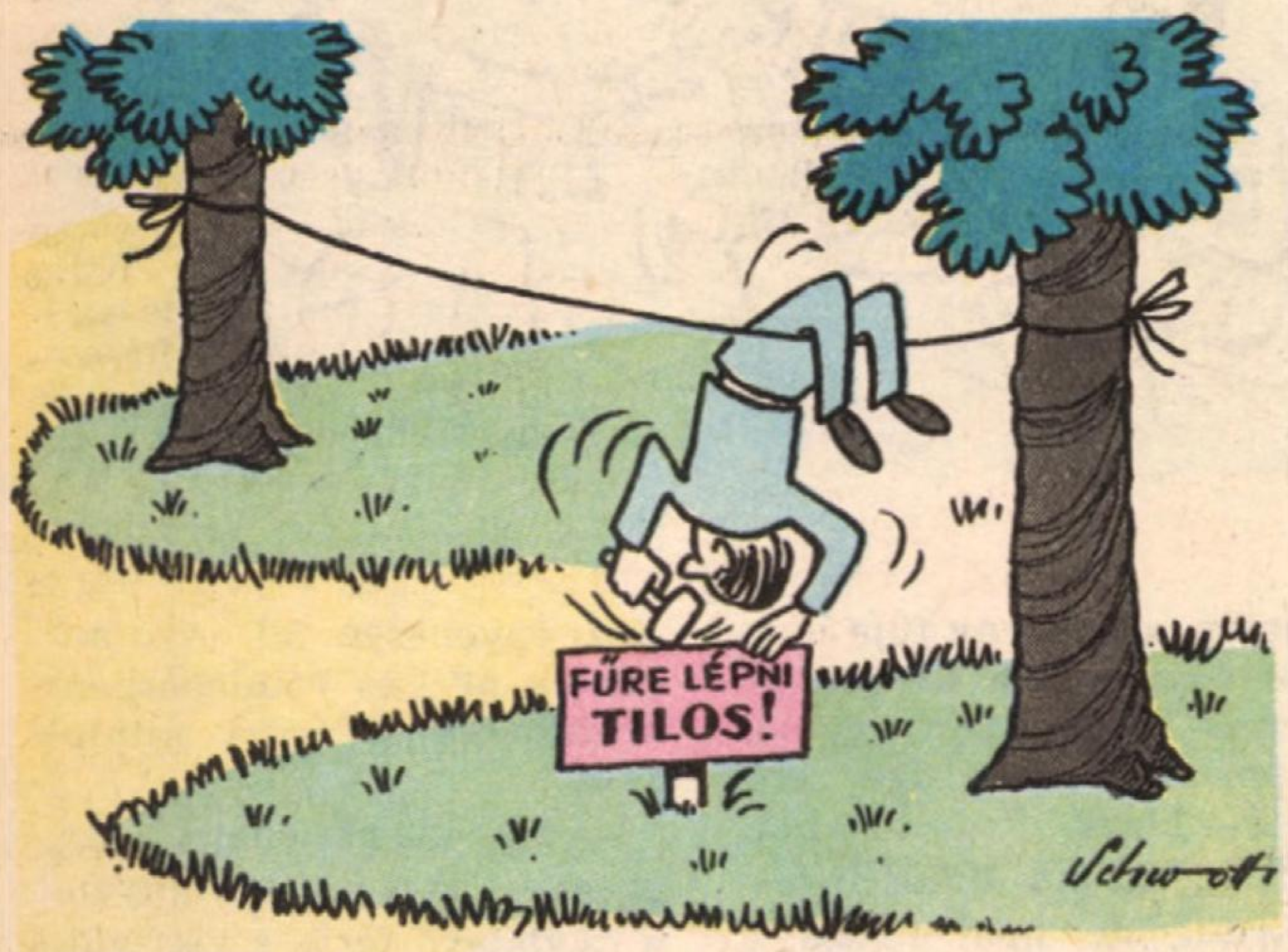
PROTEKCIÓ

– Kibulizta, hogy az ő lakását építsék fel elsőnek.

PÉLDAMUTATÓ DOLGOZÓ

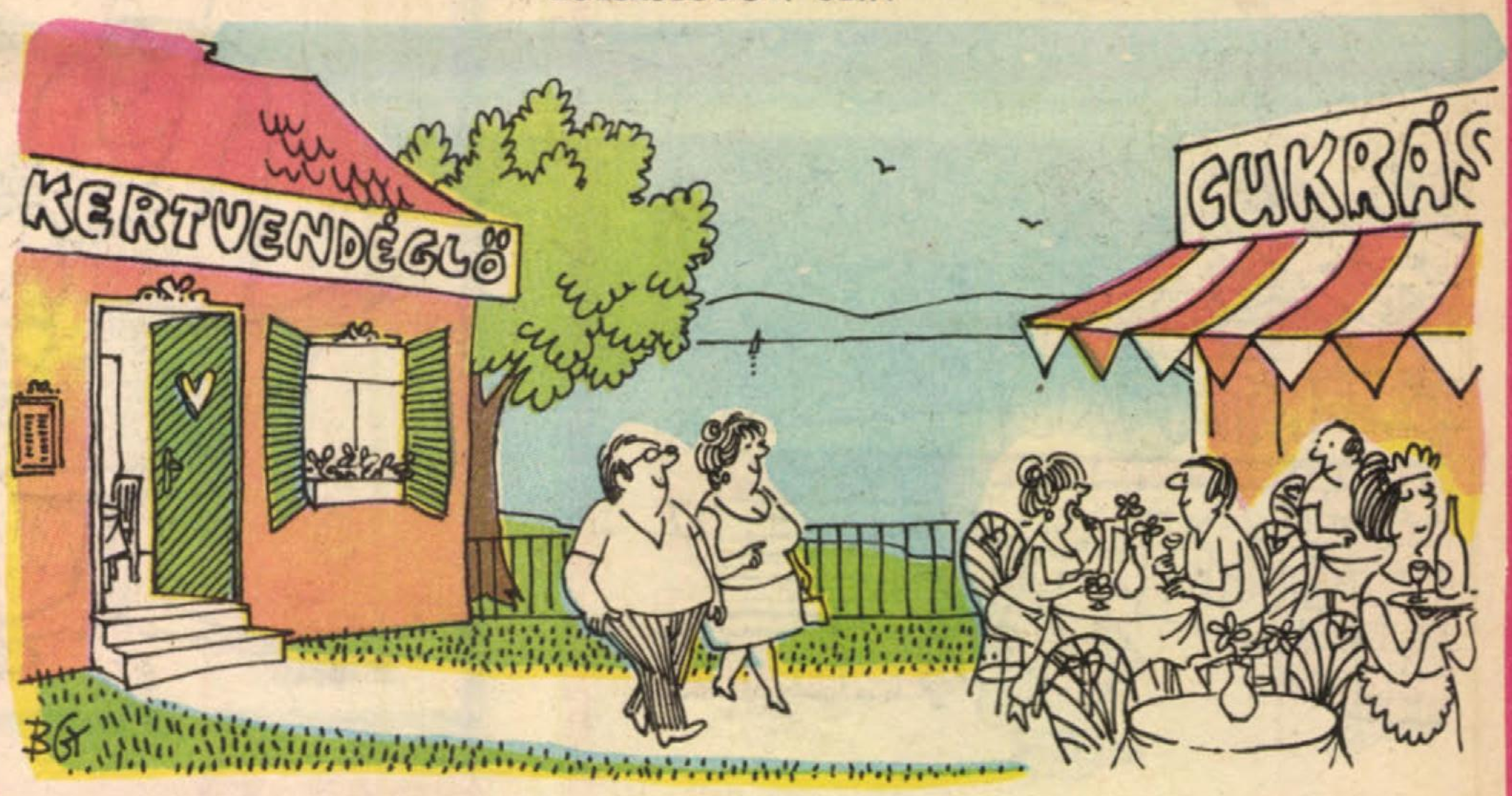

MADÁRSZEMMEL

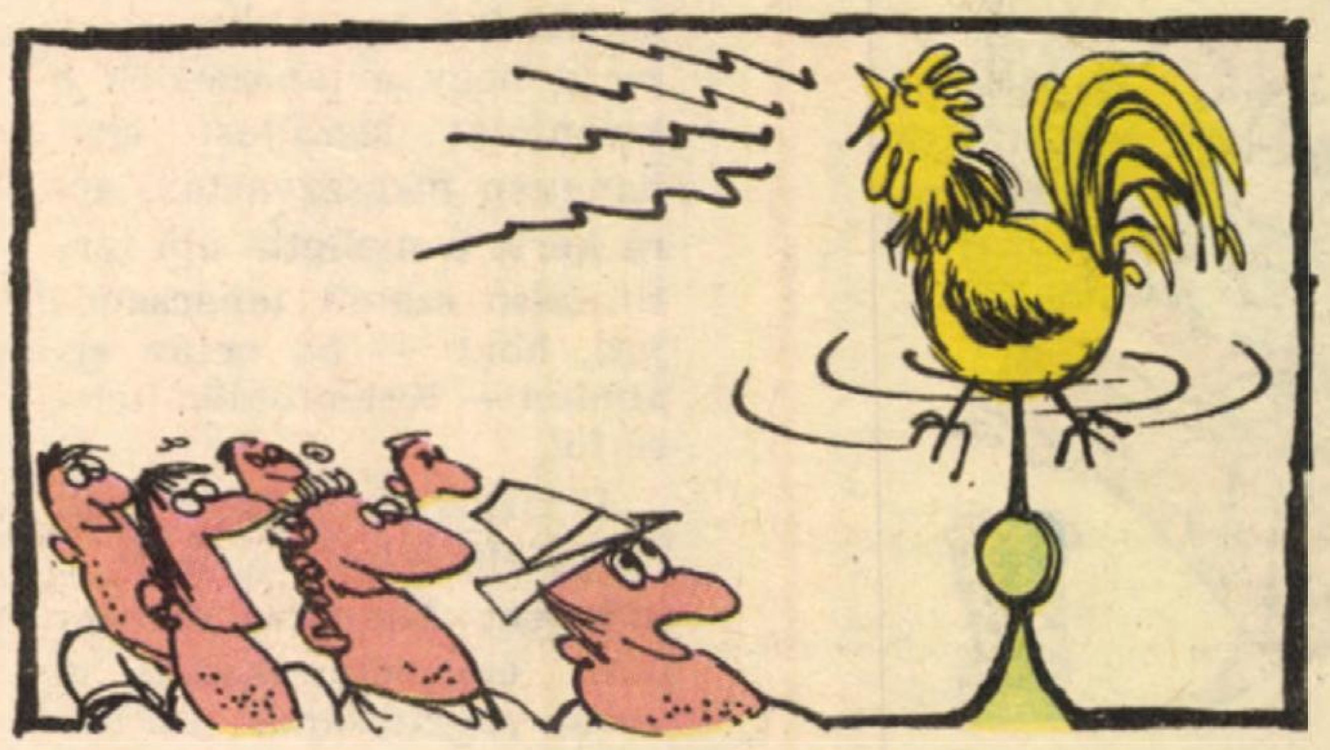
– Nézd, egy robot!...

EGÉSZSÉGÜGYI SÉTA

MÜNCHEN, BÁL UTÁN

A bajor főváros mértéktartó módon ünnepelte a világbajnoki győzelmet. 1974. július 7-ének éjszakáján nem ugráltak át hatalmas tábortüzek felett, nem avatták szentté Franz Beckenbauert a dóm barokk cirádái alatt s Lajos császár lovasszobrát sem cserélték ki Helmut Schönével. Hétfőn délelőtt — furcsa, verőfényesen huzatos nap volt — már csak egyetlen elborult tekintetű fiatalember énekelte a Stachuson, hogy:

„Pauli schoss das erste Tor und Gerd schoss das Siegestor..."

Ami persze csak félig volt igaz, mert a győztes gólt valóban Gerd (Müller) lőtte, az elsőt viszont nem Pauli (Breitner) rúgta Jongbloed hálójába, hanem Neeskens Maierébe s a hollandok a döntő 56. másodpercében 1:0-ra vezettek. De hát egy világbajnoki győzelem után a saját gólok mindig duplán számítanak, az ellenfél góljai meg tán szimplán sem.

Amikor ez a nóta felharsant, már hatalmas tömeg hullámzott a Marienplatzon. A Marienplatzon egyébként a nap minden órájában hatalmas tömeg hullámzik. Nappal kirakodóvásár. A nagy áruházak kijönnek az utcára, kikiáltókat küldenek a nyakadra, plakátokkal vakítanak, féktelen bőséggel döntenek le a lábadról. Harisnyanadrágtól a rákkoktélig, ír tubákos szelencétől a Dior-márkájú pofafürdőig minden a legmélyebben leszállított árakon.

Éjjel furcsa kultúrközpont. Sörkert és sramli. Lila selyemlepedőbe bugyolált hindu ül a kövön és fuvolázik. Simára borotvált koponyája, mint a tojáshéj. Szertartásosan hajlong, amikor tízpfenniges hullik az ölébe. Szakállas francia mászkál négykézláb, színes krétákkal egy Dürer-festmény mását rajzolja az aszfaltra, bámulatos ügyességgel. Percenként közli, hogy esze ágában sincs koldulni, ezt emberi méltósága tiltja, ám ennek ellenére hálásan fogadja a legcsekélyebb adományokat is.

A vég hétfőn délelőtt tizenegykor következett be. A Schuster áruház kirakatában akkor már jó negyedórája vibrált hét színes képernyő. Egymás vállába kapaszkodva több száz ember figyelte a döntő ismétlését.

És tizenegykor kezdődött szemközt, a Rathaus szép régi homlokzatán a harangjáték. A kisharang négy gyorsat ütött, a nagyharang tizenegy lassút és rögtön utána nyikorogva indult a színes gipszfigurák óraműves tánca. Többszázéves ringlispil, barokk barlangvasút. Az uralkodó jelt adott, harsonás heroldok vonultak körben, majd lovas vitézek dübörögtek elő és az ezüstpáncélos kivetette nyergéből az aranyvértest.

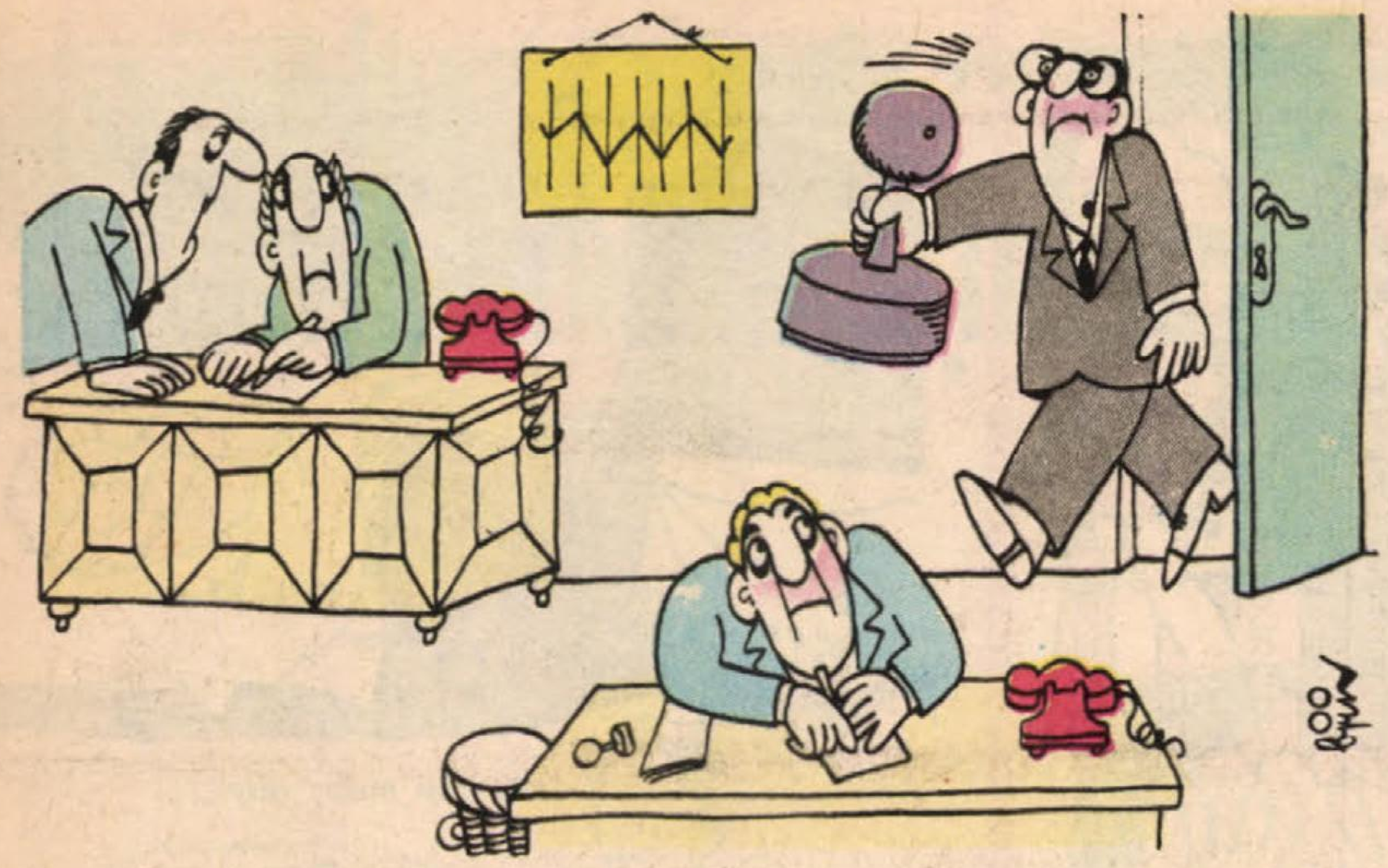
Pontosan úgy, mint a képernyő fehértrikós lovagjai a narancssárga holland harcosokat.

A Marienplatz közönsége most már két táborra szakadt, hátat fordítottak egymásnak. Egyik részük a történelmi gipsztévét figyelte a Rathaus homlokzatán, más részük a tranzisztoros lovagi tornát az áruház képernyőin.

A harangjáték érdekes poénnal végződött. A Rathaus csúcsán előpattant egy aranyozott gipszkakas és szárnyát csattogtatva három hatalmasat kukorékolt. A különös neszre mindenki hátat fordított a képernyőknek és most már az egész Marienplatz a Rathaus homlokzatát figyelte. Ferde nyakkal, emelt fejjel, a fénybe hunyorogva. A kirakatban vibráló futballisták hirtelen magányos emberekké váltak. A világbajnokság ezzel a mozzanattal most már visszavonhatatlanul véget ért.

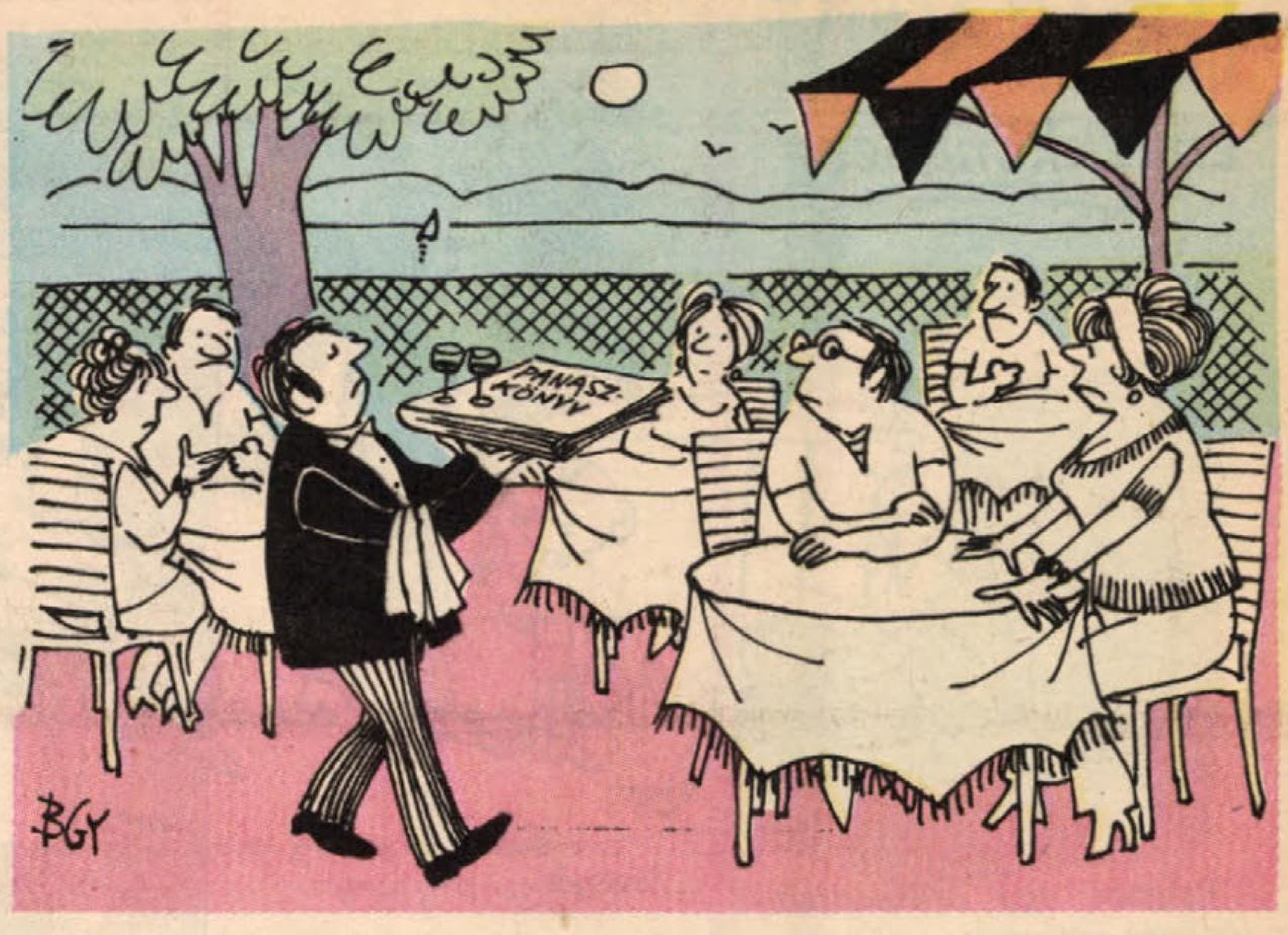
Peterdi Pál

ROSSZ ELŐÉRZET

– Azt hiszem, a főnök megint meg akarja bélyegezni valamelyikünk hanyag munkáját...

APERITIF

LÁBNYOM

A régi zsemlyén friss homok,
ress zsemlyehéjként az ropog
fogam között.

A halvány héjon lábnyomok.
Vajon ki hagyta őket ott?
Ez itt a gond.

Lehet, hogy hosszú börtönök
elől egy sikkasztó szökött
errefele?

S azért, hogy nyomot vesszenek
az éber nyomozó-ebek,
lépett bele?

Vagy tán egy ringó-léptű lány
kelt rajta át egy pocsolyán?
Ki tudja ezt?

Kedvem, mely már-már elhagyott,
mivel a talpnyomok nagyok,
éledni kezd.

Érthető is a vigaszom,
hisz nem kár ért, hanem haszon,
s ez felhevít.

Negyven fillérért hol kapok
egy zsemlyét, s hozzá lábnyomot?
Sehol. Csak itt.

Györe Imre

Térképolvasás

Nem tartom magamat kimondottan ostoba embernek, mégis vannak dolgok, amiket hosszú életem során sem voltam képes elsajátítani. Ilyen példának okáért a térképolvasás.

Nem a turistatérképre gondolok, hanem a városi térképre. Amikor el kéne igazodnom egy idegen helységben, térkép segítségével, teljesen csődöt mond a tudományom.

Habár lehet, hogy nem is bennem van a hiba, hanem a térképben. Ezek a vonalkázott, keresztbe-kasul huzigált rajzolatok ugyanis nélkülöznek minden logikát, ellentmondanak a józan értelem szabályainak, a tiszta ész logikájának és mindennek, ami az embert kiemeli az állatvilágból.

Mert mondjuk ott állok egy idegen városban, kezemben a térképpel és el akarok találni a Pinceszer utcába. Hát mit tehetek? Előveszem a térképet és megnézem, hol vagyok. A teret, amelyen állok, úgy hívják hogy Május 40-ike tér. Na már most, én itt állok a Május 40-ike téren és el kell jutnom a Pinceszer utcába. Világos, a térkép mutatja, mint a folyóvíz, hogy a Május 40-ike térről be kell fordulnom jobbra a Tyúkpiac utcába, onnan meg balra a Pinceszer utcába.

Csakhogy. Akármint is nézem, innen a Május 40-ike térről, ahol állok,

nem balra esik a Tyúkpiac utca, hanem jobbra. Mármost, hogy lehet ez? Vagy én nézem rosszul, vagy a térkép mutatja rosszul.

Ámbár — az ám! — meglehet, hogy fordítva nézem a térképet. Mert, ha a térképet innen nézem, akkor csakugyan világos, hogy nem jobbkezemre esik a Tyúkpiac utca. Fordítva kell néznem. Megfordítom a térképet, de akkor nem azt olvasom rajta, hogy Tyúkpiac utca, hanem azt, hogy Actu Caipkuty, vagyis fordítva olvasom, de úgy nem lehet eligazodni egy ismeretlen helyen, hogy az embernek minden felírást fordítva kell olvasni.

Vagyis teljes a káosz. A Május 40-ike tér helyén azt olvasom, hogy Eki 04 Sujám rét, a Pinceszer utcából meg Reszecnip Actu lesz. Ebbe bele lehet bolondulni. Nem elég hogy keresgélnem kell az utcákat, de még le is kell fordítanom őket.

Össze-vissza forgatom a térképet, de csak jobban összekavarodik minden.

Hopp, megvan! Nem a térképet kell megfordítanom, hanem magamat.

Ha most fejre állok, a térképet pedig változatlan formában magam elé teszem, akkor minden a helyére kerül, Akkor az Eki 04 Sujám rét rögvest Május 40-ike tér lesz, a Caipkuty actu Tyukpiac utcává szelídül, a Reszecnip actu pedig visszanyeri eredeti értelmét, a Pinceszer utcát. Sőt, akkor a balra ágazó utca csakugyan balra ágazik, a jobbra kanyarodó jobbra kanyarodik, és én szépen eltalálok oda, ahová egy normális, kétlábban járó ember soha nem találna el a térkép segítségével.

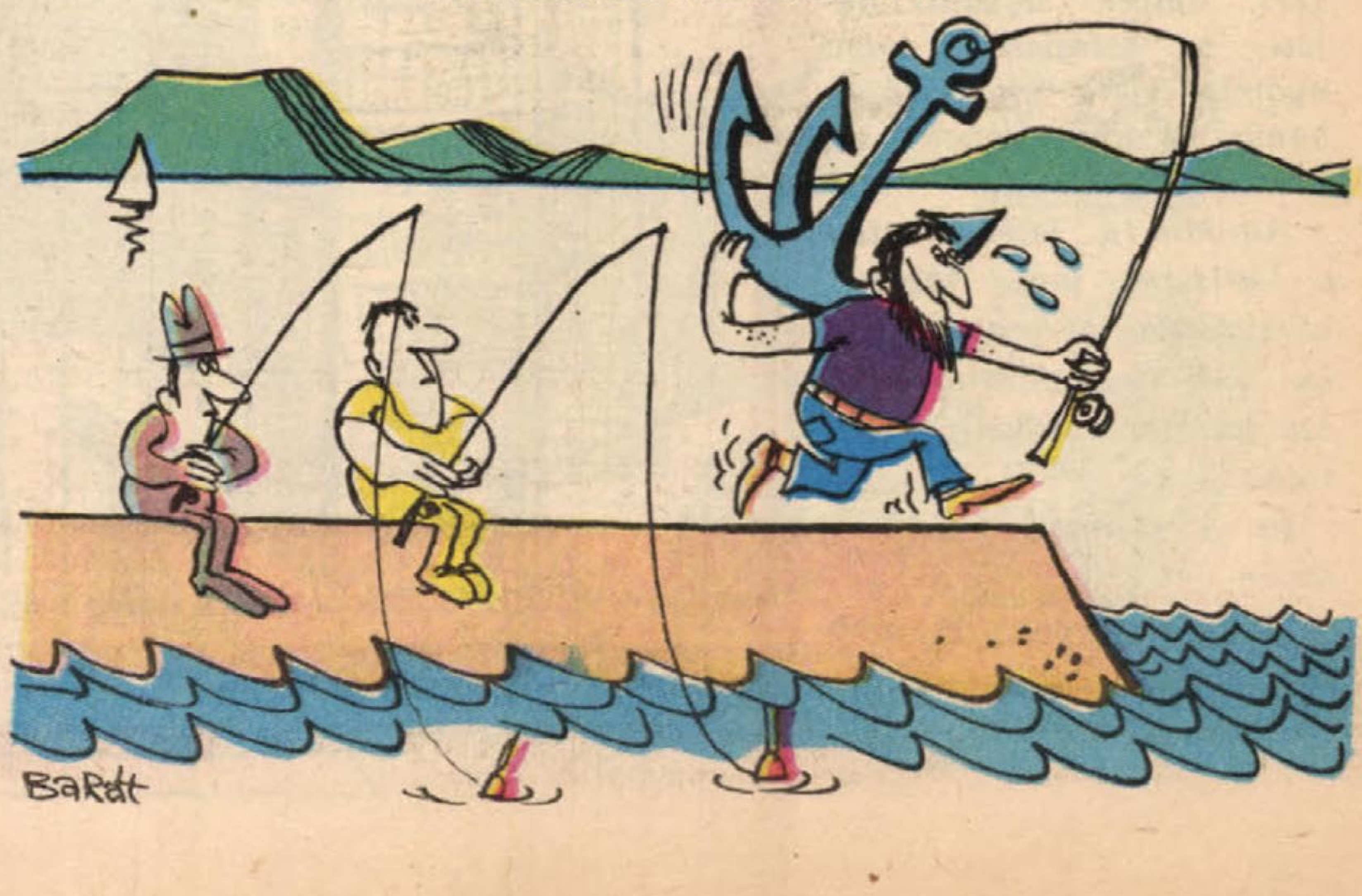
Ha tehát látnak egy tótágast mászkáló embert, valahol egy idegen városban, fogai között a várostérképpel, ne higgyék, hogy artista vagy félkegyelmű. Igen, én leszek ez a fejjel lefelé bolyongó turista, de azért ne sajnáljanak, mert bár kézen állva szédülök, ám korántsem annyira, mintha térképet kellene olvasnom normális testtartásban.

N. S.

FELKAPOTT BALATONI KISVENDÉGLŐ

AMBÍCIÓZUS SPORTHORGÁSZ

LUDAS MATYI emlékkönyvébe

Egyszer egy orvosdarab főnővér-szerepét játszottam a Vígszínházban. Somlay Artúr volt a főorvos, akinek a szöveg szerint heves szóváltása volt az adjunktust játszó színésszel. A szenvedélyes vita végén az adjunktus kijelentette, hogy végleg elhagyja a kórházat. Le is vette a fehér köpenyét, beakasztotta a színpadon levő szekrénybe, és dühösen elment.

A következő pillanatban ijedten vettem észre, hogy a szekrényből vékony füst szivárog ki. Láttam, hogy Somlay is rémülten néz a füstölgő szekrényre. A súgónő is észrevette a füstöt és remegő, halk hangon felszólt a súgólyukból: „Megnyomjam a vészcsengőt?" Gyorsan kellett határozni. Én Somlayra néztam, aki nemet intett. Félt a pániktól, amit a vasfüggöny leeresztése okozott volna. Hirtelen elhatározással kinyitottam a szekrényt. Abban a pillanatban — a levegő hatására — a szekrénybe akasztott köpeny lángra lobbant. Én villámgyorsan ráborítottam a szekrényben levő kendőt a köpenyre, összegyömöszöltem és így sikerült a keletkező tüzet elfojtanom. Somlay megkönnyebbülten lélegzett fel, a súgónő levette a kezét a csengő gombjáról; elmúlt a veszélyes pillanat. Kő esett le a kulisszák mögött álló „adjunktus" szívéről is, hiszen ő volt a felelős a drámai pillanatokért. Amikur ugyanis bejött a színpadra, nem nyomta el a cigarettáját, hanem a köpenyének zsebébe süllyesztette.

Amikor a jelenet után a kulisszák mögé léptem, elhalmoztak gratulációkkal. A leghálásabban a szolgálattevő tűzoltó gratulált.

Ez a tűzoltás jelentette ötven évi színésznői pályafutásom legizgalmasabb perceit.

Ladomerszky Margit

KÖRNYEZETVÉDELEM

– Köszönöm, nem gyújtok rá, nem szeretném szennyezni a levegőt . . .

SZILÁNKOK

CSALÓDÁS

— Miért nem mondtad meg nekem becsületesen, őszintén, hogy még hajadon vagy? Én ugyanis kizárólag férjes asszonyoknak ígérek házasságot.

KRITIKA

— Hogy tetszett a szabadtéri előadás?

— A második felvonásban csodálatos volt az jó levegő.

BÜSZKESÉG

És is szerepelek a lexikonban! Az Emberiség címszó alatt.

REKLÁM

SZÍNES TELEVÍZIÓN MÉG A HÉTFŐI ADÁSSZÜNET IS SZEBB!

ÉTTEREMBEN

— Maga ne udvariaskodjon a vendégekkel, mert ez tisztességtelen konkurrencia velünk, kollégáival szemben!

PSZICHOLÓGUSNÁL

— Asszonyom, ön egyedül él, szüksége lenne egy erős kézre.

— Valóban. De mit tanácsol?

— Tornázzon sokat.

NAPLEMENTE

Ma délután éreztem először, hogy megöregedtem. Irén a villamosmegállóban csábosan kínálta az ajkát, s én a várakozók előtt röstelltem őt megcsókolni.

Galambos Szilveszter

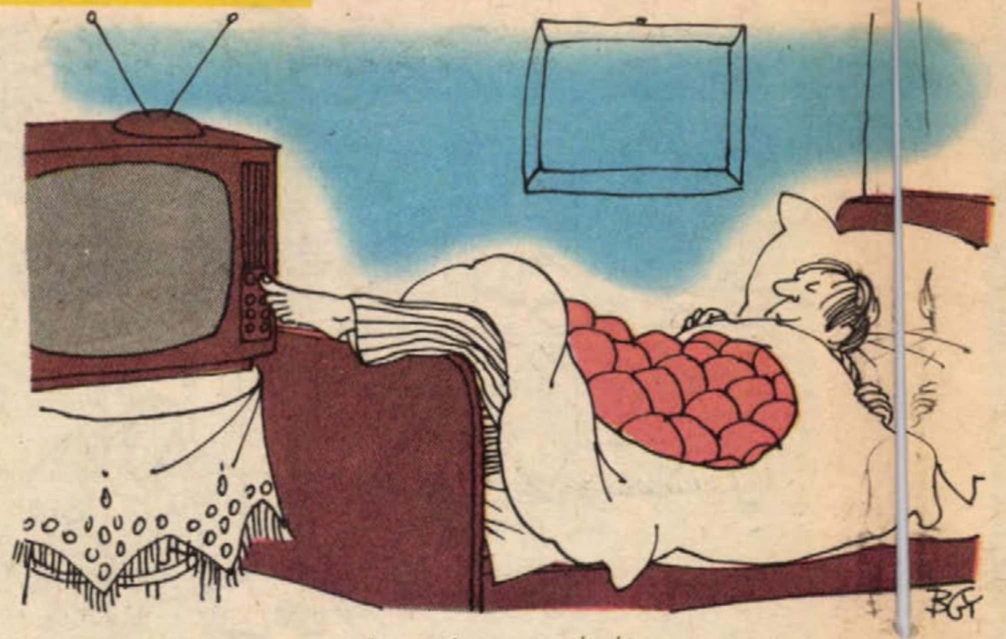
EMLÉKMŰ

Megkérdeztük rajzolóinkat:

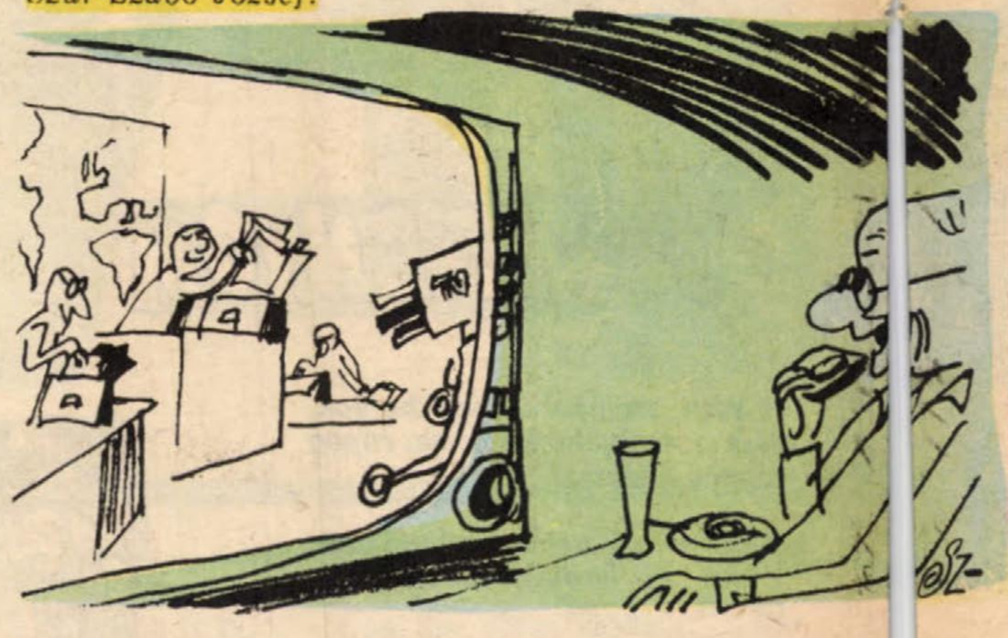
MIT SZERETNEK A TELEVÍZIÓBAN?

Brenner György:

– Az esti mese végét.

Szűr-Szabó József:

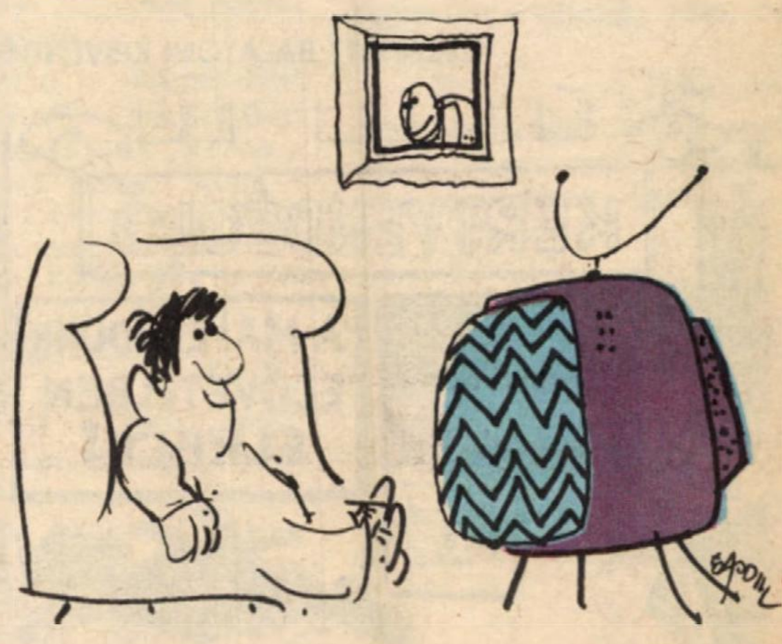
– A híradót. Olyan öröm, amikor mar csomagolnak.

Balázs-Piri Balázs:

– A futballközvetítéseket.

Sajdik Ferenc:

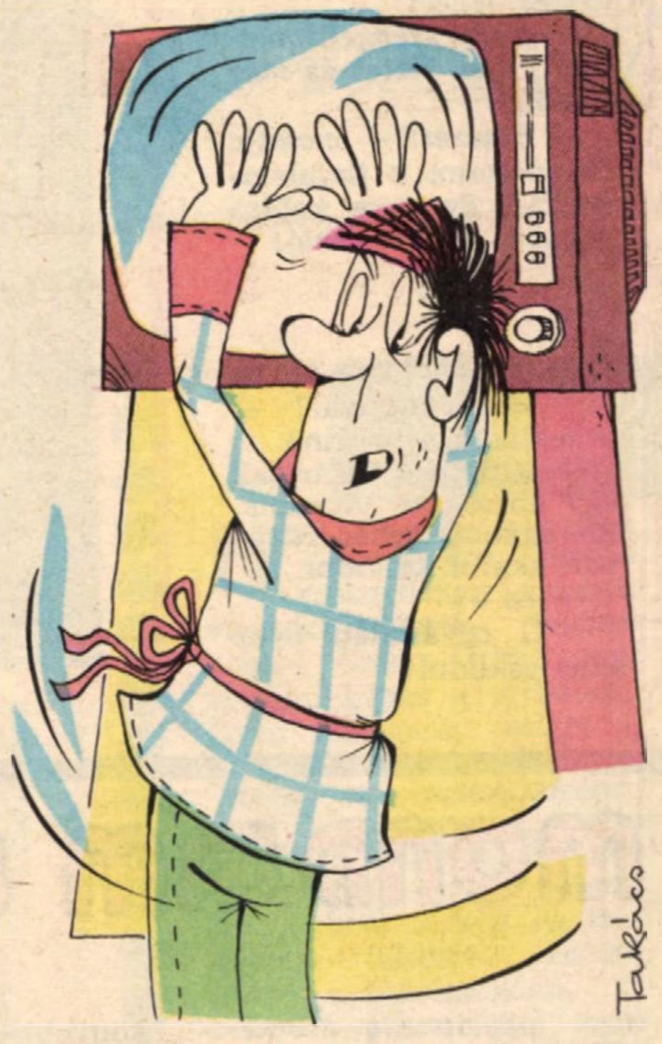
– A családom a csíkosat szereti, de nekem ez a cakkos jobban tetszik . . .

Lehoczki István:

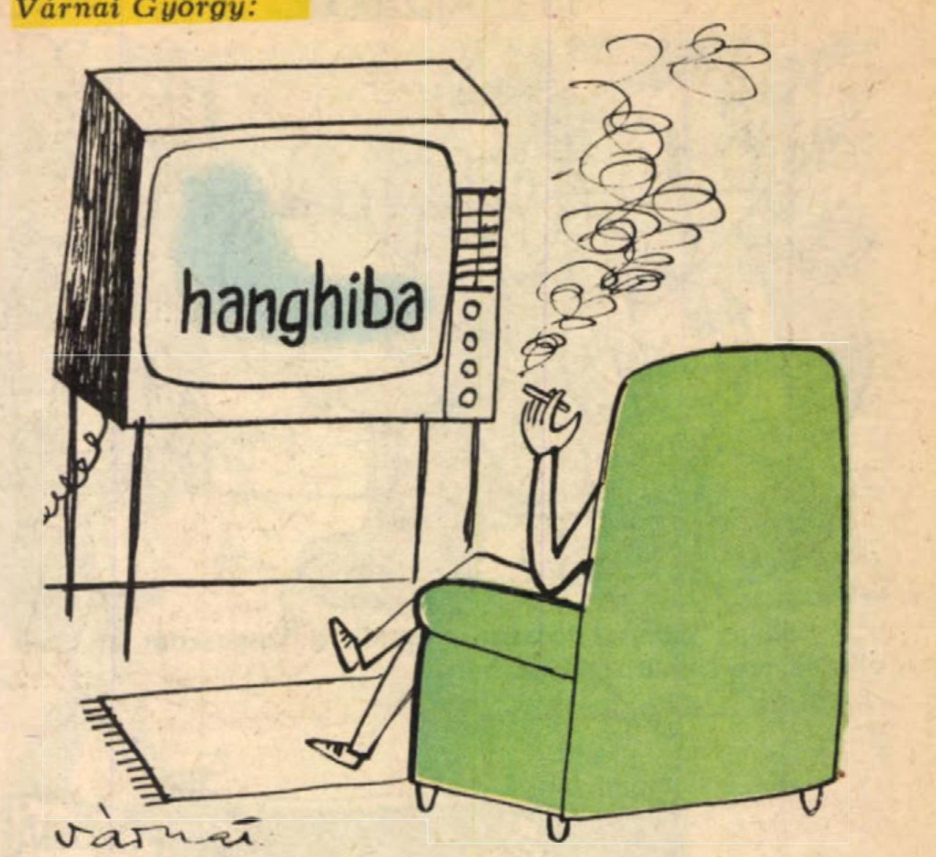
– Ezt a kis diodát.

Takács Imre:

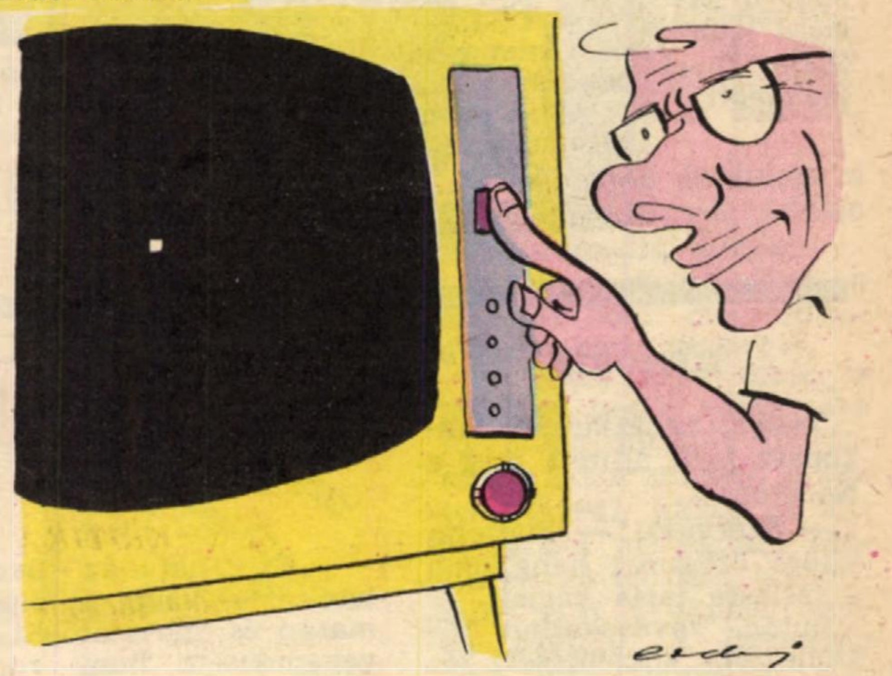
– Majd bolond leszek elárulni. Még rovatot csinálnak belőle!

Várnai György:

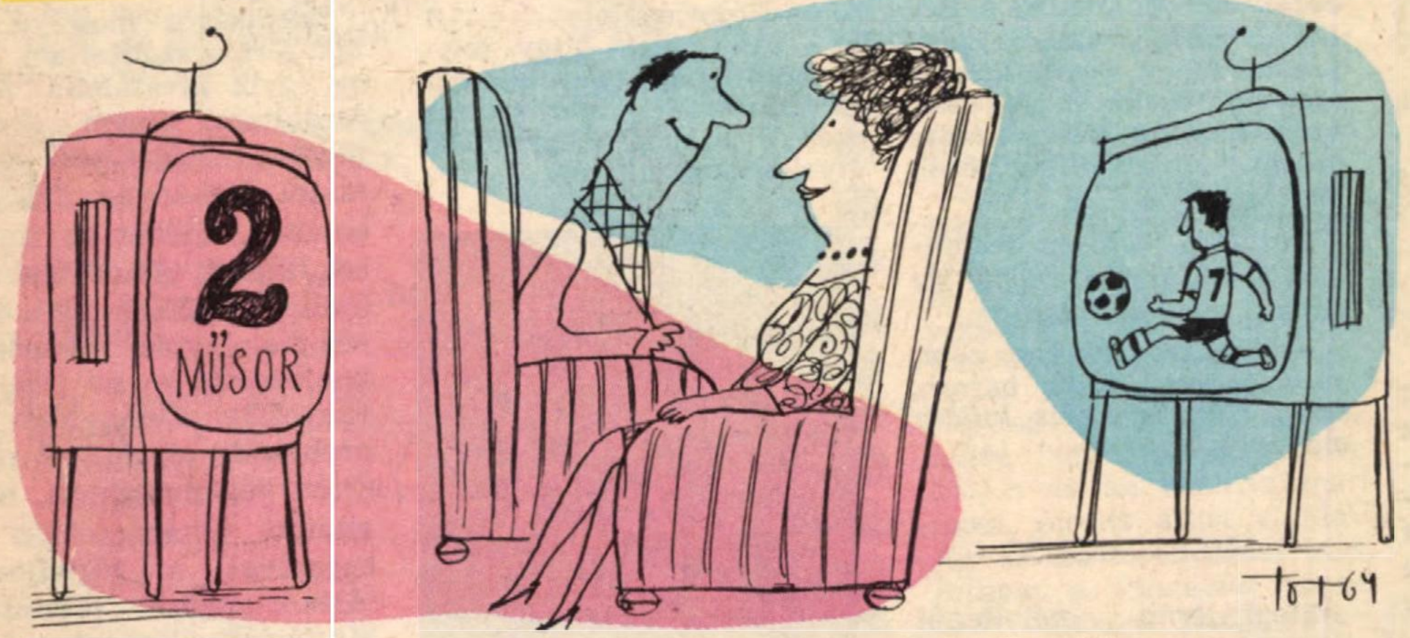
– Amikor kiderül, hogy nem én süketültem meg.

Erdei Sándor:

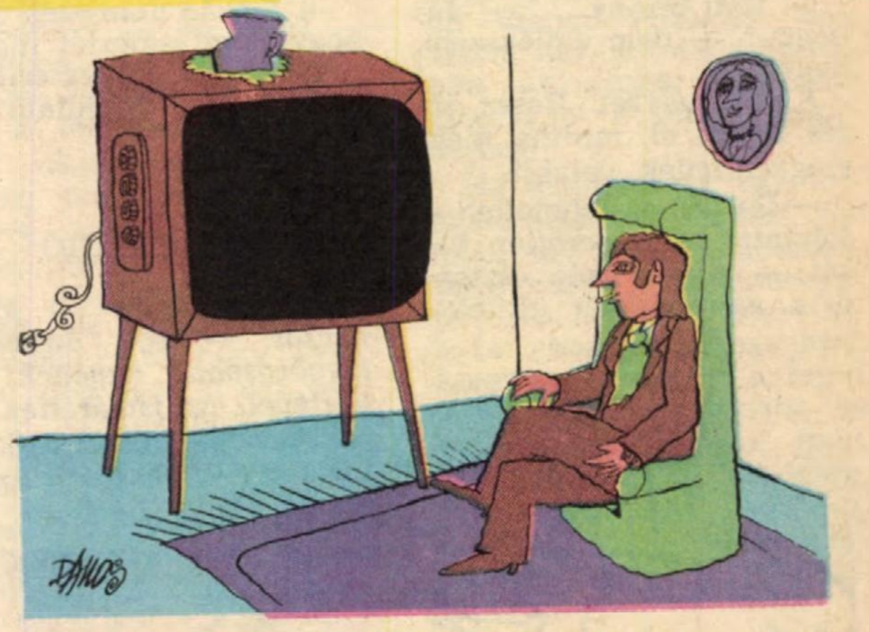
– A kikapcsoló gombot.

Tót Gyula:

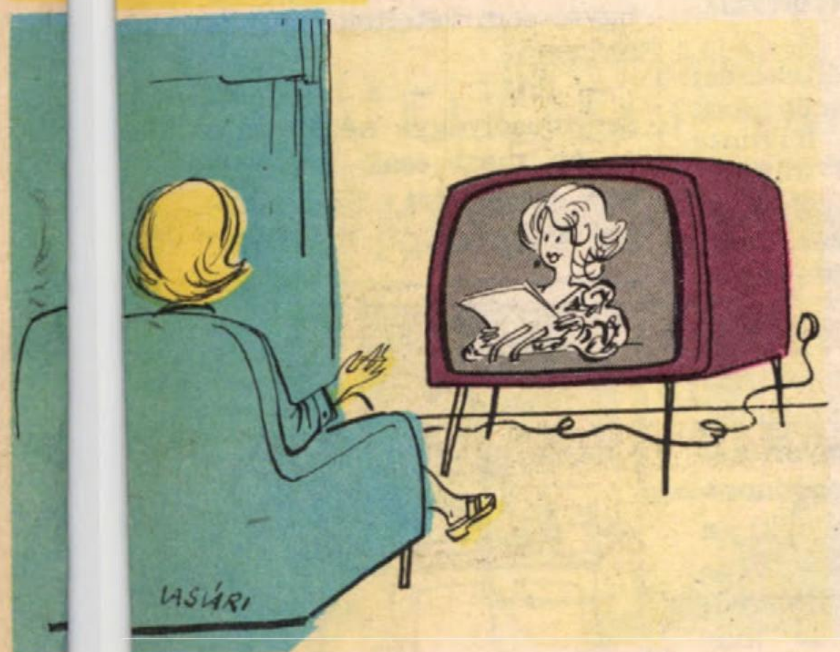
– Azt, hogy megvalósult a családon belüli békés egymás mellett élés . . .

Dallos Jenő:

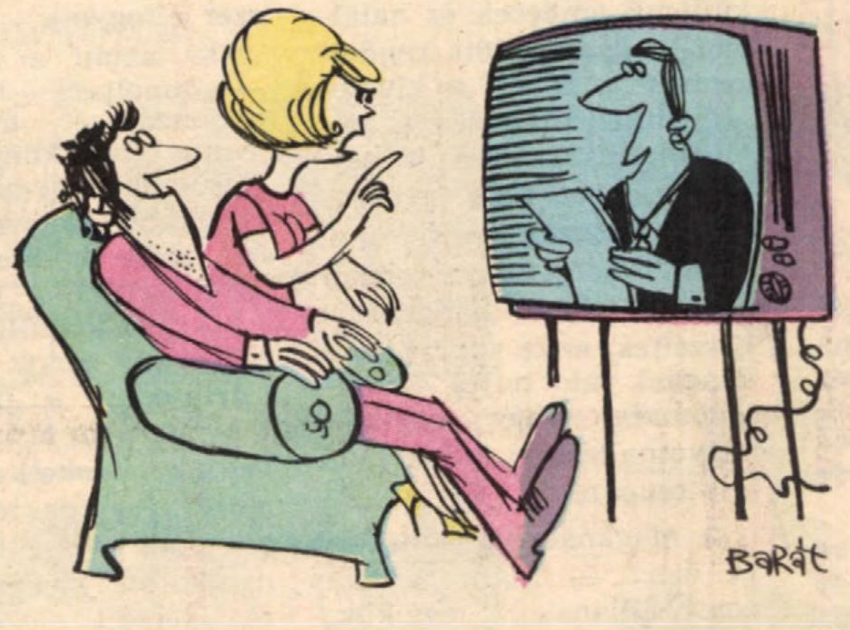
A hétfőt, mert akkor pihentethetem a szememet . . .

Vasvári Anna:

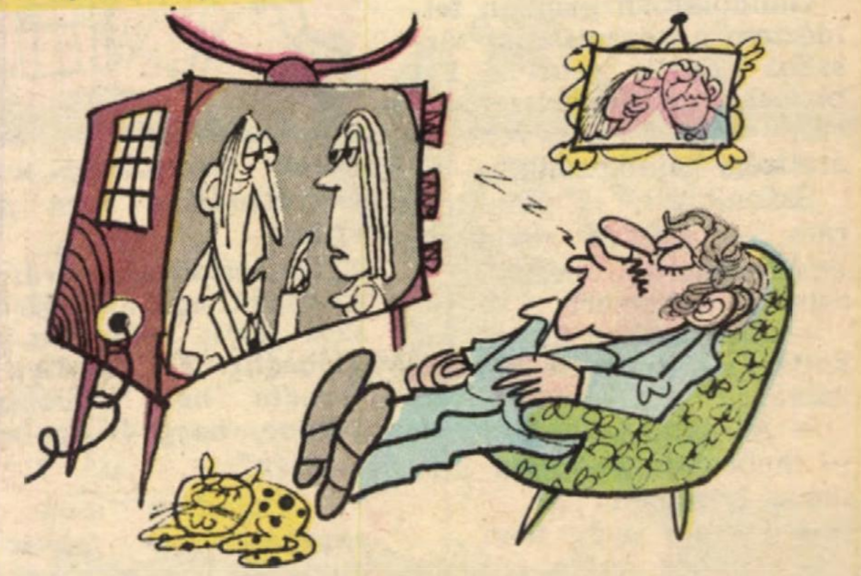
– A bemondónő szoknyáját.

Barát József:

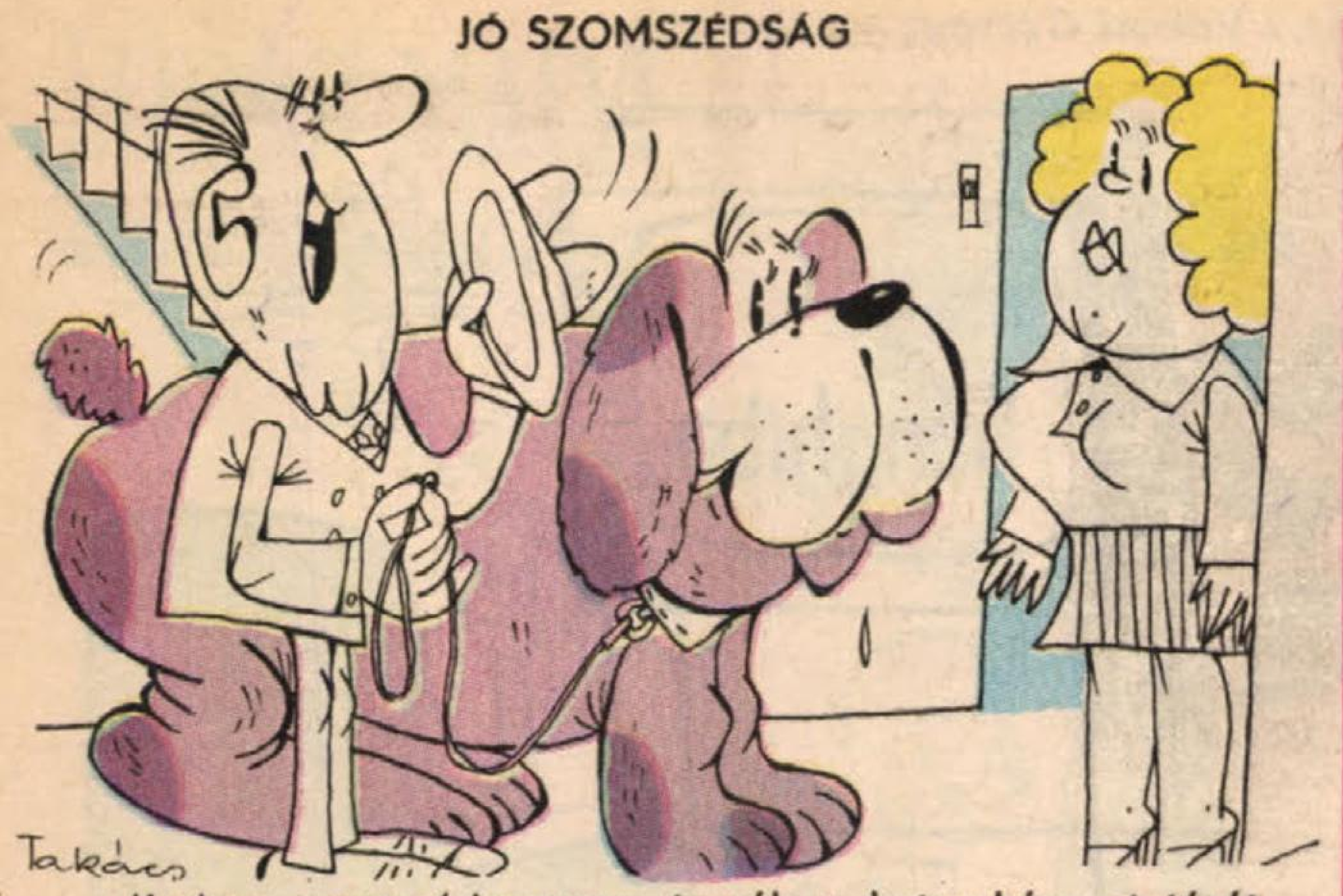
– Azt, hogy a feleségem hiába vág az eloadó szavába.

Fülöp György:

– Mindent, amiben nem kiabálnak. Ugyanis könnyen felriadok.

JÓ SZOMSZÉDSÁG

– Kedves szomszédasszony, tessék a kutyuskám etetését ellátni, mert elutazom két hétre!

TETTENÉRÉS

– Fogadni mernék, hogy a személyi igazolványa sincs magánál!...

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI...

— Ugye, Önnek nagyon szűk a lakása?

— Igen. Honnan tudja?

— Mert a kutyája nem oldalirányban, hanem le-föl csóválja a farkát...

*

Az éjszakai járókelő előtt fiatal férfi áll meg:

— Uram, adja ide az összes pénzét!

— Nem szégyelli magát? Ilyen fiatal és már koldul!

— Elnézést — mondja öntudatosan a fiatalember. — Én nem koldus vagyok, hanem rabló!

*

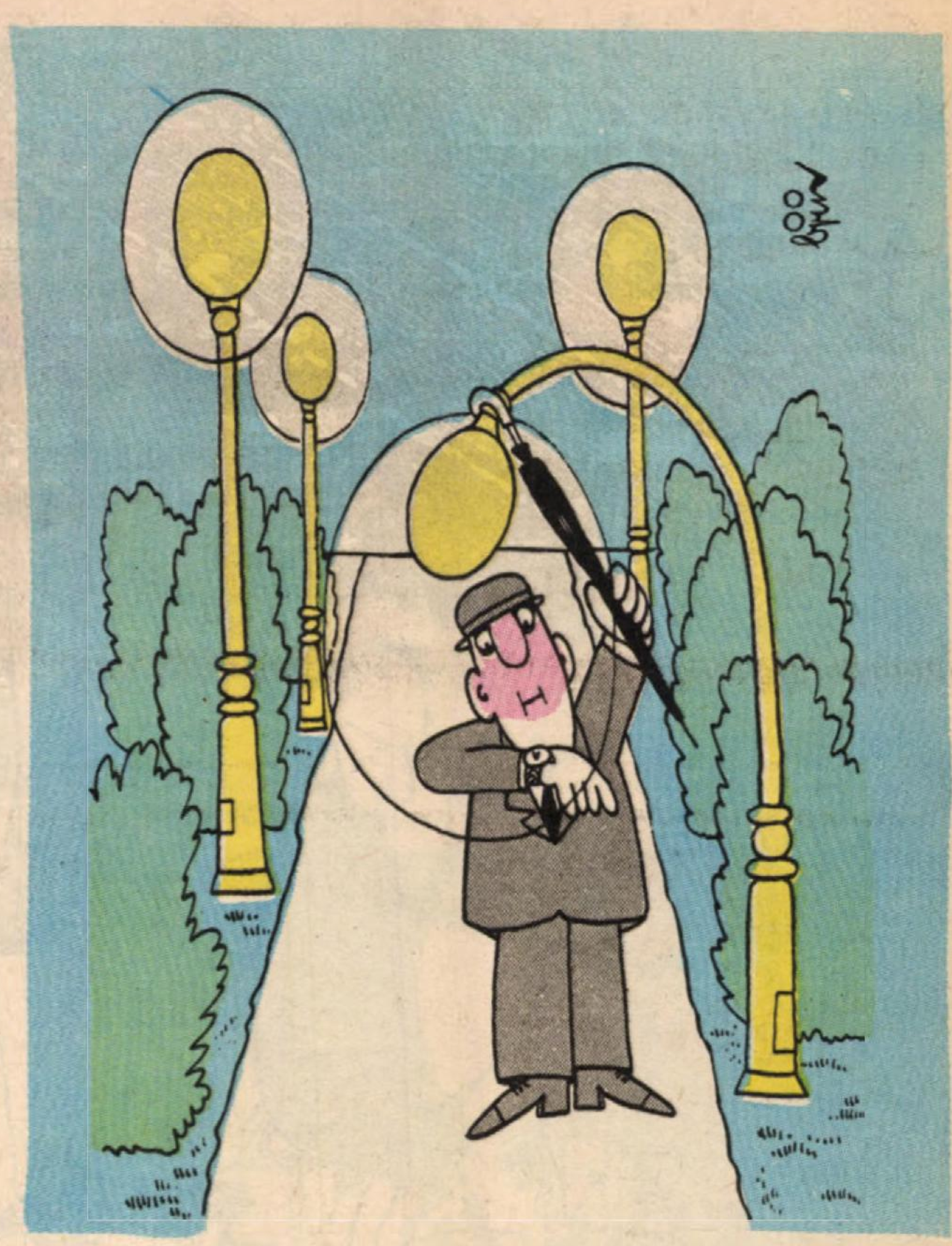
— Nos, hogyan áll az ügyetek Jancsival? — érdeklődik a barátnő.

— Kitűnően. Márcsak egy apróságon vitázunk. Én ugyanis fehér ruhában akarok esküdni.

— És ő?

— Ő egyáltalán nem akar esküdni!

PONTOS IDŐ

HADD MONDJAM EL...

MEMÓRIA

Testes, nehézjárású, tökkopasz férfi állított meg a Körúton:

— Szervusz! — kiáltotta kitörő örömmel hangjában s szélesre tárta karjait.

Sután, zavarodottan viszonoztam köszöntését; fogalmam sem volt róla, hogy kicsoda.

— Látom, nem ismersz meg — mondta szemrehányóan.

— Hát bizony... — dadogtam — nem emlékszem, hogy...

Kínos helyzet. Rossz érzés fogott el, mintha megszégyenítenék valakit.

— De hát az lehetetlen — folytatta az ismeretlen barát — hiszen két esztendeig egy padban ültünk!

Gondolatban gyorsan felidéztem a középiskolai társakat. Egyik sem... Ezt biztosan tudtam, hiszen tavaly volt a negyvenéves érettségi találkozónk.

Szánakozva pillantott rám — milyen rövid az emlékezetem, bezzeg ő azonnal felismert...

— Egy padban ültünk mi ketten — ismételte fejcsóválva.

— A gimnáziumban?... — hebegtem — nem hiszem, hogy ott...

— Persze, hogy nem.

— Akkor talán... az elemi iskolában?... de ott sem, mert...

— Ej, hát az óvodában... — vágta ki diadalmasan és máris átölelt, oly vehemensen, hogy ropogtak belé a csontjaim. Aztán karonfogott. Kábultan lépkedtem mellette, míg hallottam szemrehányó hangját:

— Igazán nem szép tőled, hogy nem ismertél meg...

Védekezni kényszerített:

— Tudod, rövidlátó vagyok...

PROTEKCIÓ

Régi barátom — jogtanácsos — egy dunántúli kisvárosban, ügyének végeztével, az ismeretlen utcákon sétálgatott, s eközben hirtelen szükségét érezte annak, hogy betérjen egy

bizonyos helyiségbe. Sem a közeli bisztróban, sem a cukrászdában nem találta effélét.

Tanácstalanul körülnézve az utcán, egy idős őszbajuszos férfit pillantott meg. Elébeállt és sietősen elmondta neki kívánságát, kérdve, hogy hová, merre menjen?

— Haladjon csak erre egyenesen — felelte az megértőn, nagy készséggel — a negyedik háznál forduljon balra, ottan rögvest meglát egy drótkerítést, díszes vaskapuval. Azon nyisson be, egész bátran. A cseréptetős, tornácos ház mögött van egy akkurátus kis deszkabódé, abba nyugodtan bemehet. De ha bárki a háziak közül feltartaná, megállítaná, mondja csak meg neki, hogy Kun, a késes küldte magát. Akkor bizonyosan beeresztik oda...

Barátom sietősen megindult a mutatott irányba. Az ember még utánaszólt:

— Hivatkozzék csak rám, mondja meg egész bátran, hogy Kun, a késes küldte magát...

MILLIOMOSOK

Meghallván véletlenül két idősebb férfi párbeszédének kezdetét, akik a Margitszigeti szökőkút előtt üldögéltek, — arra kellett gondolnom: lám, — egyszerű öltözékű, nyugdíjas küllemű emberek és hatalmas vagyon fölött rendelkeznek... S ezt a kivételes, ritka körülményt, bár megjelenésük nem is sejteti, cseppet sem igyekeznek leplezni, eltitkolni. Olyan hangosan, jobban mondva olyan hangerővel beszéltek, amit vagy a külvilággal való teljes nemtörődömség, vagy egyikük nagyothallása indokolhatott csupán.

— Magának hány milliója van? — kiáltotta oda szomszédjának egyikük, vaskos, rövid nyakú, jó hatvanas férfiú. Társa — vékonyabb alkatú ősz pakompartos, szemüveges — azonnal és teljes nyíltsággal válaszolt:

— Énnekem négy... és magának?

— Négy és fél...

— Az szép — így folytatódott nagy ámulatomra a diskurzus — igaz, nekem két éve még négymillió-nyolcszázezrem volt...

— Most már csak négy?

— Annyi... Nyolcszázezer elfogyott.

(Ez aztán a költekezés! — gondoltam — két év alatt nyolcszázezer, az havonta mennyi is? Annyi mint... Körülbelül harmincöt. Nem is, inkább negyvenezer. De hát mire költhette ez az öreg szivar?)

— Négymillió... Az nem túl sok... — így folytatódott a beszélgetés.

— De nem is nagyon kevés... Nem kell aggódnom, mondta a doktor, aki a vérképet vizsgálta. Megnyugtatott, négymillió vörös vérsejt elegendő már ebben a korban... Egy kis vasat kell szedni, aztán...

Többet már nem hallottam. Tovább indultam, azzal az elhatározással, hogy holnap én is megvizsgáltatom magamat. Mégis csak kell azt tudni az embernek, hogy hány milliója van...

ELŐZÉKENYSÉG

Barátságos mosolyú fiatal férfit szólítottam meg az egyik hivatalban. Azért fordultam éppen őhozzá, mert a kollégái nem vették észre. Néhányan fel sem emelték fejüket az iratokból, mások elmerülten diskuráltak. Hanem ez a kedves fiatalember udvariasan kérdezgette, — mi járatban vagyok? Elmondtam a problémámat, amit ő megértőn végighallgatott, majd ellátott jótanácsokkal — egyszóval a legteljesebb tájékoztatásban részesített. Miután megköszöntem kedves készségét, szóvátettem:

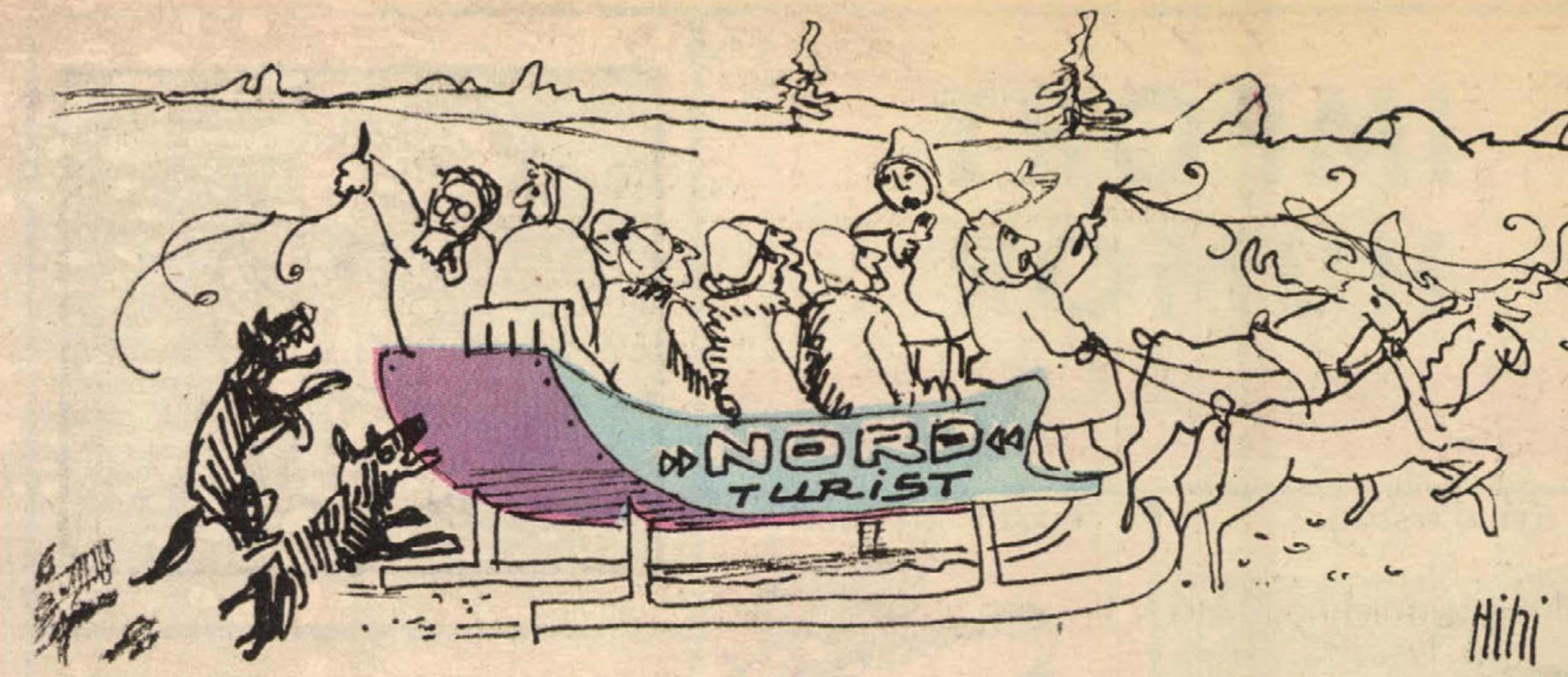
— Meg kell hogy mondjam, ritkán tapasztalok ilyen magas fokú előzékenységet. A többiek bizony ügyet sem vetettek rám, de ön...

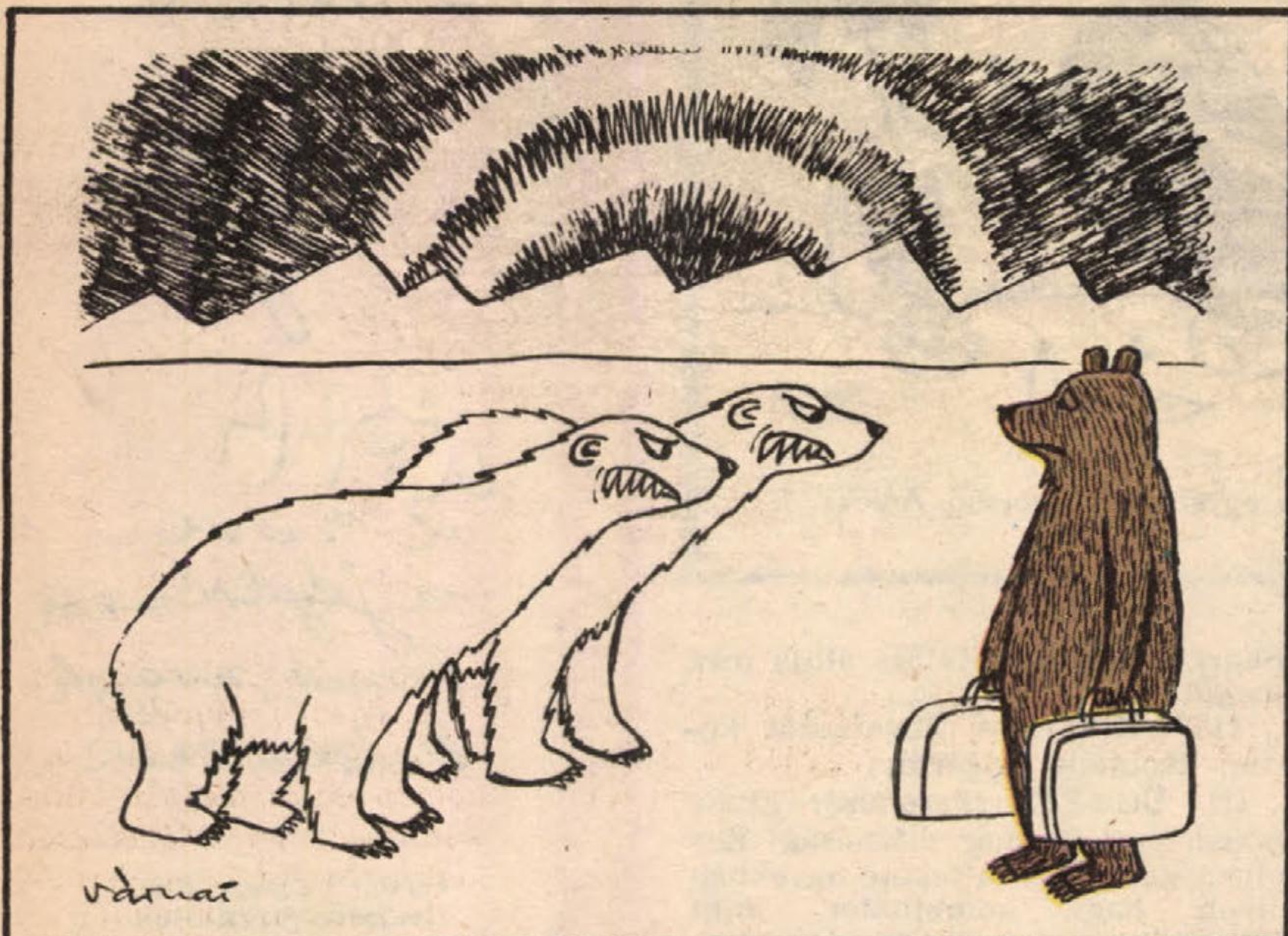
— Én?... — a fiatalember mosolyogva nézett rám — én most csak beugrottam valamiért. Szabadnapos vagyok...

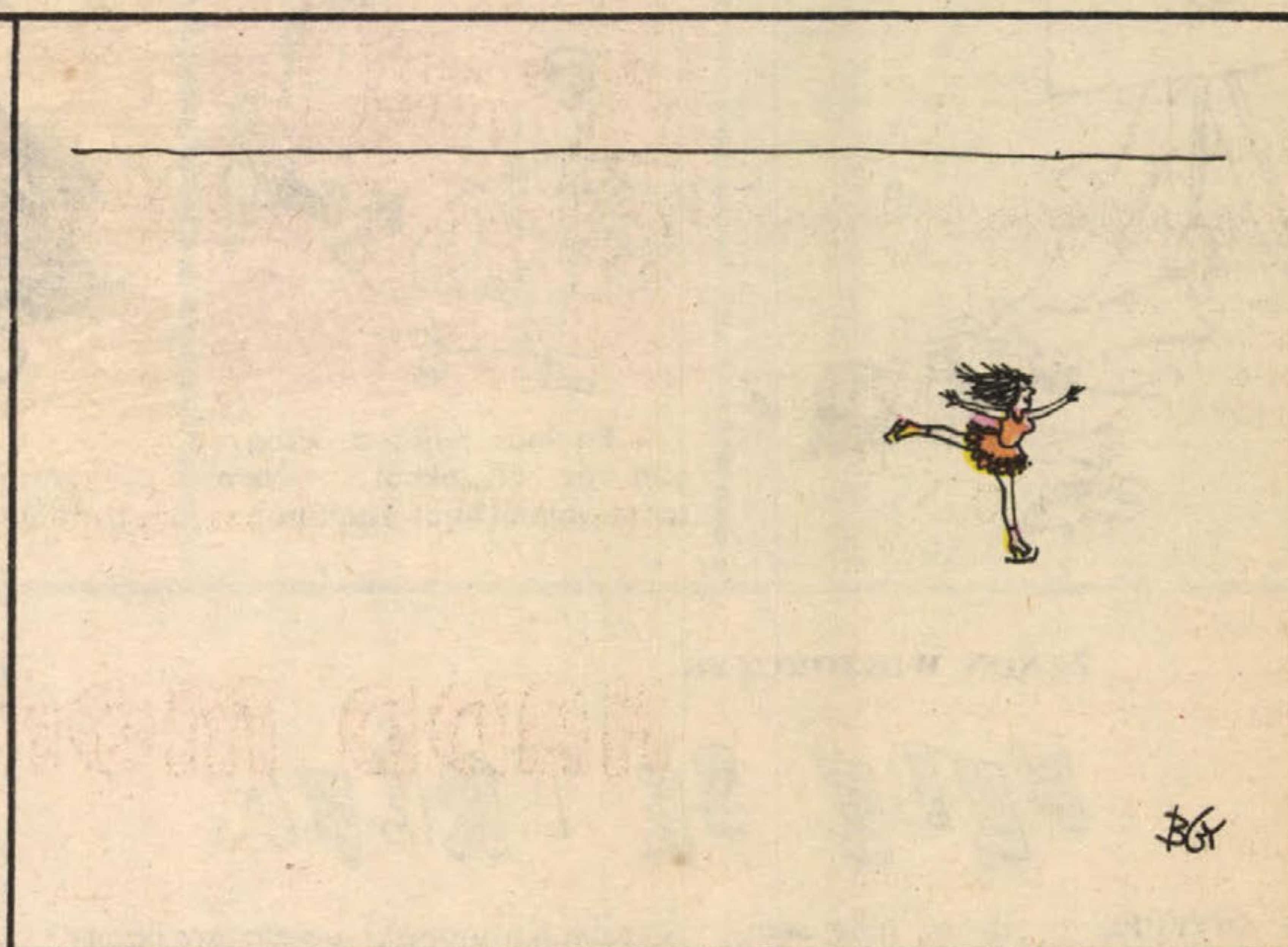
Barát Endre

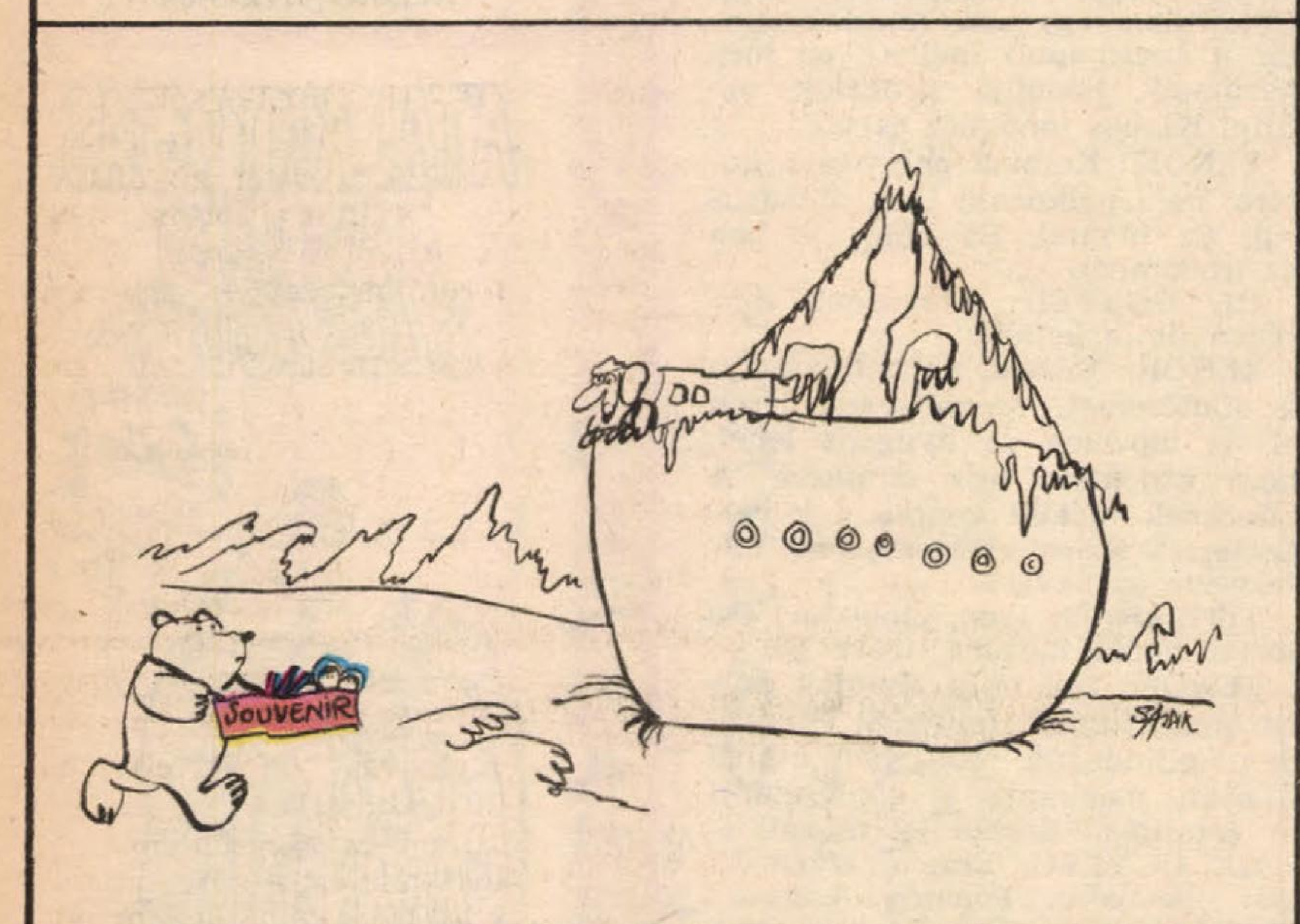

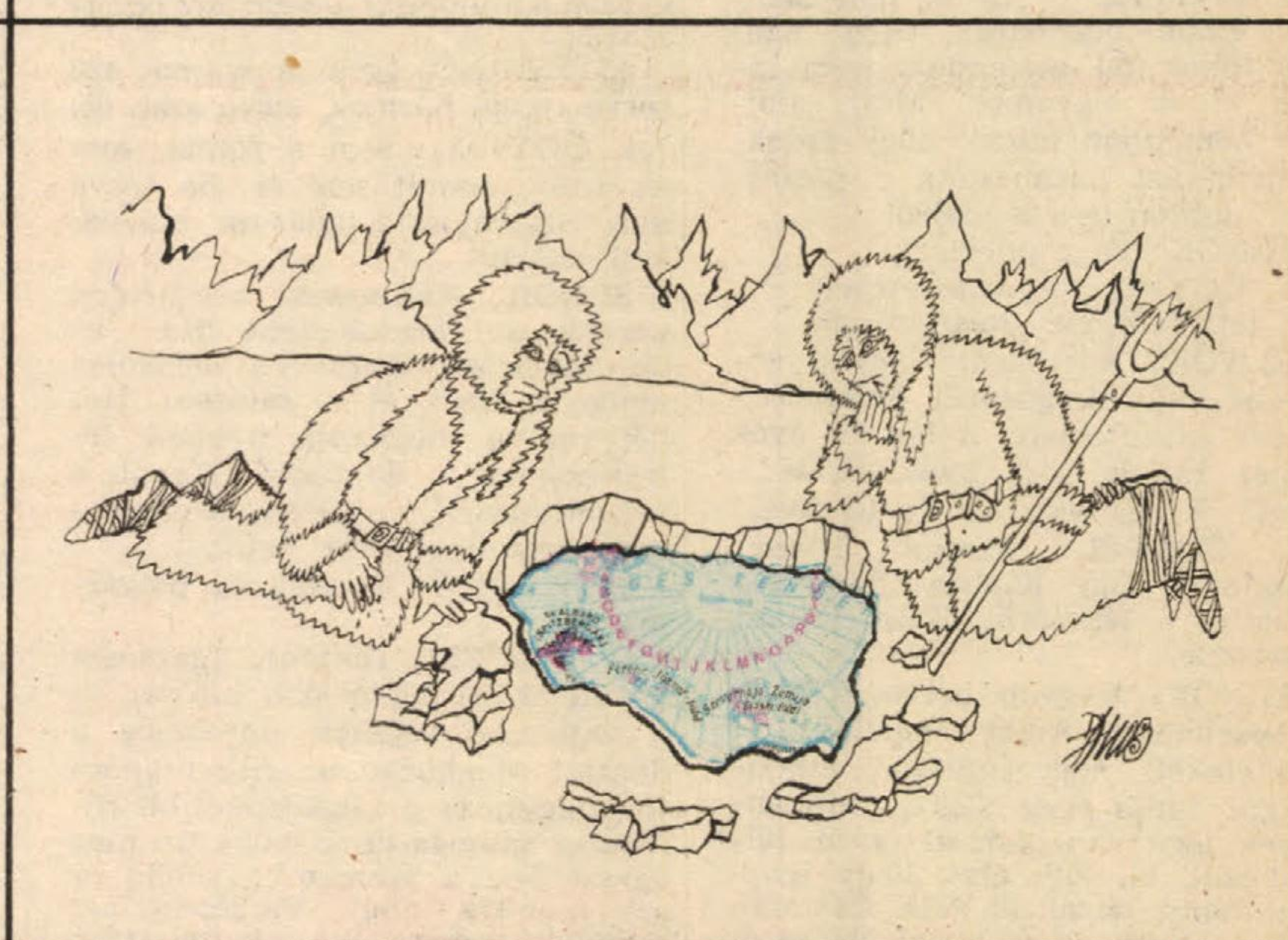
ÉSZAK

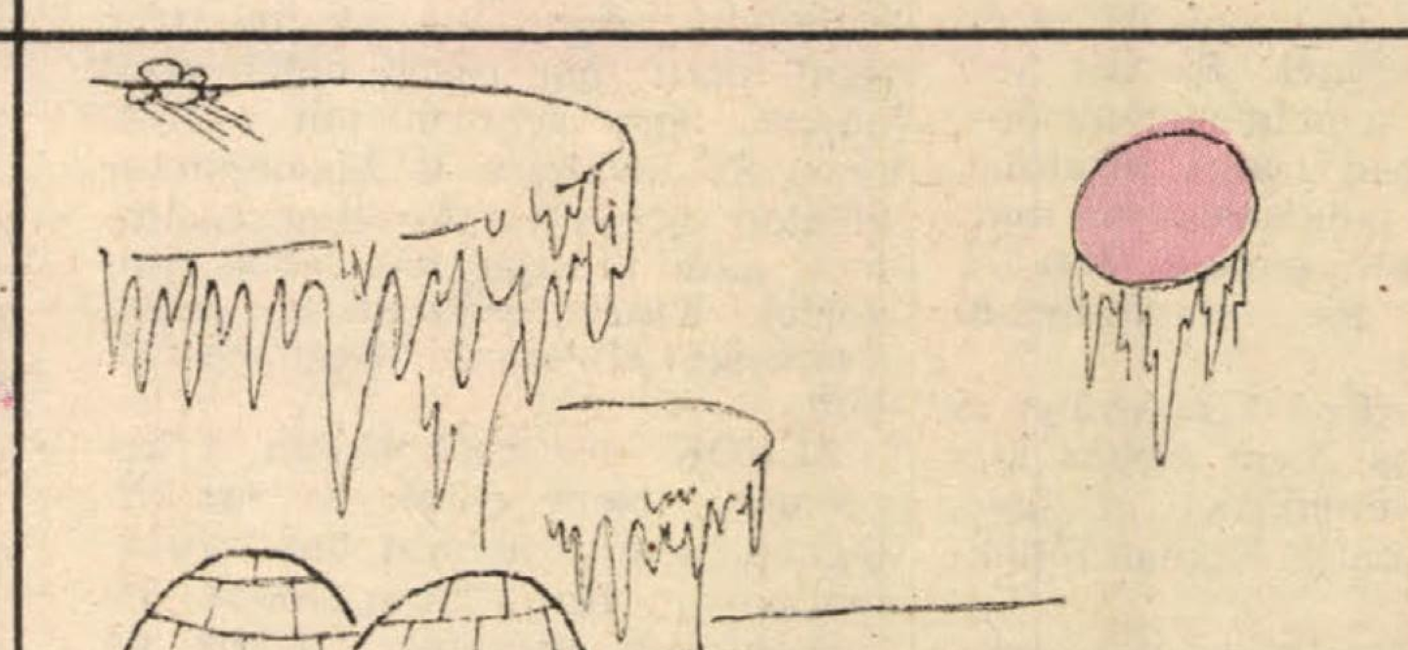

Hegedűs
Várnai
Brenner
Sajdik
Dallos
Sóti-Szabó
Fülöp

IMPORT HUMOR

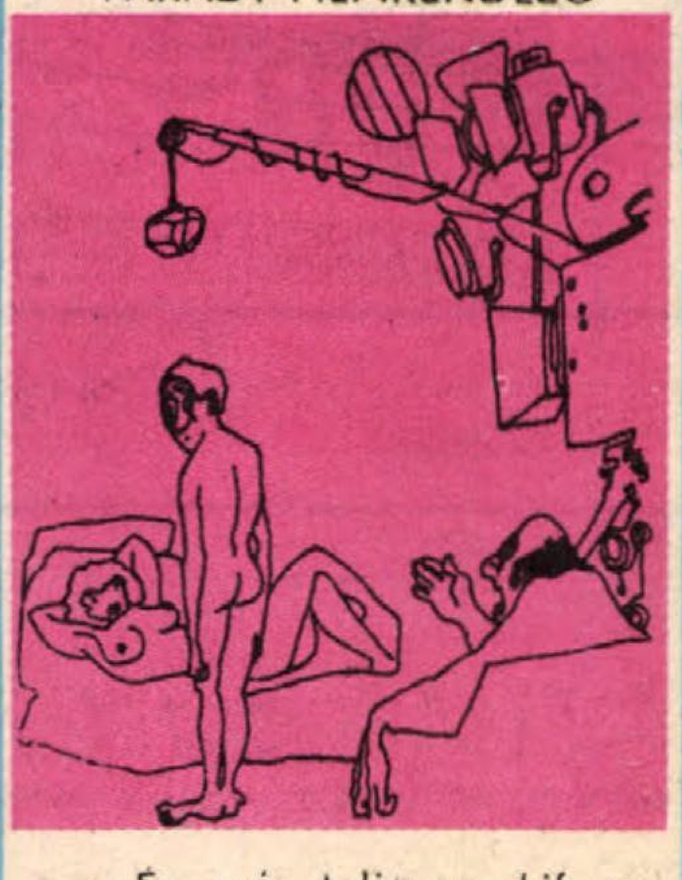
(Karikatúrák – lengyel lapokból)

ÉLETHŰ FESTMÉNY

FÁRADT FILMRENDEZŐ

– Én már teljesen kifogytam az ötletekből... Nem tudsz valami újat kitalálni?

– Ne egyél olyan gyorsan, Antek!

ZENON WIKTORCZYK:

FELE SE TRÉFA

I. ÜGYFÉL: ...de az még semmi, elnök polgártárs, hogy Klabas főnök fél esztendeje nem intézi el az ügyemet! Most, amikor bementem hozzá, hogy érdeklődjem, azt parancsolta a portásnak, dobjon le a lépcsőről...

ELNÖK: És a portás?

I. ÜGYFÉL: Természetesen eleget tett felettese utasításának.

ELNÖK: Hát igen. Nagyon kötelességtudó dolgozónk. Felterjesztettük kitüntetésre, a hosszú évek nehéz munkájáért megérdemli... Végül is, mi van az ön ügyével?

I. ÜGYFÉL: Semmi. Hiszen mondom, hogy Klabas főnök ledobatott a lépcsőről. Ezért jöttem panaszra...

ELNÖK: Nagyon helyes. *(Egyre lelkesebben.)* Azért fogadom az ügyfeleket, hogy minden állampolgár tudja meg végre: mindenkinek joga van panaszt tenni, fellebbezni, ha úgy érzi, hogy igazságtalanul jártak el vele. Őszintén örülök, hogy oly sok polgártárs él ezzel a lehetőséggel. Ez azt jelenti, hogy nőtt a polgártársak öntudata, a hatóság iránti bizalma. Ön, Kalinowski polgártárs, ma már a tizenötödik, aki panaszt tett...

TITKÁRNŐ: És mindannyian Klabas főnökre!

ELNÖK: Krisztina kisasszony, a szolgálati titkokat nem szokás kifecsegni. Elkedvetlenítheti az ügyfelet, befolyásolhatja Klabas főnök iránti érzelmét.

I. ÜGYFÉL: Nem kedvetlenedem én el, csak kedvem kerekedett közölni: ha ön, elnök polgártárs, nem jár utána panaszomnak, akkor, csakúgy privátim, elrendezem én az ügyemet Klabas főnök úrral, úgy, hogy elveszti polgártási eszméletét.

ELNÖK: Kalinowski polgártárs! Arra kérem, ne keressen privátim kapcsolatot beosztott tisztviselőimmel! Mindent elintézünk, hivatalosan. Krisztina kisasszony, feljegyezte Kalinowski polgártárs panaszát?

TITKÁRNŐ: Igen. A száma: 428 törve római hármas, törve arab 65.

I. ÜGYFÉL: Sem a római, sem az arab semmit sem ér, ha törve van. Szerintem Klabas úr szarvát kell letörni...

ELNÖK: Kalinowski polgártárs, kérem, ne idegeskedjék. Ha az ön ügyét én veszem a kezembe, nyugodt lehet, el is intézem. Két hét múlva megkapja írásbeli értesítésemet a döntésről. Tehát a viszontlátásra... Kérem, szóljon a következő ügyfélnek, bejöhet...

TITKÁRNŐ: Kowalczyk polgártárs.

II. ÜGYFÉL *(bejön)*: Igazságot követelek. A legfelsőbb bíróság és a vajdasági legfőbb ügyészség a döntést meghozta, az Államtanács jóváhagyta és a Legközpontibb Bizottság támogatta, Klabas úr meg egyszerűen a szemembe röhög és azt mondja, hogy Varsóban azt csinálnak, amit akarnak, de itt ő dönt, mert már régen befellegzett annak, hogy felülről jön a nyomás. És továbbra is Maciejkowskiékkal tart, a halálos ellenségeimmel, akik a saját házamból elüldöztek. Kihez forduljak én akkor, szentséges elvtársam? Segítsen rajtam...

ELNÖK: Ne csókolgassa a kezemet... Nem élünk az úri világban, sem a nemesi önkényuralomban... Ha Klabas főnök ezt megengedte magának, akkor én foglalkozom az üggyel. Krisztina kisasszony, mindent felírt?

TITKÁRNŐ: Igen. 429 törve római hármas, törve arab 65-ös.

ELNÖK: Amint látja, Kowalczyk polgártárs, nálunk minden az előírás szerint törve... azaz bejegyezve... Két hét múlva írásban megkapja a döntésemről a határozatot.

II. ÜGYFÉL: Köszönöm, tisztelendő elnök uram. Az Isten és Skarga plébános elvtárs áldja meg magát.

TITKÁRNŐ: A következőt kérem. Kolniak polgártárs...

III. ÜGYFÉL *(berohan)*: Elnök polgártárs! Ez már disznóság! Egy olyan gazember, a fekete ügyekben olyan nagy kombinátor, mint Chlewniak, egy este minden elintéz a kocsmapult mellett, én meg harmadik hónapja próbálok bejutni Klabas főnökhöz és sza...

ELNÖK: Kolniak polgártárs, kérem, ne feledkezzen meg önmagaról. Ez hivatal. És hölgy is van az irodámban...

III. ÜGYFÉL: Klabasnak már régen ülnie kellene!

ELNÖK: Kérem, ne befolyásolja a döntésemet. Személyesen járok el az ügyében és nyugodt lehet, hogy objektíve lesz elintézve. A bűnösnek le kell vonnia a következtetést. Krisztina kisasszony, feljegyezte az ügyet?

TITKÁRNŐ: Igen, elnök úr, 430 törve római hármas, törve 65.

ELNÖK: No, látja Kolniak polgártárs. Mindent felírtunk és mindent elintézünk. Két hét múlva írásban megkapja a döntésemről az értesítést. Érezze jól magát.

III. ÜGYFÉL: Érzem, érzem... már harmadik hónapja, hogy... *kimegy)*.

TITKÁRNŐ: Na, leráztuk az utolsót is...

ELNÖK: Krisztina kisasszony, hogy beszélhet így az ügyfelekről?! Az emberek a legnagyobb gondjaikkal jönnek ide, maga pedig azt mondja: „leráztuk őket"...

TITKÁRNŐ: Bocsánatot kérek, a fáradtságtól... Annyi ember...

ELNÖK: Igaz, igaz, nagy munkát végeztünk... Most csak arra kérem, ügyeljen, hogy egy hét múlva minden ügy aláírásra készen az asztalomon legyen. Ellenőrizve, dokumentumokkal és döntési javaslattal ellátva...

TITKÁRNŐ: Igenis, elnök úr. És ki tegye meg a döntésre a javaslatot?

ELNÖK: Hogyhogy ki? Klabas főnök! A panaszos ügyek az egész vonalon az ő osztályához tartoznak.

(Lengyelből fordította: Bába Mihály)

TÜCSÖK és BOGÁR

Hatásos szer: a hatodik lábujja is kinő tőle a fogyasztónak.

(A Déli Hírlap hirdetései között fedezte fel Szűcs Viktória, miskolci olvasónk)

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló tücsköt-bogarat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat ezeken a hasábokon közszemlére tesszük, beküldőjüket pedig honoráljuk.

Nem értjük pontosan: itt vizezik a sert?

(A Ráday utcában fotózta Hantal József)

Alagútkemencékben forrott össze a brigád

Hát ott lehet is!

(Az Építők Lapjában fedezte fel a Nógrádterv Statikus csoportja)

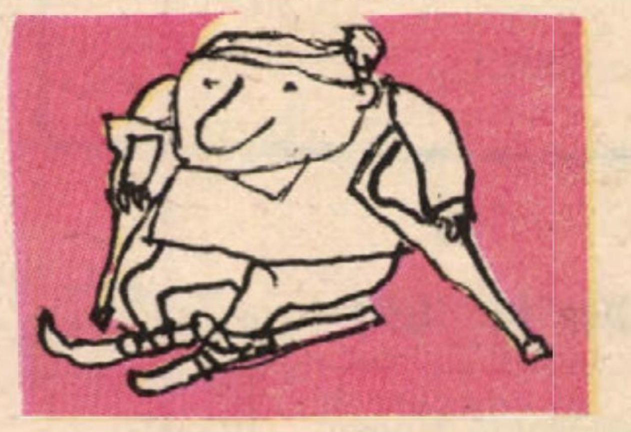
— 150 holstein fríz »F« üszőt vásárolt a közelmúltban a csokonyavisontai tsz, melyekkel a szarvasmarhatenyésztés tejirányú szakosodását kívánják elősegíteni.

Érdemes lenne olykor a rövid hírek nyelvhelyességirányú szakosodására is figyelni.

(A Somogyi Néplapból ollózta Karoliny Márton, kaposvári olvasónk)

TRIBÜN

A New York Herald Tribune írta: „Most már tényleg véget ért a Sierra Nevada hosszúra nyúlt síszezonja. A mi számunkra egy Volkswagen jelezte ezt, amely lassan haladt át Renon. A kocsi hátulján, a sí-

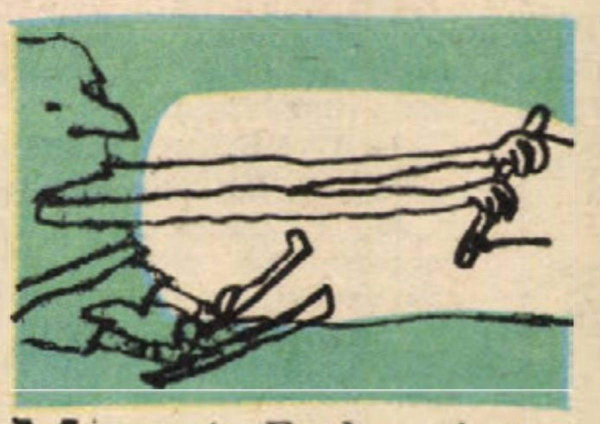

lécek szállítására felszerelt fogason egy pár mankó díszelgett."

* * *

Adrien Devrient, belga sportember különös utazásra vállalkozott, oda-vissza átvízizte a La Manche csatornát. Ostendeből Ramsgateig három óra hosszat tartott az út, visszafelé négy teljes órát kellett a kötélbe kapaszkodnia.

— Maga az utazás nem jelentett különösebb nehézséget — mondta a célban. — De mire partra szálltam, bokáig lógott a két karom.

Vincente Feola, a brazil válogatott egykori vezetője mondotta:

— A labdarúgó-világbajnokság nagyszerűen fejleszti az emberek értelmi képességeit. A döntő előtt senki nem

tud semmit, utána mindenki tud mindent.

* * *

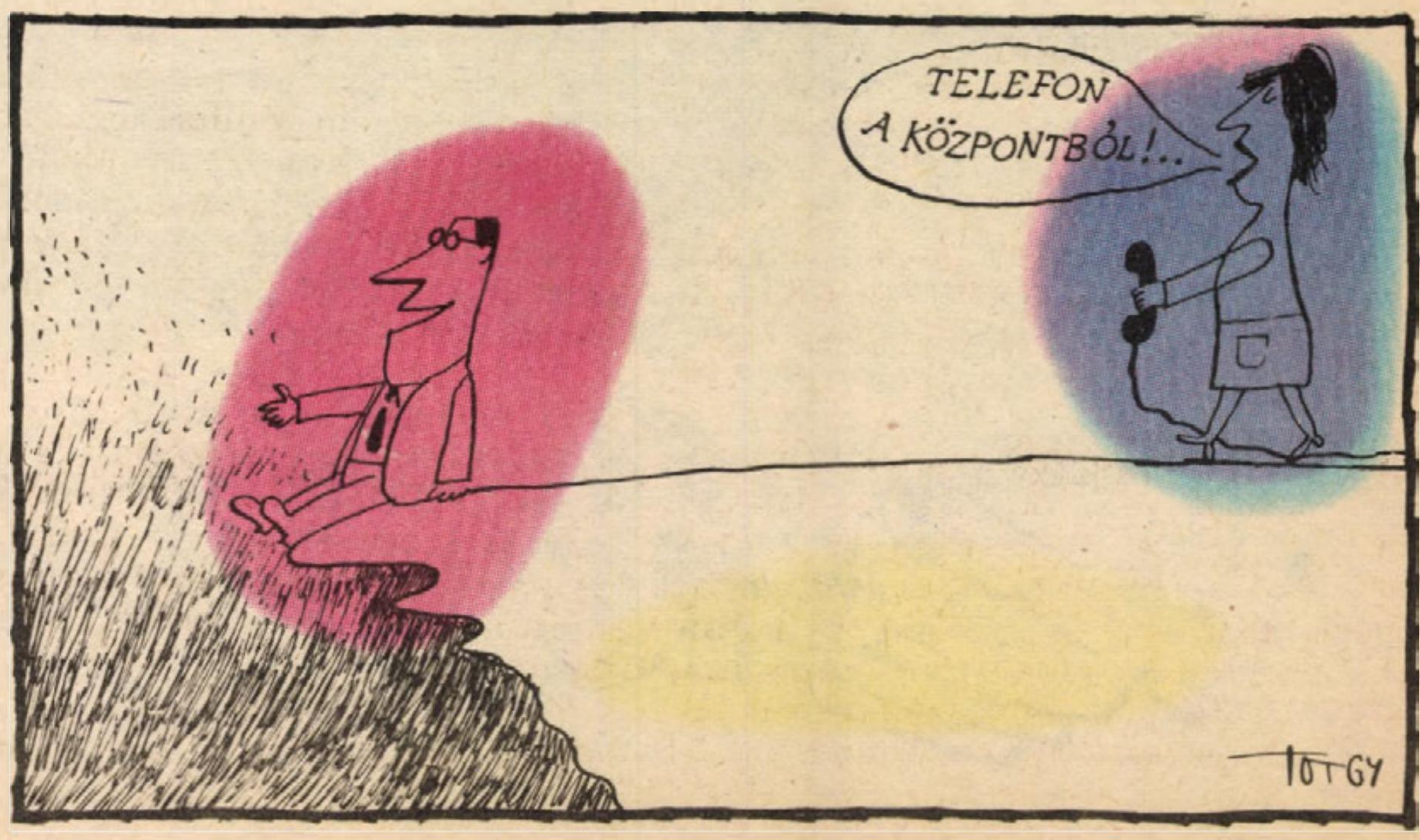
Donald Jackson, az FC Beresford játékosa üzleti útjáról hazatérve 3200 kilométert tett meg, hogy részt vehessen a csapat bajnoki mérkőzésén.

Az FC Beresford 1:0-ra kikapott. Jackson öngóljával.

(p. p.)

A VILÁG VÉGÉN

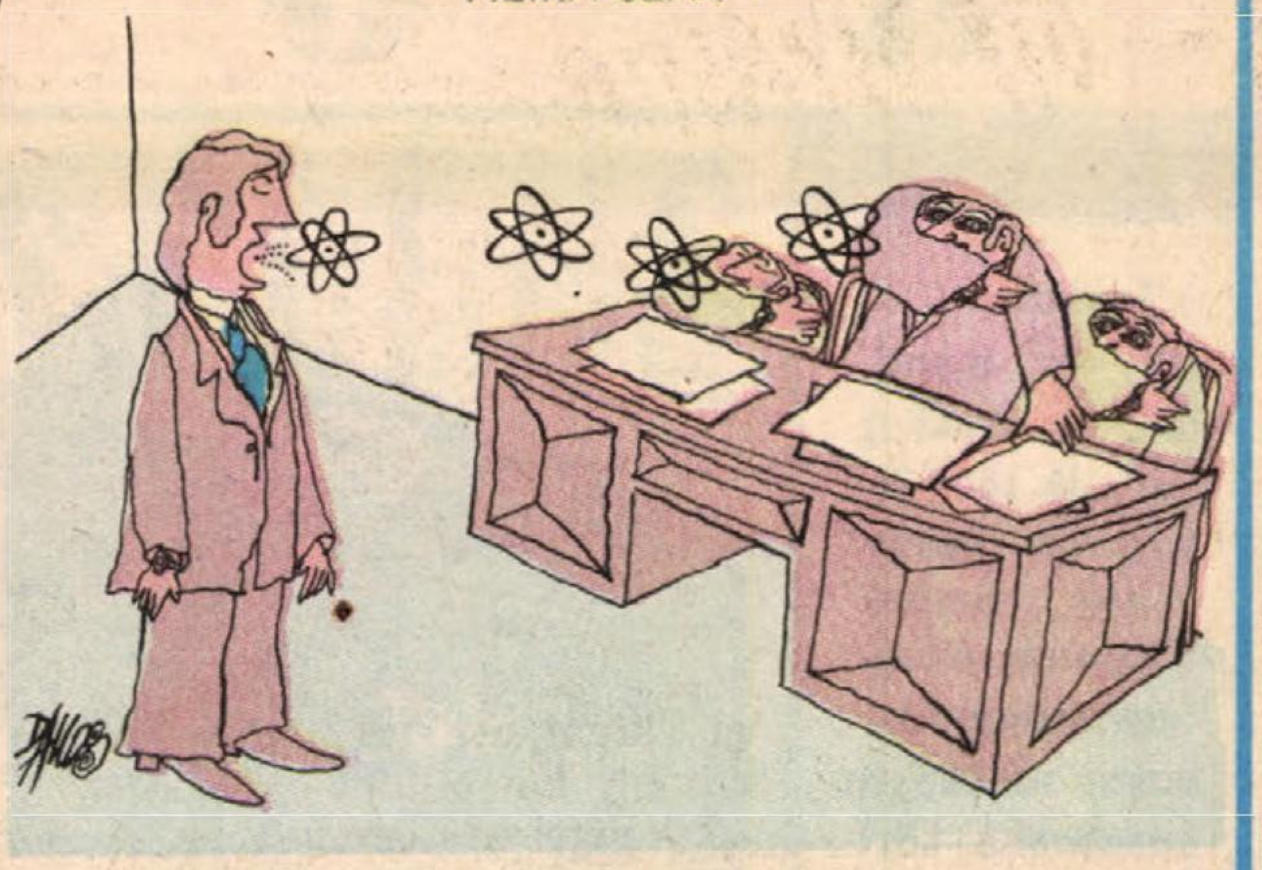
— Végre egy hely, ahol zavartalanul tölthetem a szabadságomat!

EGYETEMI FELVÉTELIK

Dallos Jenő rajzai

FIZIKA-SZAK

A SZINJELES

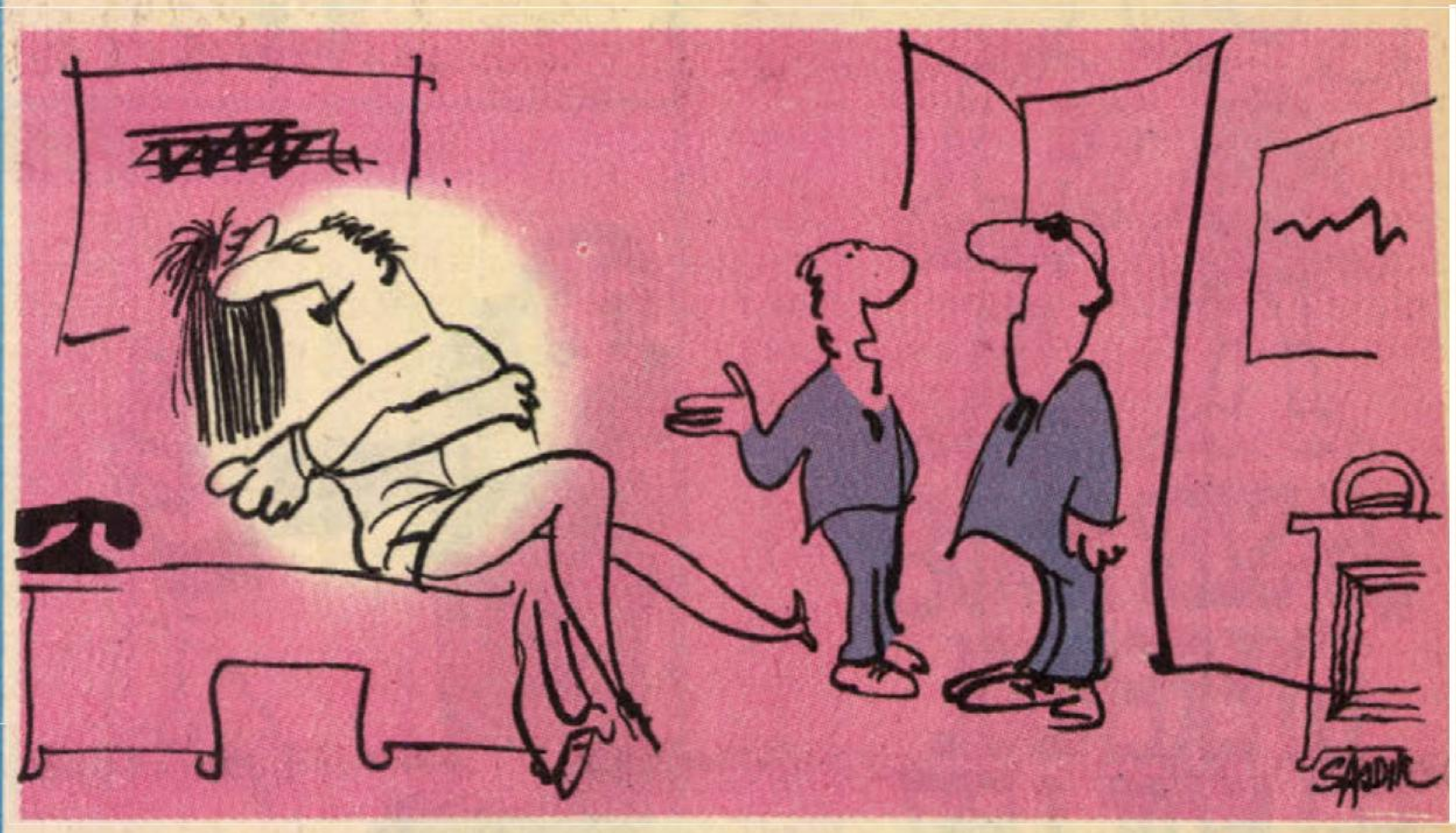
— Elég, elég, fölvesszük . . .

A SZERENCSE FIA

— Könnyű neked! Te már túl vagy a felvételin . . .

HIVATAL

— A bonyolultabb ügyeket mindig a kartársra bízzuk. Ő tud a legjobban az ügyfelekkel bánni . . .

MUNKAHELYI TESTEDZÉS

— És most támaszkodjanak a másik könyökükre!

ASZÁLY

A féltékeny feleség naponta megvizsgálja férje zakóját és minden idegen hajszálért óriási patáliát csap. Egy napon egyetlen hajszálat sem talál. Kifakad:

— Hát már idáig jutottál, hogy a kopasz nőket sem veted meg?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI

Az először lóversenyző kezdő tippet kap barátjától:

— A Rosinante nevű lóra tedd a pénzed! Kitűnő paripa!

A ló tizenegyediknek kocog át a célon. Az elkeseredett vesztest így vigasztalja a jó barát:

— Mondtam, hogy kitűnő paripa! Tíz ló kellett, hogy le tudják győzni!

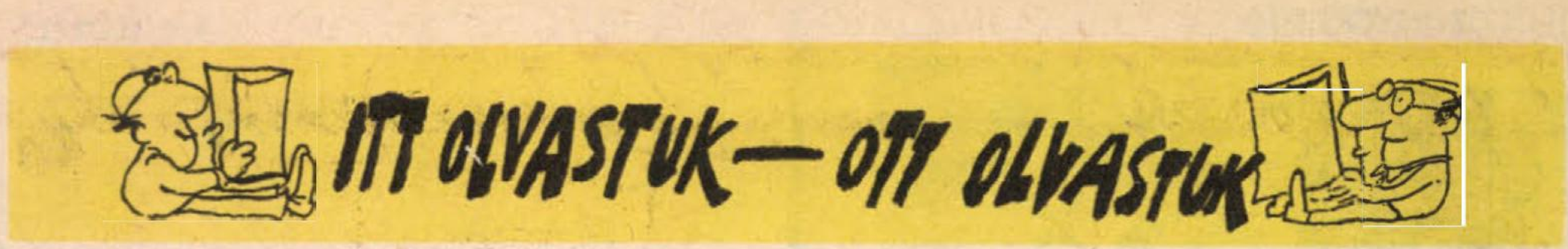
— Mielőtt összeházasodnánk, beszélnem kell a multamról — mondja a vőlegény.

— Felesleges — válaszol a menyasszony. — Két hete mindent elmondtál.

— Amiről most mesélni akarok, ezalatt a két hét alatt történt.

TELJES BALESETMEGELŐZÉS

VILÁGGAZDASÁGI LECKE

A legilletékesebb helyről közölték, hogy a világon nemcsak olaj- és nyersanyagválság van, hanem gemkapocs-válság is. Ray Stamm, a chicagói Acco International cég alelnöke nyilatkozott a sajtónak: „Cégünk a világon évente gyártott húszmilliárd gemkapocs közül ötmilliárdot állít elő. Mi vagyunk a legnagyobbak a szakmában. A gemkapocs-árak az utóbbi időben megkétszereződtek, de így is vannak olyan vevőink, akik előre hajlandók kifizetni egyévi gemkapocs-szükségletüket, ha garantáljuk az ellátást. Erre azonban nem vállalkozhatunk. A műanyag gemkapocs ára ugyanis az olajválság miatt szökött fel, a sokkal kedveltebb hagyományos acélgemkapocsé pedig az acélárak emelkedése következtében."

Íme: világgazdaság egy gemkapocsban.

ÁGY-JÁRÁS

Hosszú kálvária után nemrégiben engedtek be Angliába egy pakisztáni fafaragó művészt, aki elhatározta, hogy faragott nászággyal ajándékozza meg Anna hercegkisasszonyt. A művész neve Noor Husszein, 78 éves és az első világháborúban a brit hadseregben harcolt. Két hónapig faragta tikfából az ágyat, s az készen is lett az esküvő előtt. Akkor a szerencsétlen fafaragó útnak indult Anglia felé. Először az ágy elveszett a tehervonaton, és hetek múlva került elő egy nyugatpakisztáni raktárból. Noor Husszein újra elindult, de Törökországon keresztülutazván, elrabolták pénztárcáját, és kénytelen volt visszafordulni. Harmadszori nekibuzdulásra eljutott Angliába, ahol a bevándorlási törvény rendelkezései szerint nyomban közölték vele, hogy deportálni fogják. Amikor közölte, hogy faragott tikfaágyat hozott a hercegkisasszonynak, annyit megengedtek neki, hogy rendőri őrizet mellett bekukucskálhasson a Buckingham-palota rácskerítésén. Utána kidobták.

Végül egy konzervatív képviselő tudomást szerzett Noor Husszein kálváriájáról, gyűjtést indított az előkelő társaság köreiben, hogy a szerencsétlen fafaragó visszatérhessen Angliába, sőt azt is elintézte, hogy Anna hercegkisasszony levelet írt Mr. Husszeinnek, akinek a monarchia iránti rajongása a kálvária-járás közben némileg megkopott. A fafaragó néhány nap múlva újra hazament.

Az ágy Londonban maradt.

VADÁSZGÉP-KARRIER

Emlékezetes, hogy a nyugatnémet légierő amerikai gyártmányú Starfighter vadászgépei közül annak idején konstrukciós hiba miatt több lezuhant. Rendszerint az ejtőernyővel felszerelt rugós pilótaülés nem működött megfelelően és a pilóta nem tudott katapultálni. Ezért ezeket a vadászgépeket fokozatosan lecserélik.

Az üzleti leleményesség azonban határtalan. A nyugatnémet lapok tucatjaiban hirdetések jelentek meg, amelyek a Starfighter-gépek eredetileg 15 000 márkát érő pilótaüléseit potom 250 márkáért kínálják. „Különösen otthoni bárpulthoz ajánljuk kényelmes bárszéknek" — írja a hamburgi Die Welt hirdetése.

Persze arról is le lehet esni, de nem olyan veszélyes.

A BIRODALOM ALKONYA

A hírneves Queen Mary brit óceánjáró már jó ideje a kaliforniai Long Beach város tulajdona. A part közelében lehorgonyzott luxushajót az amerikai város tanácsa vurstlivá alakította és most közölték, hogy megvásárlása óta a hajó többszázezer dollár hasznot hozott — holott az angolok kezében évek óta deficites volt. Azért is adták el. Long Beach tanácsa szerint a legnagyobb sláger a „Valódi csendes-óceáni víz" feliratú műanyagzacskó. Ezt 35 centért vesztegetik. Ennél is zseniálisabb az a műanyag zacskó, amelyben néhány sószemecske rejtőzik és ez a felirata: „Ez a zacskó eredeti csendes-óceáni vizet tartalmazott, de a víz már elpárolgott."

Jellemző, hogy ez az angoloknak nem jutott eszébe.

UBORKASZEZON

Most már biztos, hogy itt a nyár. Idén is „megtalálták Noé bárkáját". Ezúttal egy texasi tiszteletes, Tom Cropser jelentette ki Ankarában, hogy „a műholdak által készített és birtokomban levő felvételek szerint az Ararát csúcsának közelében egy gleccserbe ékelődve hajóformájú tárgy körvonalai vehetők ki". Két hét múlva indulna az expedíció az Ararátra. S hogy a szenzáció még vastagabb legyen, a tiszteletes azt is közölte a sajtóval: expedíciója egy másik törökországi hegység közelében Bábel tornyának maradványait is megtalálta. De — mondta Mr. Cropser — „ott a munkálatok csak akkor kezdődnek, ha a bárkát már megtaláltuk".

PÁLYAKEZDŐ

Lekötnek a lapokban a
Vegyeshirdetések,
Van hirdetés, amit nyomban
Az elmémbe vések.

Hirdetett egy kisiparos,
Versem erre épül,
Azt hirdette: „Rovart irtok,
Kiköltözés nélkül."

Nem hazudott, nincs panaszra
Egy picike ok se:
Nem költöztek ki a lakók,
De a rovarok se.

Hidvéghy Ferenc

ÚJ LAKÓTELEPEN

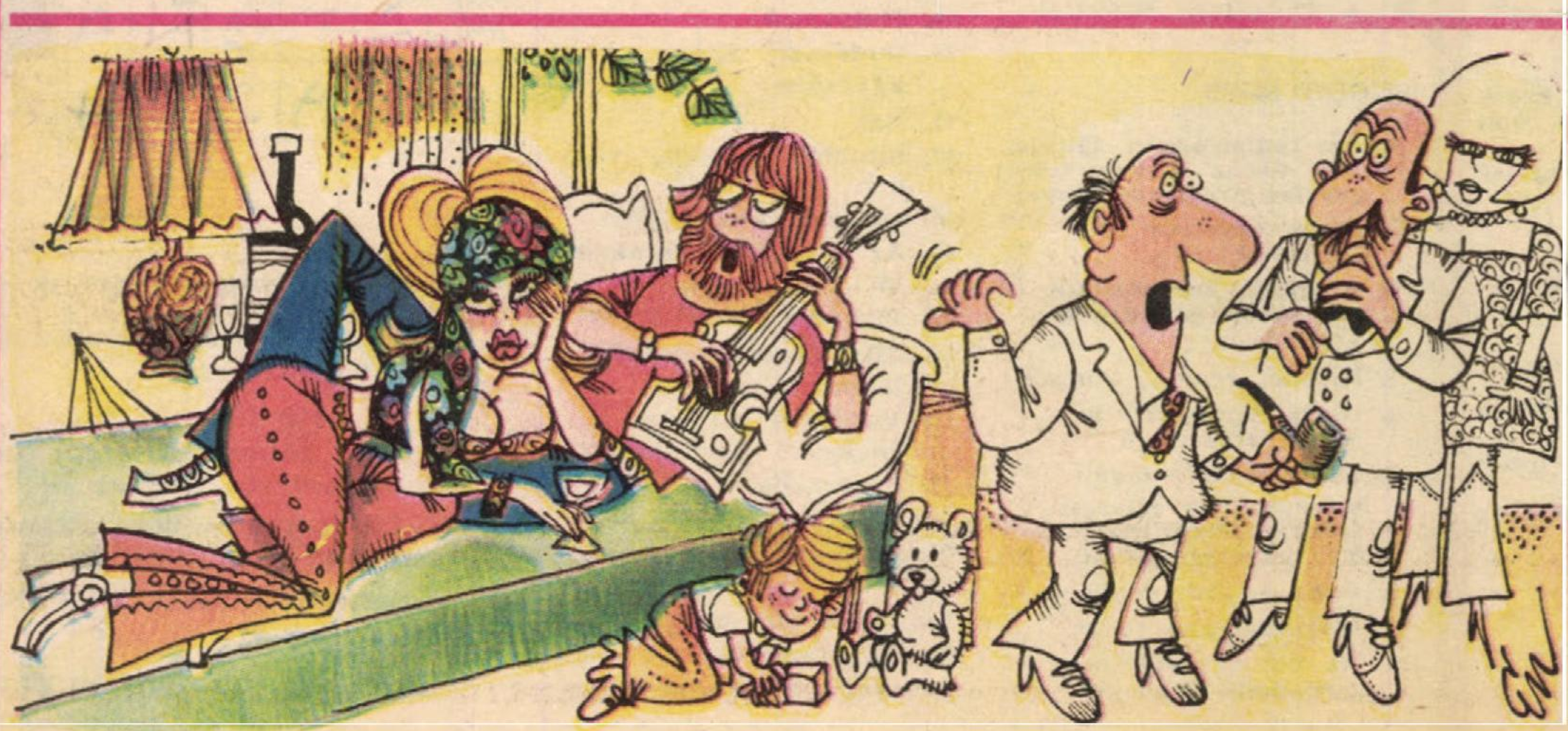

– Te hogyan találsz haza, Evike?
– Könnyen! Anyuci füsttel jelzi, hogy hol lakunk.

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő: Tabi László
Főszerkesztő-helyettes: Földes György
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat
Felelős kiadó: Csollány Ferenc
Szerkesztőség:
Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14
Postacím: 1977 Budapest
Telefon: 335-718.
Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3
Postacím: 1959 Bp. Telefon 343-100.
*142-220
Árusítja a Magyar Posta
Készült a Zrínyi Nyomdában
74.2308/2-30 — Budapest V.,
Bajcsy-Zsilinszky út 78
Ofszet rotációs eljárással,
Ultraset 72-es gépen
Felelős vezető: Bolgár Imre
vezérigazgató

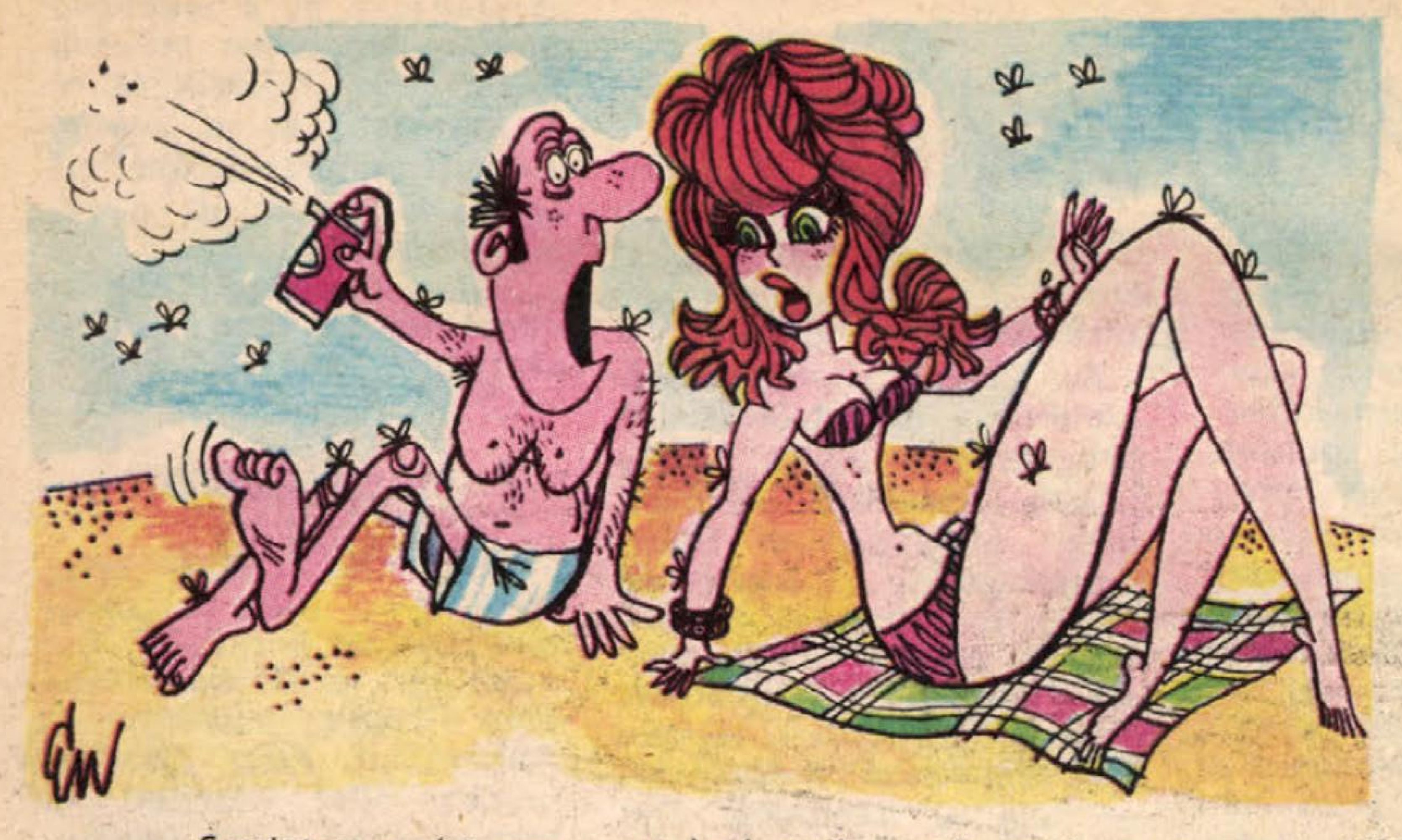
INDEX: 25.504

NAGYSZÜLŐK

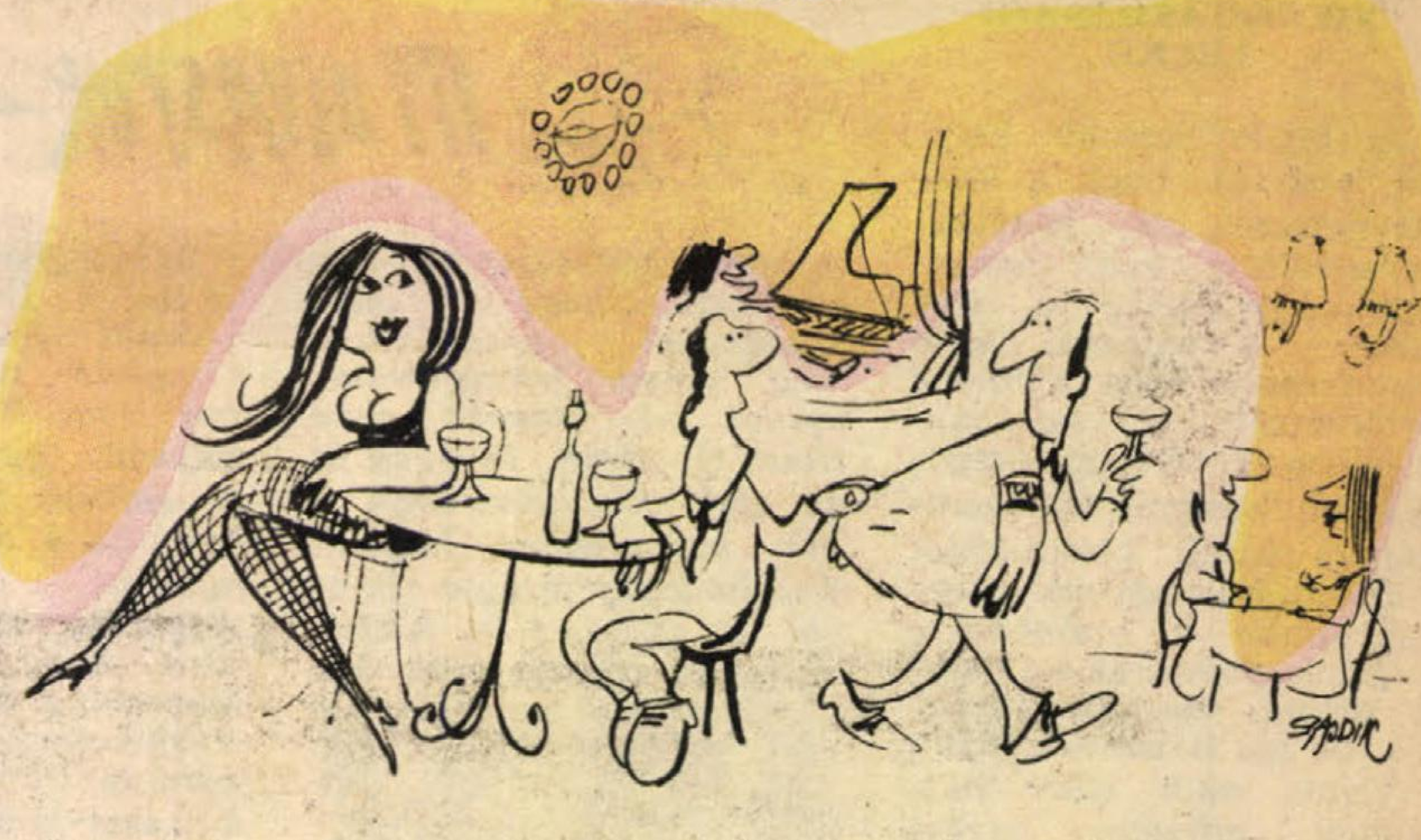
– Másodállást kell vállalnom, mert nemsokára megszületik a második unokám.

KÜLFÖLDI SZÚNYOGIRTÓ

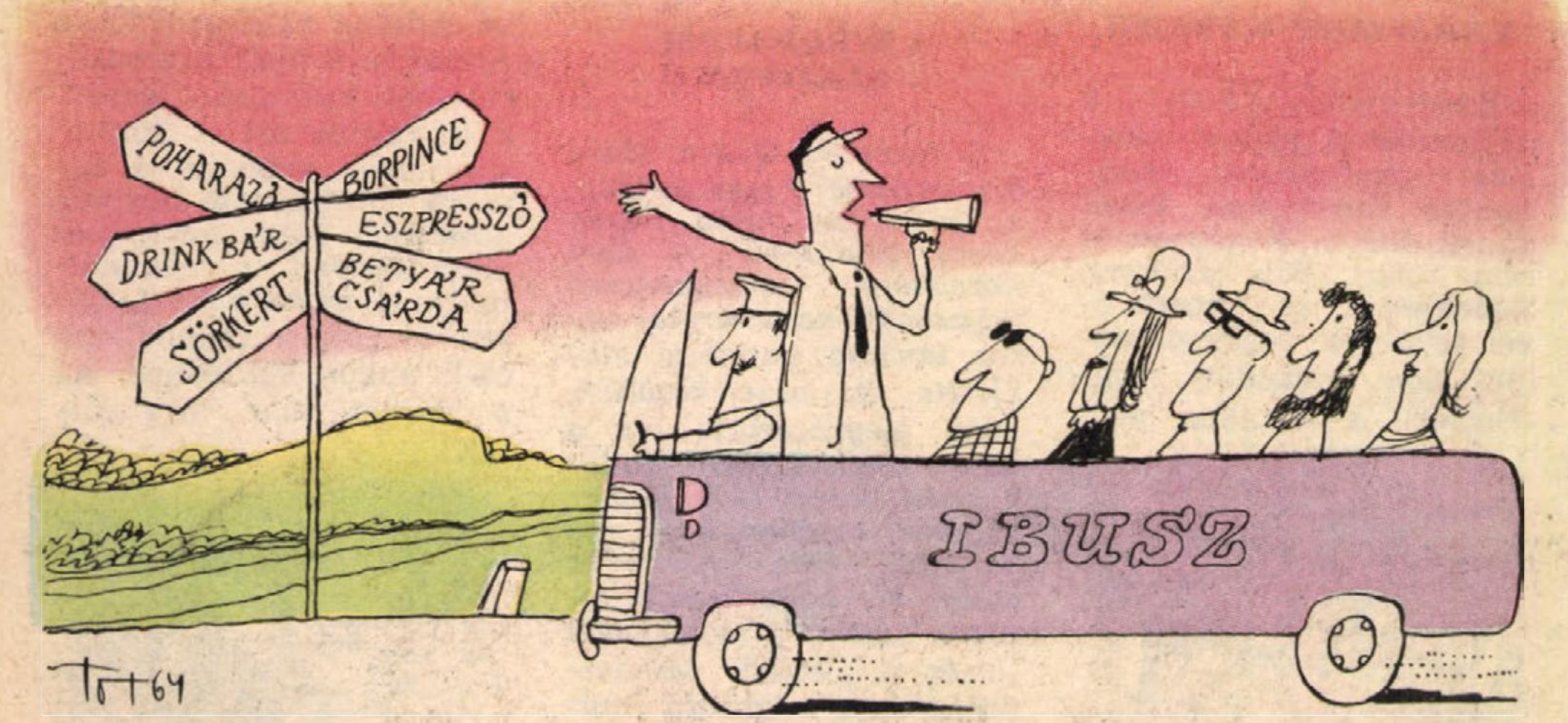
– Szerintem, azért nem pusztulnak ezek a szúnyogok, mert nem tudják megérteni az angol szöveget!...

KIKÜLDETÉS

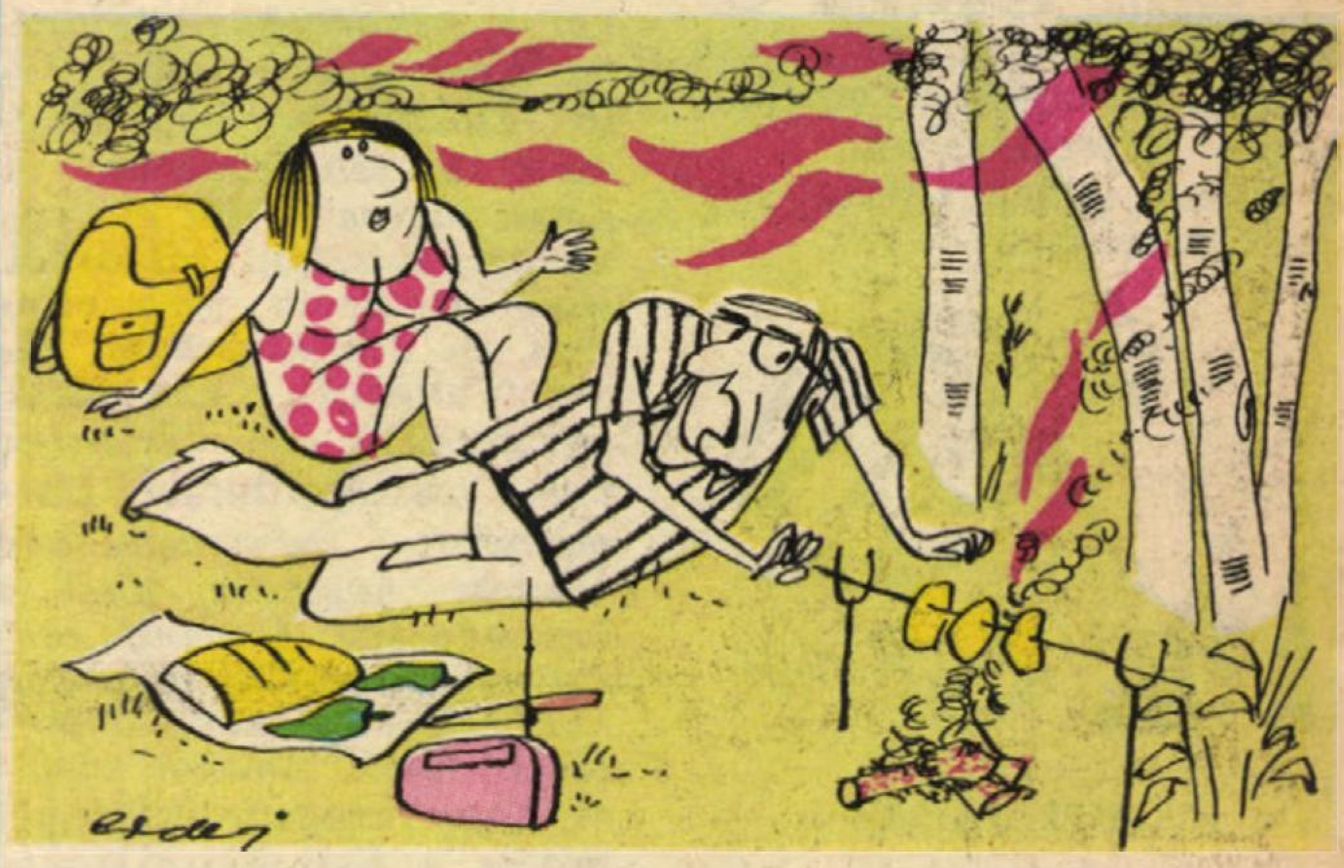
– Tolmács úr, azt hogyan mondják franciául: „napidíjból vagyok itt"?

MUNKÁBAN AZ IDEGENVEZETŐ

– Meine Damen und Herren, fejlett szesziparral rendelkező ország vagyunk!

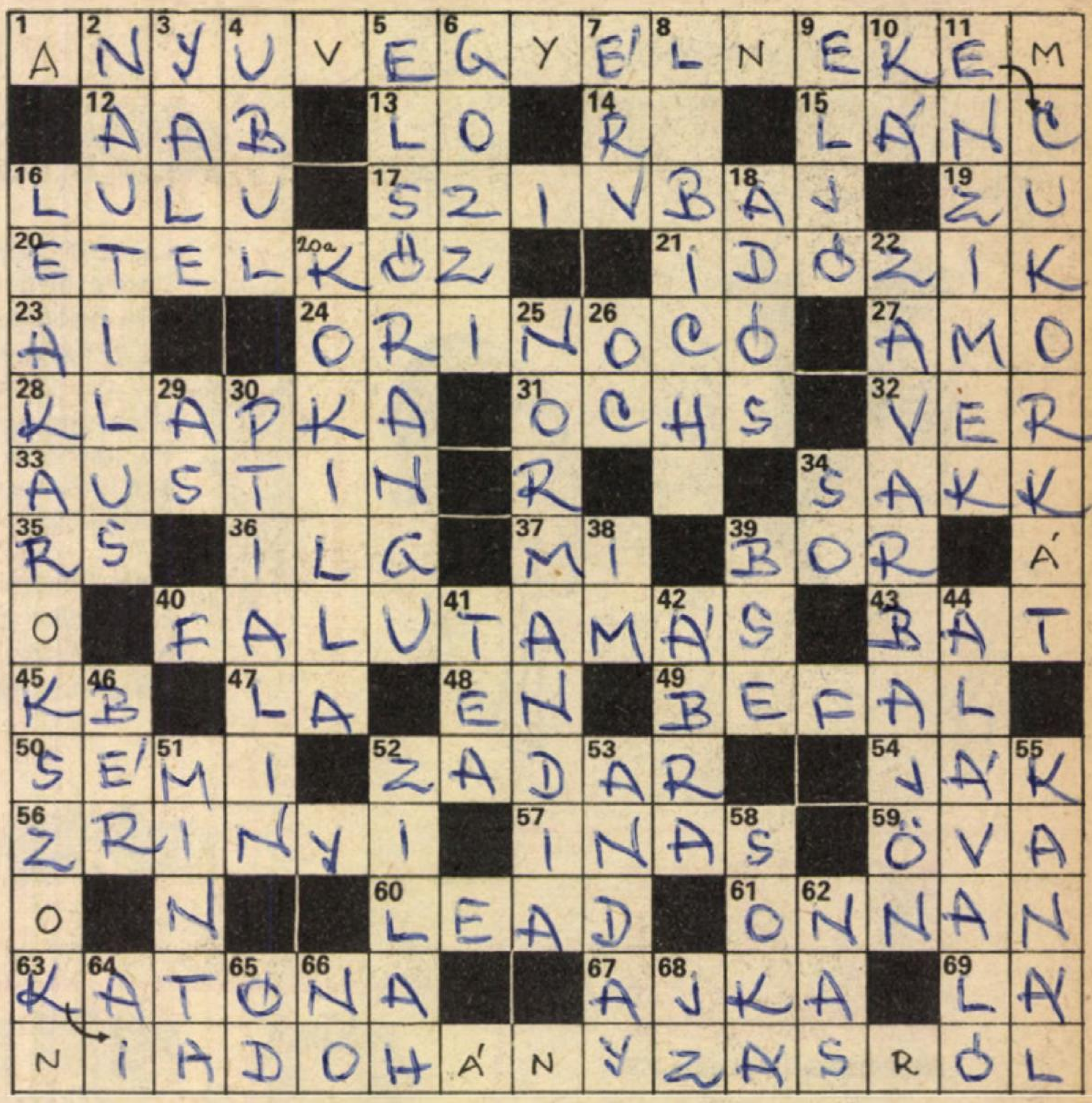
TŰZIJÁTÉK

– Már a harmadik erdőt gyújtjuk fel és még mindig nem sült meg ez a szalonna.

MAI GYEREK

Mit mond a nyolcéves Évike az anyukájának az édességbolt előtt? Megtudható a vízszintes 1. és függőleges 16. sorokból. Megfejtésül csak ezt kell beküldeni legkésőbb július 29-ig *kizárólag levelezőlapon* erre a címre: Ludas Matyi, 1977 Budapest. A megfejtők közt háromszor 100 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

12. Aba betűi összekeverve
13. Hasznos háziállat
14. Helyhatározórag
15. Aranyból is lehet
16. Alban Berg operájának címe
17. Súlyos betegség
19. Német prepozíció (-hoz, -hez)
20. Őseink egyik tartózkodóhelye
21. Az időt tölti
23. A. I.
24. Dél-Amerika harmadik legnagyobb folyója
27. Szeretek — latinul
28. A szabadságharc egyik legjobb hadvezére volt
31. Ökör — németül
32. Testi fenyítést alkalmaz
33. Angol autómárka (és város Texasban)
34. Szellemi torna
35. Híres haramiavezér monogramja
36. I. L. G.
37. Személyesnévmás
39. Felfelé megy benne a gyöngy
40. Halk szavú lírai költőnk (túl a 90-ik évén)
43. Somogybeli nagyközség — fordítva
45. Körülbelül
47. Olasz névelő
48. N
49. „Valamilyen ételt mohón lenyel"
50. Elő-Ázsia nagy nyelvcsaládja
52. Dalmát kikötőváros
54. Templomáról híres Vas megyei helység
56. Történelmünk egyik nagy alakja
57. Ma már: ipari tanuló
59. Ö. V. A.
60. „Passzolja a futball-labdát' '
61. Helyhatározószó
63. A Bánk bán írója
67. Nevezetes Veszprém megyei helység
69. A 47. vízsz. ékezettel

FÜGGŐLEGES

2. Az Indiai-óceán lakója (és Verne Gyula tengeralattjárójának neve)
3. Híres egyetem az USA-ban
4. A néhai arisztokrata-viccekből emlékezetes keresztnév
5. Kitűnő, remek, pompás
6. Olasz színműíró a XVIII. században
7. Fegyver a vitában
8. Manapság is játszott francia vígjátékíró a XIX. századból
9. Eljön — rövidebben
10. Mássalhangzó fonet.
11. Az élő szervezetben termelődő fehérjék
18. Tartozása van
20 a. Öntőforma
22. Aki ezt „teszi", gyakran el is pirul
25. A második világháború egyik nagy csatájának volt a színtere (1944)
26. . . eán
29. Régi római pénz
30. A nyálban levő keményítőbontó enzim
34. Fontos fűszer
38. Mutatószó
39. Budapesti Sport Egyesület
41. Ital
42. Szemléltető rajz, vagy kép
44. Hitvány alak jelzője
46. Az elvégzett munkáért jár
51. Visszatérő díszítmény
52. Ady életében szerepet játszó város
53. Világhírű magyar énekesnő (Piroska)
55. Evőeszköz
58. „Nagyon hosszú ideig"
62. . . . polya
64. A. I.
65. H-val prémes állat
66. Rövidítés számok előtt
68. J. Z.

BÓK

című keresztrejtvényünk megfejtése:

„Egyiket sem. Jól tudod, hogy csak téged szeretlek."

100—100 forintot nyert:

özv. Záborszky Árpádné 3530 Miskolc, Kellner Sándor u. 3.

Torma Imre 6600 Szentes, Felszabadulás út 5 a.

Sarkady Mária 1054 Bpest. Steindl Imre utca 11.

A díjakat postán küldjük el.

jamaica h lepke
oka vitriol agg
larsen ovális y
treblinka lesni
unni kukta ukk
dog budaliget e
okos sinai that
d ze ztn m ls
hatalom akefe
olábu utah iram
gabonasilo sö
y o rip in
cirkuszhercegnö
sn inez pocsék
aktégedszeretlek